

Τ.Ε.Ι. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΕΥΘ. ΚΑΘΗΓ.: κ. ΚΑΛΑΜΠΟΥΚΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

ΑΚΑΔ. ΕΤΟΣ: 2015 - 2016

ΚΑΒΑΛΑ 2016

Είναι κάποιες απόψεις και ιδέες που μου κινούν το ενδιαφέρον να ασχοληθώ.

Η αποσύνθεση της γραμμικής σκέψης / διάνοιας / γραμμικού τρόπου πρόσληψης της πραγματικότητας. Τα ηλεκτρονικά μίντια του 20^{ου} αιώνα – τηλέφωνο, τηλεόραση, ραδιόφωνο, κομπιούτερ, έδιναν τέλος στην τυραννία του γραπτού κειμένου πάνω στη σκέψη και στις αισθήσεις μας. Οι απομονωμένοι, κατακερματισμένοι και αποστασιοποιημένοι εαυτοί μας, οι κλειδωμένοι για αιώνες στην ιδιωτική ανάγνωση της τυπωμένης σελίδας, γίνονταν ολοκληρωμένοι ξανά, ενσωματωμένοι στο ψηφιακό αντίστοιχο του φυλετικού χωριού. Προσεγγίζαμε την τεχνολογική προσομοίωση της συνείδησης, όταν η δημιουργική διαδικασία της γνώσης θα είναι συλλογικά και ομαδικά προεκτεταμένη / απλωμένη στο σύνολο της ανθρώπινης κοινωνίας.¹

Η τεχνολογία του εκάστοτε μέσου, όσο εκπληκτική και αν είναι, εξαφανίζεται πίσω από οτιδήποτε ρέει μέσω αυτού / εκπέμπεται από αυτό – γεγονότα, ψυχαγωγία, διασκέδαση, συζήτηση, επικοινωνία. Και όταν οι άνθρωποι αρχίζουν να μιλάνε (όπως κάνουν πάντα) να συμφωνούν ή να διαφωνούν για το αν οι συνέπειες του μέσου είναι θετικές ή αρνητικές, αναφέρονται μόνο στο περιεχόμενο και όχι στη φύση του μέσου / τρόπο λειτουργίας του και στις επιπτώσεις αυτής της λειτουργίας στην αλληλεπίδρασή της με τον άνθρωπο.

Το Διαδίκτυο είναι το πιο πρόσφατο μέσο που άνοιξε αυτή τη συζήτηση. Η σύγκρουση μεταξύ των θερμών υποστηρικτών του, των ενθουσιασμένων με το μέσο και με τους κριτικά σκεπτόμενους απέναντί του, εξακολουθεί μετά από δύο δεκαετίες σε εκατοντάδες βιβλία και άρθρα και χιλιάδες αναρτήσεις σε ιστολόγια blogs, ιστοσελίδες sites και βίντεο και έχει δημιουργήσει μια μεγάλη πόλωση μεταξύ των δύο τάσεων, με τους μεν υποστηρικτές να ευαγγελίζονται μια χρυσή εποχή συλλογικής και ανεξάρτητης πρόσβασης και συμμετοχικότητας, και τους σκεπτικούς να θρηνούν για μια επερχόμενη μαύρη περίοδο μετριότητας και ναρκισσισμού.

Αυτό, όμως, που διαφεύγει και στις δύο πλευρές, είναι αυτό που είδε ο Mc Luhan: ότι, δηλαδή, στην ουσία, το περιεχόμενο ενός μέσου έχει λιγότερη σημασία από το ίδιο το μέσο ως προς την επιρροή του στον τρόπο που σκεπτόμαστε και δρούμε. Ως το παράθυρό μας στο κόσμο και σε εμάς τους ίδιους, ένα δημοφιλές μέσο, επηρεάζει καθοριστικά, αν όχι διαμορφώνει το τι βλέπουμε και το πώς το βλέπουμε – και, φυσικά, αν το χρησιμοποιούμε αρκετά, μεταβάλλει την ύπαρξή μας, σαν άτομα ξεχωριστά καθώς και σαν κοινωνία. Οι συνέπειες της τεχνολογίας δεν απαντώνται στο επίπεδο των απόψεων και των ιδεών, αλλά μεταβάλλουν τα πρότυπα αντίληψης σταθερά και χωρίς καμία αντίσταση. Τα μέσα επενεργούν είτε μαγικά είτε ζημιόγωνα πάνω στο ίδιο το νευρικό σύστημα του ανθρώπου.²

Φαίνεται πως έχουμε φτάσει σε μία ιδιαίτερη κρίσιμη στιγμή στην πνευματική και πολιτισμική μας ιστορία, μια στιγμή μετάβασης από έναν τρόπο σκέψης – πρόσληψης της πραγματικότητας – των πραγμάτων του κόσμου, σε έναν άλλον. Αυτό που χάνουμε παίρνοντας ως αντάλλαγμα τα πλούσια οφέλη του Διαδικτύου είναι αυτό που ο Καρ αποκαλεί «η παλιά μας γραμμική διανοητική διαδικασία». Ήρεμη, συγκεντρωμένη, απερίσπαστη, η γραμμική διάνοια / σκέψη, παραγκωνίζεται από ένα νέο είδος διάνοιας η οποία θέλει / επιθυμεί να λαμβάνει την πληροφορία σε σύντομες, ασύνδετες, ταυτόχρονες εκρήξεις – όσο γρηγορότερα τόσο καλύτερα.³

¹ Marshall Mc Luhan, *Understanding Media: The Extensions of Man*, critical ed., ed. W Terrence Gordon (Corte Madera, CA: Gingko, 2003), 5.

² Marshall Mc Luhan, *Understanding Media: The Extensions of Man*, critical ed., ed. W Terrence Gordon (Corte Madera, CA: Gingko, 2003), 31.

³ Nicholas Carr, *The Shallows: How the Internet is changing the way we think, read and remember* (London: Atlantic Books, 2010), 10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	σελ. - 5 -
ABSTRACT	σελ. - 6 -

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

1.1 Ιστορική αναδρομή	σελ. - 7 -
1.2 Η έννοια του διαδικτύου	σελ. - 10 -
1.3 Το διαδίκτυο και η χρήση του στις μέρες μας	σελ. - 12 -
1.4 Ψυχαγωγία και ενημέρωση στο Διαδίκτυο	σελ. - 14 -
1.5 Το διαδίκτυο και η αυξημένη χρήση νέων ψηφιακών τεχνολογικών μέσων	σελ. - 15 -
1.6 Διαδικτυακά συστήματα	σελ. - 16 -

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΕΛΙΔΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

2.1 Εισαγωγή	σελ. - 19 -
2.2 Ιστοσελίδες και Διαδίκτυο	σελ. - 22 -
2.3 Τύποι ιστοσελίδας	σελ. - 24 -
2.4 Εργαλεία δημιουργίας ιστοσελίδας	σελ. - 28 -
2.5 Δημιουργία Δικτυακού Τόπου με τη Χρήση Blog	σελ. - 30 -

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

3.1 Γενικοί Όροι	σελ. - 35 -
3.2 Ευρωπαϊκή οδηγία 20/2002	σελ. - 42 -
3.3 Το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη	σελ. - 54 -
3.4 Χρήστης – Λογαριασμός	σελ. - 56 -
3.5 Πολιτικές των ιστοσελίδων	σελ. - 65 -
3.6 Ευθύνη επισκέπτη/χρήστη	σελ. - 67 -
3.7 Σχόλια – αναρτήσεις επισκεπτών/χρηστών ιστοσελίδας	σελ. - 73 -
3.8 Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας	σελ. - 79 -

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

4.1 Έννοια της πνευματικής ιδιοκτησίας	σελ. - 81 -
4.2 Τα ψηφιακά δικαιώματα	σελ. - 85 -
4.3 Λοιπές Νομοθετικές Ρυθμίσεις	σελ. - 91 -
4.4 Βασικές οδηγίες	σελ. - 105 -
4.5 Εθνική νομοθεσία	σελ. - 112 -
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	σελ. - 115 -
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	σελ. - 117 -

ΠΕΡΪΛΗΨΗ

Με την παρούσα Πτυχιακή εργασία επιχειρείται μία βιβλιογραφική έρευνα περί του νομοθετικού πλαισίου διαμόρφωσης ιστοσελίδας. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση του τρόπου δημιουργίας μίας ιστοσελίδας. Αναλυτικότερα, μέσα από την βιβλιογραφική έρευνα σκοπό της είναι να γίνουν γνωστές οι νομοθετικές παρεμβάσεις τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνή επίπεδο περί της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων για τη διαμόρφωση της ιστοσελίδας.

Μέσα από την έρευνα προκύπτει ότι κατά καιρούς όλες οι χώρες έχουν προσφύγει στη διαμόρφωση κανονισμών που διέπουν την μη επιτρεπόμενη χρήση οποιουδήποτε έργου χωρίς την έγκριση του δημιουργού. Πρόκειται για μία πρωτοβουλία που δίνει την αίσθηση στον δημιουργό ότι προστατεύεται η προσωπική του κληρονομιά που είναι τα έργα του.

Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την προσέγγιση του θέματος της εργασίας αφορά τον καθορισμό του στόχου και του σκοπού της μελέτης, την έρευνα μέσω του διαδικτύου και της υπάρχουσας έντυπης βιβλιογραφίας, τη συγκέντρωση αποτελεσμάτων, την ανάλυση του υλικού και των πληροφοριών που συγκεντρώθηκε. και την εξαγωγή συμπερασμάτων – διατύπωση προτάσεων. Για την επίτευξη της συγκεκριμένης μελέτης πραγματοποιήθηκε έρευνα μέσω της έντυπης και διαδικτυακής βιβλιογραφίας με σκοπό την συγκέντρωση των απαιτούμενων στοιχείων. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό στην εκπόνηση της έρευνας βοήθησαν τα στοιχεία που αποκομίσαμε τόσο από την ελληνική νομοθεσία όσο και από τη διεθνή αρθρογραφία.

ABSTRACT

With the present Dissertation tries a bibliographic research on the legislative website configuration frame. The purpose of this study is to explore how to create a website. Specifically, through bibliographic research purpose it is to be known legislative interventions at both national and international level for the protection of copyright for the configuration of the site.

Through research that at times all countries have resorted to shaping regulations governing the unauthorized use of any work without the approval of the author. This is an initiative that gives the feeling that the author protected his personal legacy is his work.

The methodology followed for approaching the labor issue concerns the definition of the objective and purpose of the study, research through the internet and the current printed literature, concentration results, the analysis of the material and information collected. and draw conclusions - to formulate proposals. To achieve this study a survey was conducted through printed and online literature in order to collect the necessary data. In a large percentage to develop the survey helped the data obtained from both the Greek legislation and the international literature.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

1. Ιστορική αναδρομή

Σε μία εποχή, στην οποία το τηλεφωνικό δίκτυο ήταν μονόδρομος στην επικοινωνία κάνει την εμφάνιση του το διαδίκτυο. Η ιστορία του ξεκινά, στις ΗΠΑ, κατά τη δεκαετία του 1960, για στρατιωτικούς σκοπούς, και στη συνέχεια για την επικοινωνία (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) μεταξύ επιστημόνων⁴. Στις αρχές λοιπόν της δεκαετίας του 1960, γεννιέται η απορία πως οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μπορούν να συνδέονται μεταξύ τους ακόμα και αν τίθεται θέμα γεωγραφικής απόστασης. Επίσης, σχετίζεται με τη συγκέντρωση γνώσης ή πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά το μεγάλο ερώτημα που προκύπτει είναι το «ποιος θα διοικήσει, ποιος θα ελέγξει την γνώση αυτή»⁵.

Ένας βασικός λόγος δημιουργίας του διαδικτύου ήταν η ασφαλής μετάδοση πληροφοριών σε στρατιωτικά ζητήματα. Κατά τον 20^ο αιώνα, στις αρχές της δεκαετίας του '80 λίγοι άνθρωποι είχαν πρόσβαση στο δίκτυο. Σήμερα υπάρχουν δισεκατομμύρια δικτυακοί τόποι στο Διαδίκτυο⁶. Ειδικότερα, το διαδίκτυο διαμορφώθηκε μέσα από το πρώτο δίκτυο υπολογιστών που δημιούργησε ο Roberts το 1967. Αρχικά, στα τέλη της δεκαετίας του 1970 η ποσότητα των υπολογιστών που ήταν συνδεδεμένοι σε αυτό ήταν λίγοι. Αντίθετα στο τέλος της δεκαετίας του 1980 η αύξηση τους ήταν ραγδαία⁷.

Το 1992-93 η εταιρία id κυκλοφορεί τα πρώτα παιχνίδια για υπολογιστή των οποίων η δράση εκτυλίσσεται σε ένα σχετικά

4 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 17

5 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 10

6 Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα, σελ. 3

7 Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 22

ρεαλιστικό τρισδιάστατο περιβάλλον⁸. Οι μηχανές γραφικών που αναπτύχθηκαν για τα παιχνίδια αυτά αποτέλεσαν σημείο έναρξης για την καθιέρωση των τρισδιάστατων κόσμων στα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Την χρονιά 1994, έχει αρχίσει και η μαζική χρήση των καναλιών IRC, που επιτρέπουν δακτυλογραφημένη συνομιλία σε πραγματικό χρόνο⁹.

Το 1995 το λειτουργικό σύστημα της Microsoft Windows 95 διαφημίζεται ως καθαρά καταναλωτικό αγαθό και όχι ως εργαλείο και κάνει την εμφάνισή του το Palace, ένας τόπος on-line επικοινωνίας όπου χρησιμοποιούνται avatars¹⁰. Ωστόσο, το 1996 κάνουν την εμφάνιση οι πρώτοι instant messagers για την ανταλλαγή μηνυμάτων, δακτυλογραφημένων καταρχήν και αργότερα εικόνας, ήχου ή βίντεο. Το 1997 από την παρόμοια εικονική κοινότητα Worlds Away, ανοίγουν το δρόμο για πολλές παρόμοιες εφαρμογές που ακολούθησαν στο μέλλον¹¹.

Ωστόσο η μεγάλη ανάπτυξη και εμφάνιση του διαδικτύου έγινε στην δεκαετία του 1990 με την δημιουργία του World Wide Web (www). Η καινοτομία του web βοήθησε στην εισχώρηση του διαδικτύου σε επιχειρήσεις και σπίτια πολλών ανθρώπων. Ο Ιστός σύντομα σπάει τα δεσμά του CERN και δίνεται προς ευρεία χρήση. Παράλληλα λόγω της ύπαρξης του web έκαναν την εμφάνιση τους πολλές νέες εφαρμογές οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν σε τραπεζικές και χρηματιστηριακές συναλλαγές¹².

Με το πέρας του χρόνου άρχισαν να δημιουργούνται από διάφορες εταιρείες υπηρεσίες που λειτουργούσαν διαδικτυακά. Επιπρόσθετα άρχισε να εξελίσσεται και να χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mails). Τα e-mails αφορούν ένας σπουδαίο τρόπο επικοινωνίας και ανταλλαγής μηνυμάτων. Πλέον στην

8 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 36

9 Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 22

10 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 11

11 Graham, G. (2001), «Το Ίντερνετ: μία κοινωνιολογική προσέγγιση», Περίπλους, Αθήνα, σελ. 46

12 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 11

εποχή της δεκαετίας του 2000 και έπειτα το διαδίκτυο έχει εξελιχθεί ραγδαία αφού πλέον η πρόσβαση σε αυτό είναι πολύ εύκολη και μπορεί να γίνει με ποικίλους τρόπους. Σήμερα, ο όρος Διαδίκτυο κατέληξε να αναφέρεται ως δίκτυο¹³.

Επιπροσθέτως οι ολοένα και μεγαλύτερες ταχύτητες μεταφοράς δεδομένων, η ψηφιοποίηση των δικτύων τηλεπικοινωνιών αλλά και η μεγαλύτερη επεξεργαστική ισχύς των οικιακών συστημάτων θα φέρουν τον εμπλουτισμό με δυναμικές εφαρμογές γραφικών στις σελίδες, όπως βίντεο και ήχο¹⁴. Το 2007, υπάρχουν διαδικτυακά παιχνίδια ρόλων με ένα εκατομμύριο γραμμένους χρήστες. Εν τω μεταξύ το Διαδίκτυο γίνεται ταχύτατα ο πλέον προτιμώμενος τρόπος επικοινωνίας στον πλανήτη και η δράση στον κυβερνοχώρο είναι πλέον καθημερινότητα¹⁵.

Ο όρος της επικοινωνίας δηλώνει ότι κάποιο άτομο ή ομάδα ατόμων έρχεται σε επαφή με κάποιο άλλο άτομο ή ομάδες ατόμων. Η μεταβίβαση ενός μηνύματος από τον αποστολέα στον τελικό αποδέκτη ακολουθεί μία συγκεκριμένη ροή, δηλαδή μια σειρά από καθορισμένα βήματα¹⁶. Άμεση χαρακτηρίζεται η επικοινωνία, όταν η μεταφορά του μηνύματος από τον αποστολέα στον παραλήπτη γίνεται, μέσω ενός ή περισσότερων καναλιών, χωρίς τη διαμεσολάβηση κάποιου τρίτου¹⁷. Έμμεση χαρακτηρίζεται η επικοινωνία, όταν μεταξύ αποστολέα και παραλήπτη μεσολαβεί κάποιος τρίτος. Αυτό το τρίτο πρόσωπο ονομάζεται ενδιάμεσος. Ο παραλήπτης θεωρεί ότι ο ενδιάμεσος είναι ο αποστολέας του μηνύματος και στέλνει την αναπληροφόρηση σ' αυτόν¹⁸.

Ο στόχος ενός αποτελεσματικού μέλους της επικοινωνιακής διαδικασίας (στέλεχος επιχειρήσεων ή οργανισμών, λειτουργική

13 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 36

14 Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα, σελ. 4

15 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 36

16 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 11

17 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 14

18 Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα, σελ. 4

«μηχανή» κ.ο.κ) πρέπει να είναι ο απόλυτος έλεγχος της ομαλής φυσικής ροής της πληροφορίας¹⁹. Ο εγκέφαλος του παραλήπτη μπορεί να ολοκληρώσει ένα μήνυμα ακόμα και πριν ολοκληρωθεί η αποστολή από τον αποστολέα. Επίσης θα πρέπει να επιλέγεται η κατάλληλη χρονική στιγμή, δηλαδή η στιγμή που ο αποδέκτης είναι σε θέση να ακούσει προσεκτικά, για την αποστολή των μηνυμάτων²⁰.

Η κατάσταση σύνδεσης ανά χώρα, όπως είχε το 2015. Με μωβ εμφανίζονται οι χώρες με πλήρη σύνδεση στο Internet, με πράσινο οι χώρες που διαθέτουν πρόσβαση μόνον στην υπηρεσία E-mail και με ανοιχτό μπλε οι χώρες που δεν διαθέτουν κανένα είδος σύνδεση..

Πηγή: <http://goo.gl/cPfNg6>

2. Η έννοια του διαδικτύου

Με τον όρο διαδίκτυο καλείται το περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί από δίκτυα επικοινωνιών που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Το Διαδίκτυο και η ψηφιακή τεχνολογία

¹⁹ Graham, G. (2001), «Το Ίντερνετ: μία κοινωνιολογική προσέγγιση», Περίπλους, Αθήνα, σελ. 46

²⁰ Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 23

έχουν την ικανότητα να δημιουργούν εικονικούς "χώρους", εικονικές "κοινότητες". Το Διαδίκτυο χρησιμοποιεί μεταγωγή πακέτων και τη στοίβα πρωτοκόλλων²¹. Μέσα από αυτό σταματούν να υπάρχουν οι κοινωνικές και πολιτιστικές διαχωριστικές γραμμές που υπάρχουν στον πραγματικό κόσμο και που τα παραδοσιακά μέσα επικοινωνίας αδυνατούν να ξεπεράσουν εύκολα²². Η τεχνική της διασύνδεσης δικτύων μέσω μεταγωγής πακέτων και της στοίβας πρωτοκόλλων καλείται ως Διαδικτύωση²³.

Παραδείγματα τέτοιων δικτύων αποτελούν τα τοπικά δίκτυα (LANs), στα οποία ορισμένοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές είναι συνδεδεμένοι μεταξύ τους, μέσα στο ίδιο δωμάτιο ή στο ίδιο κτίριο για να εξυπηρετείται η δίοδος των πληροφοριών, για να μοιράζεται η επεξεργασία ή για την διευκόλυνση των επικοινωνιών. Η επικοινωνία μέσω του Διαδικτύου γίνεται άμεση και αμφίδρομη. Η υπηρεσία του Διαδικτύου μπορεί να χαρακτηριστεί ως μέσω επικοινωνίας όπου επιτρέπει την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κάθε συνδεδεμένου υπολογιστή²⁴.

Επιπλέον, σύμφωνα με τη βιβλιογραφία το διαδίκτυο αναφέρεται ως ψηφιακός τόπος της τεχνοεπιστήμης, ενώ για άλλους θεωρείται ως ένας ιδιαίτερος χώρος διεπαφής υποκειμένων, πρακτικών και τεχνολογιών²⁵. Πολλές φορές το διαδίκτυο παρουσιάζεται ως χώρος διεξόδου από την πραγματικότητα, καθώς σε αυτόν δύναται να μεταμορφώνονται τα άτομα κατά βούληση. Δίνεται η δυνατότητα σε κάθε χρήστη ηλεκτρονικού υπολογιστή συνδεδεμένου στο Διαδίκτυο να πληροφορηθεί αλλά και να πληροφορήσει ανταλλάσσοντας απόψεις μέσω ενός διαύλου επικοινωνίας²⁶.

21 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 12

22 Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα, σελ. 4

23 Graham, G. (2001), «Το Ίντερνετ: μία κοινωνιολογική προσέγγιση», Περίπλους, Αθήνα, σελ. 46

24 Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα, σελ. 5

25 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 12

26 Ιντζεσίλογλου Ν.(2006) Δίκαιο Πληροφορικής, Πανεπιστημιακές σημειώσεις, Α.Π.Θ., σελ. 8

Πιο ειδικά, το διαδίκτυο είναι ο χώρος που δημιουργείται χάρη στην επιστήμη της επικοινωνίας μεταξύ μηχανικών και ηλεκτρονικών συσκευών. Το Διαδίκτυο, ως μέσο έχει διπλή υπόσταση: την υλική και την άυλη²⁷. Προκειμένου να υπάρξει όμως ένας διαδικτυακός χώρος απαιτούνται σταθερά σημεία αναφοράς, συγκεκριμένων διαστάσεων, καθορισμένων ορίων και σημείων προσανατολισμού. Πέρα από τις τεχνολογικές του δυνατότητες όμως, το διαδίκτυο αναπτύσσει και κάποια ενδιαφέροντα φιλοσοφικά συμφραζόμενα²⁸.

Πιο αναλυτικά ως διαδίκτυο ορίζεται το σύνολο των αποτυπωμένων ανθρώπινων πράξεων σε μαγνητικό υλικό. Σύμφωνα με τον παραπάνω ορισμό, τα μηνύματα που ανταλλάσσουν οι χρήστες μέσω Η/Υ αποτελούν τμήμα του διαδικτύου. Ωστόσο, το ίδιο συμβαίνει και με τις web σελίδες ή τα άλλα αρχεία που τοποθετούνται στο Internet ή στο σκληρό δίσκο²⁹.

3. Το διαδίκτυο και η χρήση του στις μέρες μας

Η τεχνολογική επανάσταση οδήγησε στη δημιουργία του διαδικτύου, που αφορά την ψηφιοποίηση της ύλης της γνώσης και της πληροφορίας. Παρ' όλα αυτά η έννοια του διαδικτύου δεν είναι μόνο υλική αλλά και κάτι περισσότερο. Εξαιτίας της εξέλιξης της μετάδοσης της πληροφορίας σε ασύρματη, το διαδίκτυο ξέφυγε από την υλική δομή και χαρακτηρίζεται πλέον ως ένα σύνολο πληροφοριών³⁰. Οι πληροφορίες περνούν εντός αυτού του συστήματος με αποτέλεσμα να ρέουν διάφορα δεδομένα³¹. Το διαδίκτυο αποτελεί ένα βασικό κομμάτι της κοινωνίας, αφού πλέον αποτελεί βασικό εργαλείο αναζήτησης

27 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχεία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ.5

28 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 37

29 Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 23

30 Δελιδάνα Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 12

31 Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

οποιαδήποτε πληροφορίας. Το θέμα όμως της μη ιεραρχημένης πληροφορίας, όμως, τίθεται υπό αμφισβήτηση³².

Το διαδίκτυο μπορεί να οριστεί είτε σαν ατομικός είτε σαν παγκόσμιος. Με βάση την κοινή λογική γίνεται αντιληπτό ότι όταν ένας χρήστης επιλέγει να μην είναι συνδεδεμένος σε κάποιο δίκτυο αυτομάτως ανήκει στους χρήστες της κατηγορίας του ατομικού διαδικτύου. Παρόλα ταύτα πολλοί χρήστες του διαδικτύου επιλέγουν να συνδέσουν τον υπολογιστή τους με άλλους και έτσι να εισέλθουν στο παγκόσμιο διαδίκτυο. Ακόμη, λόγω του εύρους του διαδικτύου γίνεται κατανοητό ότι δεν είναι εύκολο να νομοθετηθεί και να οριοθετηθεί³³.

Στο διαδίκτυο λοιπόν υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία εργασιών όπου ο καθένας μπορεί να χρησιμοποιήσει. Αρχικά είναι μια από τις βασικές πηγές πληροφόρησης καθώς ανανεώνεται συνεχώς. Επιπλέον μπορούν να παραχθούν πληροφορίες οι οποίες χρησιμεύουν στη δημιουργία και ανάπτυξη εργασιών που χωρίς την ύπαρξη του διαδικτύου θα ήταν χρονοβόρα. Τέλος, οι διαδικτυακές βιβλιοθήκες βοηθούν αποτελεσματικότερα στην εκπαίδευση αφού κατέχουν εύρος βιβλίων και πληροφοριών, όσο αφορά φοιτητές και εκπαιδευτικούς³⁴.

Σε αυτό το σημείο μπορεί να καταγραφεί ότι το διαδίκτυο αφορά ένα δίκτυο εκατομμυρίων υπολογιστών και ενός εκατομμυρίου ιστοσελίδων, το οποίο εμπλουτίζεται διαρκώς σε περιεχόμενο από εκατό εκατομμύρια χρήστες του ίντερνετ και επενδύσεις δισεκατομμυρίων σε υποδομή και διαδικτυακές υπηρεσίες από τις μεγάλες εταιρίες του χώρου. Επιπροσθέτως, υποστηρίζεται ότι οι υπηρεσίες του θα δεκαπλασιαστούν μέσα στην επόμενη δεκαετία, αγγίζοντας τους 1,2 δισεκατομμύρια τακτικούς χρήστες³⁵.

Σαφέστατα, το διαδίκτυο έχει καθιερωθεί ήδη ως πολύτιμο εργαλείο σε τομείς όπως η αρχιτεκτονική και η ιατρική. Εν τω μεταξύ το Διαδίκτυο γίνεται ταχύτατα ο πλέον προτιμώμενος τρόπος επικοινωνίας

32 Ιντζεσίλογλου Ν.(2006) Δίκαιο Πληροφορικής. Πανεπιστημιακές σημειώσεις. Α.Π.Θ. σελ. 8

33 Rappa, M., (2010), «Business models on the Web». <http://digitalenterprise.org/models/3/9/2015>

34 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 18

35 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 18

στον πλανήτη και η δράση του είναι πλέον καθημερινή³⁶. Επιπροσθέτως, διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο ως προς την προώθηση διαφημίσεων, προώθησης προϊόντων και συμβάλει στην προβολή διαφόρων θεμάτων που αφορούν τη δημοσιότητα. Επομένως, κρίνεται απαραίτητη η χρήση του, καθώς πρόκειται για ένα από τα πιο σπουδαία επιτεύγματα της τεχνολογίας³⁷.

4. Ψυχαγωγία και ενημέρωση στο Διαδίκτυο

Το διαδίκτυο, το οποίο επισημάνεται ως το σύγχρονο πεδίο δράσης και η πλατφόρμα εφαρμογής, είναι πολυδιάστατο ως προς τη δομή και την έκταση του. Ως επί τω πλείστων το διαδίκτυο ξεχωρίζει ως το μέσο όλων των πληροφοριακών συστημάτων³⁸. Σύμφωνα με αυτό, δημιουργήθηκε περιοδικά με την εξέλιξη της τεχνολογίας και της υπολογιστικής επιστήμης και αποτελεί το θεωρητικό υπόβαθρο μέσα στο οποίο είναι αποθηκευμένες και διακινούνται παντός είδους πληροφορίες. Επιπροσθέτως, μέσω του διαδικτύου διεξάγεται και παρακολουθείται σε μεγάλο βαθμό όλο και μεγαλύτερο μέρος της ανθρώπινης δραστηριότητας³⁹.

Επιπλέον, κάθε υπολογιστής είναι διασυνδεδεμένος με οποιονδήποτε άλλον υπολογιστή, οπουδήποτε αλλού, εξελίσσοντας την υπολογιστική επιστήμη με σκοπό να λειτουργεί ως μια υπηρεσία και όχι ως προϊόν. Το γεγονός αυτό συνάδει με τη λειτουργία του διαδικτύου ως μια υπηρεσία για τους χρήστες παρά ως προϊόν. Όσων αφορά την επιστήμη των υπολογιστών προσφέρονται στους χρήστες πλεονεκτήματα αναζήτησης, αποθήκευσης πληροφοριών και δεδομένων⁴⁰.

36 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 38

37 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 8

38 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», *Journal of Information Technology in Agriculture*. 4 (1), pp. 12

39 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 12

40 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 12

Πιο αναλυτικά οι τηλεπικοινωνίες, οι τράπεζες, τα μέσα ενημέρωσης, καταστήματα, οι μεταφορές, η ενέργεια, η ύδρευση, οι δημόσιοι Οργανισμοί και η ασφάλεια, συνθέτουν μέρος του εθνικού διαδικτυακού χώρου. Μέσα από το διαδίκτυο γίνονται καθημερινά οι μεταδόσεις πληροφοριών, οι οποίες στηρίζουν ολοένα και περισσότερο την καθημερινή δραστηριότητα και την ασφαλή πρόοδο σε μία οργανωμένη κοινωνία⁴¹.

5. Το διαδίκτυο και η αυξημένη χρήση νέων ψηφιακών τεχνολογικών μέσων

Στη σύγχρονη εποχή έχουν κάνει την εμφάνιση τους νέες μορφές ηλεκτρονικών επιχειρήσεων, αλλά και νέες ηλεκτρονικές και διαδικτυακές υπηρεσίες⁴². Τέτοιου είδους θεωρούνται οι πωλήσεις μέσω διαδικτύου, εταιρίες δημοπρασιών στο Διαδίκτυο, online απευθείας διαδικτυακές πωλήσεις από καταναλωτή σε καταναλωτή, πωλήσεις μέσω ιστοσελίδων επωνύμων γνωστών εταιριών, εκμετάλλευση του εταιρικού ονόματος εταιρίας για πωλήσεις τρίτων από την ιστοσελίδα της, πώληση υπηρεσιών μέσω Διαδικτύου π.χ. σεμινάρια επαγγελματικά μέσω διαδικτύου κλπ, ηλεκτρονικές συναλλαγές, κ.λπ.⁴³.

Η εκτίμηση του Διαδικτύου στα πληροφοριακά συστήματα στα διάφορα είδη επιχειρήσεων ηλεκτρονικού εμπορίου παρουσιάζονται ως διάφορες ψηφιακές υπηρεσίες που παρέχονται μέσω διαδικτύου και ολοκληρώνουν την ψηφιακή συναλλαγή⁴⁴. Η πρώτη κατηγορία αφορά τα ηλεκτρονικά καταστήματα (E-shops), που περιλαμβάνουν το διαδικτυακό marketing ενός οργανισμού, προκειμένου να επιτευχθεί η

⁴¹ Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

⁴² Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 13

⁴³ Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 23

⁴⁴ Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 38

προώθησή του και η διάθεση των προσφερόμενων προϊόντων και υπηρεσιών του⁴⁵.

Ως δεύτερη κατηγορία θεωρούνται κατά κύριο λόγο οι ηλεκτρονικές προμήθειες (e-procurement), που σχετίζονται με την ηλεκτρονική διαχείριση των δραστηριοτήτων προμηθειών προϊόντων ή και υπηρεσιών των επιχειρήσεων⁴⁶. Ουσιαστικά οι προμηθευτές λαμβάνουν πιο πολλές δυνατότητες υποβολής προσφορών και πιο εύκολη πρόσβαση σε δυνητικούς πελάτες⁴⁷. Στην τρίτη κατηγορία περιλαμβάνονται οι ηλεκτρονικές αγορές (e-malls), που θεωρούνται ως το σύνολο των ηλεκτρονικών καταστημάτων. Τα καταστήματα αυτά εντάσσονται κάτω από ένα σύστημα που εξασφαλίζει τους τρόπους πληρωμής⁴⁸.

6. Διαδικτυακά συστήματα

Τα δίκτυα έχουν προωθήσει στη σημερινή εποχή καινούριους τρόπους επικοινωνίας και διαμοίρασης πληροφοριών. Όταν γίνεται αναφορά στα κοινωνικά δίκτυα, χρησιμοποιούνται συνήθως ιστοσελίδες. Οι πρόωροι κοινωνικοί ιστοχώροι δικτύωσης ξεκίνησαν υπό μορφή γενικευμένων online κοινοτήτων⁴⁹. Οι εν λόγω πρώτες κοινότητες αποσκοπούσαν στην άσκηση αλληλεπίδρασης των χρηστών μέσω των chat rooms (δωματίων συνομιλίας), και την διακίνηση προσωπικών πληροφοριών και ιδεών γύρω από διάφορα ζητήματα με την συμβολή των εργαλείων διαχείρισης της προσωπικής ιστοσελίδας. Πρόκειται για εργαλεία, τα οποία αποτέλεσαν πρόδρομο του φαινομένου που αργότερα επικαλέστηκε ως blogging⁵⁰.

45 Rappa, M., (2010), «Business models on the Web». <http://digitalenterprise.org/models/3/9/2015>

46 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 20

47 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 14

48 Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, σελ. 25

49 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 9

50 Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

Ειδικότερα, οι υπηρεσίες των κοινωνικών δικτύων επιτρέπουν στους χρήστες για να διαμορφώσουν ένα profile, και έχουν τη δυνατότητα να κατανεμηθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες, την εσωτερική κοινωνική δικτύωση (Internal Social Networking) και την εξωτερική κοινωνική δικτύωση (External Social Networking) με χαρακτηριστικές ιστοσελίδες της δεύτερης κατηγορίας το MySpace, το Facebook και το Twitter. Και οι δύο τύποι δύναται να μεγιστοποιήσουν το συναίσθημα της κοινότητας μεταξύ των ανθρώπων⁵¹.

Αναλυτικότερα ένα site εσωτερικής κοινωνικής δικτύωσης θεωρείται μία κλειστή κοινότητα που περιστρέφεται γύρω από μια ομάδα ανθρώπων. Οι άνθρωποι αυτοί προέρχονται είτε από μία επιχείρηση, μια οργάνωση, μία συγκεκριμένη μερίδα πληθυσμού, μία ομάδα ατόμων με συναφή εκπαιδευτικά ενδιαφέροντα. Ακόμη, μπορεί να αφορά μια ομάδα της οποίας όλα τα μέλη οφείλουν να έχουν προσκαλεστεί προσωπικά από κάποιο υπάρχον μέλος⁵².

Από την άλλη πλευρά, ένα site εξωτερικής κοινωνικής δικτύωσης είναι ανοικτό και προσβάσιμο από όλους τους χρήστες του Internet και αποσκοπεί στο να προσελκύσει άτομα ή εταιρίες που δείχνουν ενδιαφέρον να προβάλουν τα προϊόντα τους⁵³. Τα συγκεκριμένα sites πιθανότατα να έχουν σχέση είτε με πιο μικρές και εξειδικευμένες κοινότητες είτε να αφορούν κοινότητες χρηστών που αποτελούνται από άτομα χωρίς κανένα κοινό χαρακτηριστικό⁵⁴.

Και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις όμως, άσχετα από το αν το site αποσκοπεί σε χρήση από μία ομοιογενή ομάδα χρηστών ή όχι, υφίστανται ορισμένες ομοιότητες στην δομή των ιστοσελίδων των κοινωνικών δικτύων. Οι χρήστες έχουν την δυνατότητα να δημιουργήσουν το προσωπικό τους profile, να ανεβάσουν τις

51 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 13

52 Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

53 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 12

54 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 13

φωτογραφίες που επιθυμούν και να συνάψουν δικτυακές «φιλίες»⁵⁵. Όσον αφορά την τελευταία αυτή λειτουργία στις περισσότερες υπηρεσίες των κοινωνικών δικτύων, και οι δύο χρήστες οφείλουν να επιβεβαιώσουν ότι επιθυμούν να συνδεθούν μεταξύ τους⁵⁶.

Οι ιστοσελίδες των δικτύων οφείλουν να προσφέρουν στον χρήστη πολλές επιλογές όσον αφορά την ασφάλεια και την ιδιωτικότητα του, επιλέγοντας ποιες ομάδες χρηστών θα είναι σε θέση να επικοινωνήσουν μαζί του, ποιοι μπορούν να έχουν πρόσβαση στις φωτογραφίες του και ποιοι όχι, και μια πληθώρα άλλων επιλογών που επιτρέπουν στον χρήστη να αποφασίσει πόσες από τις πληροφορίες είναι διατεθειμένος να μοιραστεί, αλλά και με ποιους⁵⁷.

Σε αντίθετη περίπτωση, κάποιες ιστοσελίδες κοινωνικών δικτύων δεν θέτουν ως κύριο σκοπό το κέρδος, όπως η ιστοσελίδα 'Gurgle', στην οποία οι χρήστες είναι γονείς που ανταλλάσσουν απόψεις και γνώσεις για την εγκυμοσύνη και για την ανατροφή παιδιών⁵⁸. Ουσιαστικά έχουν διαμορφωθεί και κάποιες άλλες ιστοσελίδες, κυρίως στην ασιατική ήπειρο που έχουν κερδοσκοπικούς σκοπούς και μάλιστα αποφέρουν ιδιαίτερα υψηλά κέρδη. Ως παράδειγμα αναφέρονται τα sites QQ της Κίνας, Mixi της Ιαπωνίας, το κορεάτικο Cyworld, αλλά και το Mobile Game Town που χρησιμοποιεί το δίκτυο κινητής τηλεφωνίας και αριθμεί περισσότερους από δέκα εκατομμύρια χρήστες⁵⁹.

Πιο συγκεκριμένα τα διαδικτυακά πληροφοριακά μέσα λαμβάνονται υπόψη τις περισσότερες φορές από την τεχνολογική εξέλιξη του διαδικτύου. Αυτό που θέτουν ως βασική διαφορά με τα παραδοσιακά πληροφοριακά συστήματα είναι το γεγονός ότι οι απομακρυσμένοι χρήστες έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά,

55 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 13

56 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 14

57 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 10

58 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 14

59 Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1), pp. 14

άσχετα από την εκάστοτε τεχνολογική υποδομή που διαθέτει ο κάθε οργανισμός⁶⁰. Μέσα από την υιοθέτηση ανάλογων συστημάτων η επιχείρηση ή ο οργανισμός δύναται να είναι συνδεδεμένος με άλλα δίκτυα, με χρήστες του εξωτερικού περιβάλλοντος, με τους πελάτες, ανταλλάσσοντας πληροφορίες και πραγματοποιώντας διαδικτυακές συναλλαγές⁶¹.

Ειδικότερα τα συστήματα αυτά επικεντρώνονται κυρίως στη διασύνδεση των επιχειρήσεων με το εξωτερικό τους περιβάλλον, δίνοντας έτσι περισσότερη ώθηση στην επίτευξη των συναλλαγών με ηλεκτρονικές μεθόδους⁶². Οι πιο σημαντικές κατηγορίες των συστημάτων του διαδικτύου αφορούν:

- Τα συστήματα του ηλεκτρονικού επιχειρείν (e-business) που έχουν σχέση με τον ηλεκτρονικό συγχρονισμό και την πραγματοποίηση των βασικότερων επιχειρηματικών διεργασιών⁶³.
- Τα συστήματα του ηλεκτρονικού εμπορίου (e-commerce) υιοθετούνται για την επίτευξη των εμπορικών συναλλαγών με τη συμβολή του διαδικτυακού χώρου⁶⁴.
- Τα συστήματα της ηλεκτρονικής μάθησης (e-learning) όπου υποστηρίζουν την παράδοση των εκάστοτε διαδικτυακών πληροφοριών με τον δυνατότερο τρόπο ως προς την εκπαίδευση και την εξάσκηση⁶⁵.
- Τα συστήματα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης (e-government) προσφέρουν πρόσβαση σε κυβερνητικές πληροφορίες και διαδικτυακές δημόσιες υπηρεσίες⁶⁶.

60 Αποστόλου Αριστείδης, «Η Καθημερινή - Το Internet στην Ελλάδα», Παρατηρητήριο για την Κοινωνία της Πληροφορίας, Ινστιτούτο Επικοινωνίας 2008, σελ. 4

61 Δεληδίνη Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη, σελ. 14

62 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη

63 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 20

64 Αποστόλου Αριστείδης, «Η Καθημερινή - Το Internet στην Ελλάδα», Παρατηρητήριο για την Κοινωνία της Πληροφορίας, Ινστιτούτο Επικοινωνίας 2008, σελ. 4

65 Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

66 Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18.

- Τα συστήματα ηλεκτρονικής υγείας (e-health) προσφέρουν υπηρεσίες υγείας σε πρόσωπα που διαμένουν σε περιοχές πιο απομακρυσμένες⁶⁷.
- Τα συστήματα διαδικτυακής συνεργασίας (e-collaboration) δίνουν ώθηση στην απομακρυσμένη συνεργασία⁶⁸.
- Τα συστήματα των ηλεκτρονικών κοινοτήτων (e-community) δίνουν την δυνατότητα στην διαδικτυακή οργάνωση των χρηστών του στα πλαίσια των ομάδων μέσω της διαδικτυακής τους επικοινωνίας⁶⁹.

⁶⁷ Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», *Journal of Information Technology in Agriculture*. 4 (1), pp. 14

⁶⁸ Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 21

⁶⁹ Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΕΛΙΔΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Πηγή: <http://www.ignatiou.gr/blog/>

1. Εισαγωγή

Η πλειοψηφία των ιστοσελίδων που υπάρχουν στο Διαδίκτυο δημιουργήθηκαν με τη χρήση εξειδικευμένων εργαλείων και γλωσσών υπολογιστή. Για να δημιουργηθεί μια τοποθεσία στο Διαδίκτυο θα χρειαστεί να γνωρίζει κανείς να χρησιμοποιεί τα βασικά εργαλεία. Είναι απλή η εκμάθηση και με λίγη εξάσκηση θα δημιουργήσετε τοποθεσίες στο Διαδίκτυο αρκετά εύκολα. Οι χρήστες των ιστοσελίδων μπορούν να δημοσιοποιούν και να χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο σαν ένα δημόσιο μέσον, όπως πραγματικά είναι⁷⁰.

⁷⁰ Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 5

2. Ιστοσελίδες και Διαδίκτυο

Το Διαδίκτυο είναι ένα δίκτυο υπολογιστών το οποίο απαρτίζεται από χιλιάδες ετερογενή δίκτυα ανά τον κόσμο. Κανείς δεν μπορεί να υπολογίσει επακριβώς πόσοι υπολογιστές είναι συνδεδεμένοι στο Διαδίκτυο. Είναι σίγουρο, ωστόσο, ότι ο αριθμός αυτός ανέρχεται σε εκατομμύρια. Ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά του Διαδικτύου είναι ότι κανείς δεν είναι υπεύθυνος για τη διαχείρισή του. Υπάρχουν οργανισμοί οι οποίοι ασχολούνται με τα τεχνικά ζητήματα του δικτύου και θέτουν πρότυπα για τη δημιουργία διαδικτυακών εφαρμογών, αλλά δεν υπάρχει κάποιος οργανισμός για τον έλεγχο και την εποπτεία όλου του Διαδικτύου⁷¹.

Οι χρήστες του Διαδικτύου έχουν πρόσβαση σε μια μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μεταφορά αρχείων, διαδραστική συνεργασία, μετάδοση πολυμέσων, ηλεκτρονικές αγορές και πολλές άλλες. Οι Ιστοσελίδες του Διαδικτύου χωρίζονται σε κατηγορίες ανάλογα με το σκοπό, τις υπηρεσίες και τον στόχο που επιδιώκουν⁷².

Ως βασικές κατηγορίες ιστοσελίδων θα μπορούσαν να θεωρηθούν οι παρακάτω:

1. Ιστοσελίδες Οργανισμών – Ιστοσελίδες Ιδρυμάτων. Στην κατηγορία Ιστοσελίδες Οργανισμών και Ιδρυμάτων ανήκουν Ιστοσελίδες Πανεπιστημίων, Ιδρυμάτων (φιλανθρωπικού σκοπού), Κυβερνητικές Ιστοσελίδες κ.ά. Σκοπός αυτής την κατηγορίας ιστοσελίδων είναι η ενημέρωση και η πληροφόρηση των επισκεπτών χωρίς οι κάτοχοι των ιστοσελίδων να επιδιώκουν ή να αποσκοπούν στο κέρδος.

2. Πύλες (Portals). Οι ιστοσελίδες που χαρακτηρίζονται ως «Πύλες» έχουν πάρα πολλές σελίδες (πολύ περιεχόμενο) σχετικά με ένα συγκεκριμένο αντικείμενο ή μια συγκεκριμένη υπηρεσία. Για παράδειγμα, σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν οι ταξιδιωτικοί οδηγοί,

71 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 5

72 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 5

Ιστοσελίδες που ασχολούνται με την επικαιρότητα, τη μουσική, τον αθλητισμό ή την τεχνολογία.

3. Προσωπικές Ιστοσελίδες. Σε αυτή την κατηγορία Ιστοσελίδων ανήκουν οι Δικτυακοί Τόποι που έχουν αντικείμενο την παρουσίαση κάποιου προσώπου, συνήθως διάσημου. Πρόκειται για Ιστοσελίδες που προβάλλουν ηθοποιούς, καλλιτέχνες κλπ. Σκοπός αυτών των ιστοσελίδων είναι η ενημέρωση για τη ζωή και το έργο κάποιων ανθρώπων (ακόμα και για ιστορικά πρόσωπα), και η προώθησή τους στο κοινό.

4. Εμπορικές Ιστοσελίδες. Οι Εμπορικές Ιστοσελίδες καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος του Διαδικτύου και είναι αυτές που έχουν καθαρά εμπορικό χαρακτήρα. Σκοπός τους είναι οι αγοροπωλησίες μέσω του Διαδικτύου και η προώθηση προϊόντων και υπηρεσιών κάποιας εταιρίας⁷³.

Δραστηριότητα 1

Αρχικά ο χρήστης επισκέπτεται μία από τις παρακάτω Ιστοσελίδες και στη συνέχεια περιγράφει το σκοπό λειτουργίας τους σε 2-3 γραμμές:

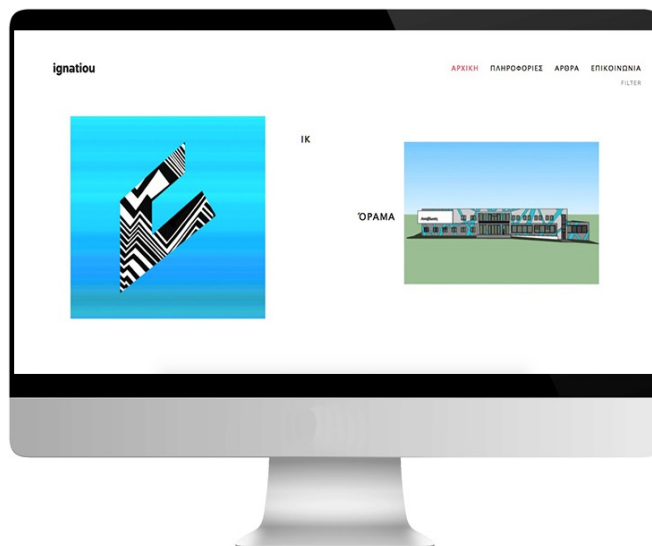
- ❖ Google (<https://www.google.gr/>)
- ❖ In.gr (<http://www.in.gr/>)
- ❖ Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων (<http://www.minedu.gov.gr/>)
- ❖ Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (<http://www.gsis.gr/>)
- ❖ Amazon (<http://www.amazon.co.uk/>)
- ❖ Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης (<http://www.inedivim.gr/>)
- ❖ Μουσείο Ακρόπολης (<http://www.theacropolismuseum.gr/>)
- ❖ Yahoo (<http://gr.yahoo.com/>)
- ❖ Wikipedia (<http://el.wikipedia.org/>)⁷⁴.

⁷³ Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 5

⁷⁴ Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 5

3. Τύποι ιστοσελίδας

ΣΤΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Πηγή: <http://www.ignatiou.gr>

Οι πρώτες ιστοσελίδες στην ιστορία του διαδικτύου ήταν στατικές. Αυτό σημαίνει ότι περιείχαν κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες τις οποίες ο server που τις φιλοξενούσε όταν δέχονταν μια αίτηση επέστρεφε το περιεχόμενό τους. Με άλλα λόγια οι στατικές ιστοσελίδες είναι ουσιαστικά απλά ηλεκτρονικά "έγγραφα", με κατάλληλη μορφοποίηση, τα οποία μπορούν να περιέχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο (κείμενο, εικόνες, ήχο, βίντεο, συνδέσμους, αρχεία) το οποίο για να αλλάξει πρέπει να γίνει επέμβαση στον πηγαίο κώδικα της ιστοσελίδας. Οι ιστοσελίδες αυτές είναι κατάλληλες κυρίως για την δημιουργία "μόνιμων-στατικών παρουσιάσεων", όπου δεν υπάρχει συχνά η ανάγκη να τροποποιείται ή να ενημερώνεται το περιεχόμενό τους. Μια στατική σελίδα μπορεί να είναι χρήσιμη για μία επιχείρηση ή ένα ιδιώτη που απλά θέλει να βρεθεί στο διαδίκτυο, με λίγες μόνο σελίδες από πληροφορίες που δεν αλλάζουν⁷⁵.

⁷⁵ Κούρτης Ν., (2009) Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Πανεπιστήμιο Πάτρας, σελ. 21

Παρόλο που για τα σημερινά δεδομένα και απαιτήσεις μπορούμε να τις χαρακτηρίσουμε “ανεπαρκείς”, έχουν κάποια πλεονεκτήματα στα οποία οφείλουν και το γεγονός ότι δεν έχει εγκαταλειφθεί η χρήση τους. Τα πιο σημαντικά πλεονεκτήματα είναι:

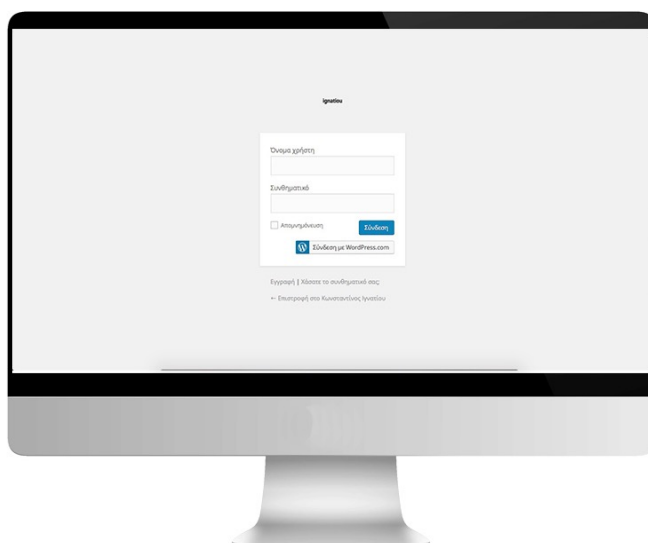
- ❖ μπορούν να κατασκευαστούν εύκολα και γρήγορα,
- ❖ δεν απαιτούνται ειδικές γνώσεις από την πλευρά του προγραμματιστή για την κατασκευή τους, που σημαίνει ότι ακόμα και κάποιος με μικρή εμπειρία στον προγραμματισμό δε θα δυσκολευτεί στο στήσιμο μιας τέτοιας σελίδας,
- ❖ μειωμένο κόστος κατασκευής.

Παρόλα αυτά υπάρχουν και πολύ σημαντικά μειονεκτήματα:

- ❖ Αδυναμία αυτόματης ενημέρωσης
- ❖ Αδυναμία αλληλεπίδρασης με τον επισκέπτη (περιορισμένο πεδίο χρήσης)
- ❖ Ανάγκη εξειδικευμένου προσωπικού για την ανανέωσή της
- ❖ Υψηλό κόστος ενημέρωσης-ανανέωσης
- ❖ Αποθάρρυνση στον επισκέπτη για επίσκεψη στο μέλλον. Οι απαιτήσεις που υπήρχαν στα πρώτα χρόνια του web ήταν τέτοιες που τα παραπάνω μειονεκτήματα των στατικών ιστοσελίδων δεν ήταν εμφανή ούτε σημαντικά. Αργότερα όμως οι επέκταση της χρήσης του διαδικτύου και η ανάγκη για ιστοσελίδες με νέες δυνατότητες (συνεχής ανανέωση, αλληλεπίδραση με το χρήστη, μεταβλητό περιβάλλον) οδήγησε στην κατασκευή δυναμικών ιστοσελίδων⁷⁶.

⁷⁶ Κούρτης Ν., (2009) Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Πανεπιστήμιο Πάτρας, σελ. 21

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Πηγή: <http://www.ignatiou.gr/wp-login.php>

Δυναμικές ιστοσελίδες είναι αυτές που προσφέρουν αλληλεπιδραστικά στοιχεία ανάμεσα στον χρήστη και την ίδια την σελίδα. Πίσω από τα δυναμικά websites υπάρχουν βάσεις δεδομένων που συνεχώς αποθηκεύουν και επεξεργάζονται πληροφορίες. Οι βάσεις δεδομένων και η ικανότητα αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας μεταξύ server και βάσεων δεδομένων είναι βασικό και απαραίτητο στοιχείο για την ανάπτυξη μιας δυναμικής ιστοσελίδας. Για την δημιουργία ενός δυναμικού site χρειάζονται πολλές γραμμές κώδικα προγραμματισμού. Στην πραγματικότητα παρόλο που με μια πρώτη ματιά οι δυναμικές ιστοσελίδες μοιάζουν σε εμφάνιση με τις στατικές, υπάρχει τεράστια διάφορα στην κατασκευή τους και τον τρόπο λειτουργίας τους⁷⁷.

Ουσιαστικά μια δυναμική ιστοσελίδα είναι μια εφαρμογή, ένα πρόγραμμα που κατασκευάζει αυτό που βλέπει ο επισκέπτης της ιστοσελίδας τη στιγμή της επίσκεψης. Δηλαδή η εμφάνιση και οι πληροφορίες που επιστρέφει η δυναμική ιστοσελίδα στον επισκέπτη της είναι συνδυασμός πληροφοριών που δομούνται και τακτοποιούνται

⁷⁷ Καφούρος Ν., Μανταντζής Ανδρέας, (2008), Δημιουργία διαδραστικής ιστοσελίδας για το μάθημα της νανοηλεκτρονικής, ΤΕΙ Λαμίας, σελ. 28

σύμφωνα με τον αλγόριθμο που έχει δημιουργήσει ο προγραμματιστής για την δυναμική σελίδα. Αυτές οι πληροφορίες αντλούνται είτε από κάποια βάση δεδομένων, είτε από κάποια άλλη ιστοσελίδα, είτε από τον χρήστη-επισκέπτη της ιστοσελίδας, είτε από άλλες πηγές⁷⁸.

Όλα αυτά γίνονται την στιγμή της επίσκεψης στη σελίδα. Συνεπώς διαφορετικοί επισκέπτες, διαφορετικές χρονικές στιγμές, διαφορετικά συμβάντα προκαλούν την εμφάνιση διαφορετικών αποτελεσμάτων στην ιστοσελίδα. Η χρήση των βάσεων δεδομένων, προσθέτει ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα των ιστοσελίδων αυτών. Επιτρέπει την εύκολη προσθαφαίρεση και αλλαγή περιεχομένου, καθώς δεν απαιτείται να επεξεργάζεται κανείς κάθε φορά το πηγαίο αρχείο της ιστοσελίδας, αλλά απλά να διαχειρίζεται έμμεσα το περιεχόμενο στην βάση δεδομένων (συνήθως μέσω φορμών) και οι υπόλοιπες διαδικασίες γίνονται αυτοματοποιημένα από τον "μηχανισμό" της ιστοσελίδας⁷⁹.

Έτσι μπορεί να υπάρχει μια συνεχής ανανέωση από κάποιο διαχειριστή που δεν έχει γνώσεις προγραμματισμού. Για την εύκολη διαχείριση του περιεχομένου σε μία δυναμική ιστοσελίδα, υπάρχει πρόσθετα στην ιστοσελίδα ένας εύχρηστος μηχανισμός "CMS" (Content Managment System), μέσω του οποίου γίνεται προσθαφαίρεση περιεχομένου. Ουσιαστικά ο κατασκευαστής του site γράφει ένα μέρος κώδικα με τον οποίο δημιουργείται ένα φιλικό περιβάλλον για αλλαγές στις βάσεις δεδομένων χωρίς να απαιτείται η γνώση προγραμματισμού (Καφούρος και συν., 2008).

Φυσικά, το περιβάλλον αυτό, η "περιοχή διαχείρισης" της ιστοσελίδας, προστατεύεται με κωδικό πρόσβασης (password), και δεν μπορούν να εισέλθουν σε αυτή οι απλοί επισκέπτες και γενικότερα όσοι δεν έχουν δικαιώματα διαχειριστή. Τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα των δυναμικών ιστοσελίδων είναι:

- Το περιεχόμενο μπορεί να ανανεώνεται από ανθρώπους που δεν γνωρίζουν προγραμματισμό.

78 Καφούρος Ν., Μανταντζής Ανδρέας, (2008), Δημιουργία διαδραστικής ιστοσελίδας για το μάθημα της νανοηλεκτρονικής, ΤΕΙ Λαμίας, σελ. 28

79 Κούρτης Ν., (2009) Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Πανεπιστήμιο Πάτρας, σελ. 22

- Είναι πιο εύκολο να ανανεώνεται πιο συχνά το περιεχόμενο.
- Μπορεί να περιέχει απεριόριστο αριθμό σελίδων άρα και πολύ περιεχόμενο.
- Τα περιεχόμενα της μεταβάλλονται και προσαρμόζονται σε σχέση με τις επιλογές του επισκέπτη, με τη χρονική στιγμή της επίσκεψης ή από οποιοδήποτε άλλο συμβάν.
- Ελάχιστο κόστος συντήρησης.

Τα μειονεκτήματα συνοπτικά είναι:

- Υψηλό κόστος κατασκευής
- Μεγάλος χρόνος κατασκευής
- Για την κατασκευή της απαιτεί προχωρημένες γνώσεις προγραμματισμού.
- Μεγάλη πολυπλοκότητα κώδικα⁸⁰.

4. Εργαλεία δημιουργίας ιστοσελίδας

Κατασκευή ιστοσελίδων (αγγλικά: Web development) είναι η διαδικασία δημιουργίας παρουσιάσεων περιεχομένου (συνήθως υπερκειμένου ή πολυμέσων), οι οποίες προβάλλονται στον τελικό χρήστη του Διαδικτύου μέσω ενός προγράμματος περιήγησης (browser) ή άλλων υπηρεσιών όπως διαδικτυακή τηλεόραση, ιστολόγια (blogs) και RSS Feeds⁸¹.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν διάφορες τεχνικές προβολής του περιεχομένου μιας σελίδας, μεταξύ αυτών: κινούμενα σχέδια, γραφιστική, αλληλεπίδραση ανθρώπου-υπολογιστή, μάρκετινγκ, φωτογραφία, βελτιστοποίηση μηχανών αναζήτησης και τυπογραφία.

- Τεχνολογίες
- Τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη ιστοσελίδων:
- γλώσσες σελίδας: HTML και XHTML

⁸⁰ Κούρτης Ν., (2009) Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Πανεπιστήμιο Πάτρας, σελ. 28

⁸¹ Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 6

- φύλλα στυλ CSS
- γλώσσες περιγραφής δεδομένων: XML, JSON
- γλώσσες προγραμματισμού σεναρίων: Perl, PHP, Python, Ruby
- πλατφόρμες: ASP και ASP.NET της Microsoft, Java Enterprise της Sun, agile
- frameworks όπως το Django και το Ruby on Rails
- συγγραφή κώδικα στην πλευρά του πελάτη: Javascript

Ο Τιμ Μπέρνερς-Λι δημοσίευσε αυτό που σήμερα θεωρούμε ότι ήταν η πρώτη ιστοσελίδα των Αύγουστο του 1991. Ο Τιμ Μπέρνερς-Λι ήταν ο πρώτος που συνδύασε τη Διαδικτυακή επικοινωνία (μέσω της οποίας μετέφερε την ηλεκτρονική αλληλογραφία και το Usenet επί δεκαετίες) με υπερκείμενο (Hypertext) (το οποίο επίσης υπήρχε για δεκαετίες με περιορισμένες δυνατότητες στην αναζήτηση πληροφοριών οι οποίες ήταν αποθηκευμένες σε έναν μόνο υπολογιστή). Οι ιστοσελίδες γράφονται σε γλώσσες σήμανσης κειμένου (markup languages) που ονομάζονται HTML.

Οι προγενέστερες εκδόσεις της HTML ήταν περιορισμένων δυνατοτήτων, μόνο για να δίνουν στην ιστοσελίδα τη βασική της δομή (Επικεφαλίδες και παραγράφους), και τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν υπερκείμενο. Αυτή ήταν μια νέα μορφή επικοινωνίας διαφορετική από τις ήδη υπάρχουσες-οι χρήστες μπορούν να οδηγηθούν σε άλλες σελίδες με συνεχόμενα συνδέσμων (hyperlinks).

Ο σκοπός του σχεδιασμού στο Διαδίκτυο είναι πολυσύνθετος αλλά βασικός κατά την εφαρμογή του. Πριν τη δημιουργία και το «ανέβασμα» μιας ιστοσελίδας είναι σημαντικό να σχεδιαστεί ακριβώς ό,τι είναι αναγκαίο για την ιστοσελίδα. Είναι πολύ σημαντικό να αποφασιστούν το κοινό στο οποίο θα απευθύνεται, ο σκοπός της δημιουργίας της και το περιεχόμενό της⁸².

Ο σχεδιασμός που αφορά στο διαδίκτυο είναι κατά μία έννοια παρόμοιος με την κλασική τυπογραφία. Κάθε ιστοσελίδα είναι ένα σύνολο αναπαραγόμενων πληροφοριών, όπως ένα βιβλίο και κάθε

82 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 6

σελίδα της ιστοσελίδας είναι το αντίστοιχο της σελίδας ενός βιβλίου. Ωστόσο, στο web design χρησιμοποιείται ένα πλαίσιο εργασίας (framework) βασισμένο σε ένα ψηφιακό κώδικα και σε μια τεχνολογία απεικονίσεων για να δημιουργήσει και να διατηρήσει ένα περιβάλλον που θα διανέμει την πληροφορία σε πολλαπλές μορφές αρχείων (formats) όπως pdf, html, doc, κλπ. Οι δυνατότητες του web design το καθιστούν αδιαμφισβήτητα ως τον πλέον κομψό και σύνθετα αναπτυσσόμενο τρόπο επικοινωνίας στο σημερινό κόσμο⁸³.

5. Δημιουργία Δικτυακού Τύπου με τη Χρήση Blog

Στα πλαίσια της συγκεκριμένης μελέτης παρατηρείται ότι τα blogs χρησιμοποιούνται ολοένα και περισσότερο από τους χρήστες του διαδικτύου, είτε για να ενημερώσουν είτε για να ενημερωθούν για οποιοδήποτε θέμα τους ενδιαφέρει. Σε μελέτες που έχουν διεξαχθεί προκύπτει ότι οι διαστάσεις της ποιότητας των blogs διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στον καθορισμό της επιτυχίας μιας διαδικασίας ή ενός συστήματος. Συγκεκριμένα, για ένα σύστημα πληροφοριών για να κριθεί επιτυχής, θα πρέπει να πληρούν τα ποιοτικά κριτήρια που καθορίζονται από τους τελικούς χρήστες⁸⁴.

Συνήθως δεν απαιτείται ενδελεχής επιμέλεια του κώδικα της ιστοσελίδας, μιας και συχνά είναι εγκατεστημένα αυτόματα συστήματα, που παρέχουν τη δυνατότητα στο διαχειριστή του ιστολογίου να συντάξει μια καταχώρηση με πολύ λίγα βήματα.

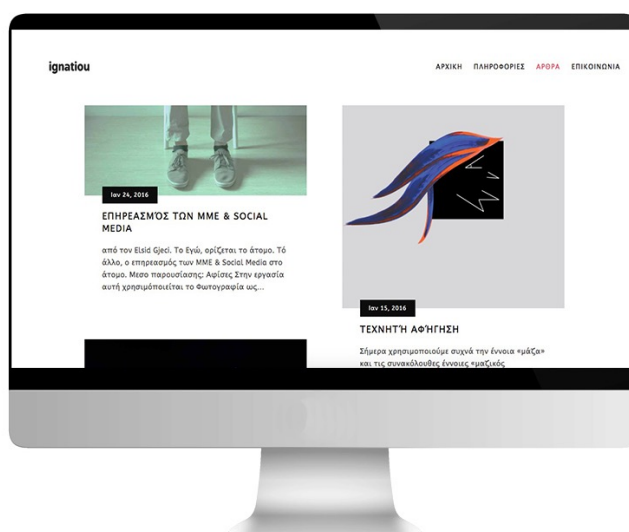
Ο κοινός χρήστης του Διαδικτύου μπορεί εύκολα και δωρεάν να ξεκινήσει το δικό του ιστολόγιο μέσω πολλών φορέων που προσφέρουν συστήματα τα οποία στηρίζονται σε λογισμικό που κάνει τη σύνταξη των ιστολογίων πολύ απλή διαδικασία. Το αντάλλαγμα τέτοιων φορέων είναι συνήθως η αυτόματη διαφήμιση στα ιστολόγια ή η αυτοπροβολή. Σε τέτοιες υπηρεσίες στηρίζεται η πλειονότητα των ιστολογίων, ιδίως τα μικρότερα. Όμως, όπως και κάθε άλλο είδος ιστοσελίδας, έτσι και το ιστολόγιο μπορεί να στηριχθεί και σε υπηρεσίες στις οποίες ο

83 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 6

84 Hsieh et al, (2010), "Assessing blog-user satisfaction using the expectation and disconfirmation approach", Computers in Human Behavior 26, 1434–1444

διαχειριστής του ιστολογίου έχει τον πλήρη έλεγχο του ιστοχώρου του⁸⁵.

Ο αγγλικός όρος blog προέρχεται από το weblog το οποίο έχει μεταφραστεί στα ελληνικά ως ιστολόγιο. Το weblog είναι επινόηση του Jorn Barger από τον Δεκέμβριο του 1997. Στις αρχές του 1999 όμως ο Peter Merholz ανακοίνωσε ότι θα το προφέρει «wee-blog» και έτσι καταλήξαμε στο σύντομο όρο blog, αφού ο συντάκτης αναφερόταν ως blogger. Η παρουσία των ιστολογίων στον Παγκόσμιο Ιστό αποτελεί μια μορφή διαδικτυακής δημοσιογραφίας που υλοποιεί την έννοια της δημοσιογραφίας των πολιτών. Φορείς της τελευταίας δεν είναι οι εργαζόμενοι στο χώρο των ΜΜΕ αλλά χρήστες του Διαδικτύου που δεν έχουν επαγγελματική σχέση με την Τέταρτη Εξουσία, γι'αυτό και δεν υπάγονται σε έλεγχο από κρατικές Αρχές, όπως π.χ. το ελληνικό ΕΣΡ.

Πηγή: <http://www.ignatiou.gr/blog/>

Ένα blog μπορεί να θεωρηθεί εξαιρετικό εργαλείο για να δημοσιοποιήσει κανείς τις ιδέες και τις σκέψεις του. Εξάλλου, τα blogs

85 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 6

λειτουργούν εξίσου καλά και ως εργαλεία για τις επιχειρήσεις, τη δημοσιογραφία, τις ειδήσεις και τη διασκέδαση. Εδώ παρατίθενται κάποιοι τρόποι με τους οποίους οι χρήστες αξιοποιούν τα blogs:

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ

Θεωρείται κανείς προσωπικός blogger αν χρησιμοποιεί το blog κυρίως για να συζητά θέματα που σχετίζονται με τη ζωή του- την οικογένεια, τα κατοικίδια, τα παιδιά ή τα ενδιαφέροντά του (π.χ. τεχνολογία, πολιτική, αθλήματα, τέχνη ή φωτογραφία).

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ

Τα blogs είναι συνήθως αποτελεσματικά εργαλεία για την προώθηση προϊόντων. Το μάρκετινγκ και τα επαγγελματικά blogs συχνά προσφέρουν χρήσιμες πληροφορίες στους αναγνώστες και στους καταναλωτές όπως sales events και product reviews. Τα επαγγελματικά blogs επίσης επιτρέπουν στους αναγνώστες να παρέχουν ανατροφοδότηση με εναλλακτικές ιδέες, που μπορούν να βοηθήσουν μια εταιρεία να βελτιώσει τις υπηρεσίες της⁸⁶.

ΜΜΕ/ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τα δημοφιλή ειδησεογραφικά μέσα, όπως τα fox news, MSNBC, CNN, χρησιμοποιούν τα blogs στις ιστοσελίδες τους για να παρέχουν πληροφορίες για τα τρέχοντα γεγονότα, την πολιτική και τα νέα σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο. Αυτοί οι οργανισμοί συχνά έχουν και δημοσιογράφους bloggers. Ο Anderson Cooper του CNN, για παράδειγμα, διατηρεί ένα blog στην ιστοσελίδα του CNN με ειδήσεις και σχολιασμό από την τηλεοπτική του εκπομπή Anderson Cooper 360 television show.

86 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 6

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Οι πολίτες χρησιμοποιούν τα blogs με την πρόθεση να ελέγχουν τα ΜΜΕ και τα πολιτικά πρόσωπα με ειδήσεις από την καθημερινή πραγματικότητα και με το να εκθέτουν την ασυνέπεια λόγων-έργων. Τα μεγάλα ειδησεογραφικά κανάλια συχνά παίρνουν συνεντεύξεις από αυτούς τους bloggers γιατί τα συμβατικά ΜΜΕ αναγνωρίζουν τη σημασία της φωνής του απλού πολίτη που ακούγεται μέσω των blogs⁸⁷.

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ BLOGGING

Το WordPress λογισμικό είναι ένα σύστημα προσωπικής δημοσιοποίησης που χρησιμοποιεί τις πλατφόρμες PHP και MySQL που παρέχουν ό, τι χρειάζεται κανείς για να δημιουργήσει ένα blog και να δημοσιοποιήσει το περιεχόμενό του δυναμικά, χωρίς να πρέπει να προγραμματίσει τις σελίδες μόνος του. Κοντολογίς, με αυτήν την πλατφόρμα, όλο το περιεχόμενό του αποθηκεύεται σε μια MySQL βάση δεδομένων στον hosting λογαριασμό του. PHP (which stands for PHP Hypertext Preprocessor) is a server-side γλώσσα γραφής για τη δημιουργία δυναμικών ιστοσελίδων.

Όταν ένας επισκέπτης ανοίγει μια σελίδα κατασκευασμένη με PHP, ο server διεκπεραιώνει τις εντολές του PHP και μετά στέλνει τα αποτελέσματα στο browser του επισκέπτη. Το MySQL είναι μια ανοιχτή πηγή διαδραστικής βάσης δεδομένων.

Το WordPress είναι ένα από τα πολλά εργαλεία που δίνουν τη δυνατότητα να δημιουργήσει κανείς δυναμικές ιστοσελίδες στο internet με σύνδεση με μια βάση δεδομένων και περιεχόμενο που θα αλλάζει τακτικά. Ανήκει στην κατηγορία των blogs που είναι κυρίως σχεδιασμένα για την εισαγωγή άρθρων (ιστοριών) και μπορεί να μην είναι ακριβώς το καλύτερο πακέτο δημιουργίας δυναμικών ιστοσελίδων, είναι όμως ελαφρύ κι εύκολο στη χρήση και συντήρησή του. Εξάλλου, η έννοια του «καλύτερου» σχετίζεται πάντα με τις ανάγκες και απαιτήσεις του εκάστοτε χρήστη.

87 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 7

Το WordPress επιτρέπει στο χρήστη να δημιουργεί όσες κατηγορίες θέλει για να γεμίζει τα post του blog του. Μερικά έχουν απλά μία κατηγορία, ενώ κάποια άλλα έχουν ως και 1.800 κατηγορίες. Όταν πρόκειται κάποιος να οργανώσει το περιεχόμενό του, το WordPress είναι θέμα προσωπικής του προτίμησης. Επιπλέον, το να χρησιμοποιήσει κάποιος τις κατηγορίες του WordPress είναι δική του επιλογή. Αν δεν το επιθυμεί, δεν είναι υποχρεωτικό να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα αυτή. Όταν αναζητά κανείς μία υπηρεσία hosting πρέπει να ψάξει για hosts που παρέχουν ημερήσιο backup του site του, ώστε το περιεχόμενό του να μη χαθεί σε περίπτωση που χαλάσει ένας σκληρός δίσκος ή κάποιος κάνει ένα ανόητο λάθος⁸⁸.

Όσοι παρέχουν web hosting που προσφέρει ημερήσια backups ως μέρος των υπηρεσιών τους μπορεί να αποδειχτούν σωτήρες, αποθηκεύοντας το site σε προηγούμενη φόρμα του. Το θέμα(σχεδιασμός) που επιλέγει κανείς για το blog του (είτε είναι ένα δοσμένο από πριν θέμα είτε είναι δική του δημιουργία) δεν αποτελεί μέρος του περιεχομένου. Τα αρχεία αυτά είναι μέρος ενός συστήματος αρχείων και δεν αποθηκεύονται στη βάση δεδομένων. Για το λόγο αυτό, είναι καλό να δημιουργήσει κανείς ένα backup για το κάθε αρχείο που χρησιμοποιεί⁸⁹.

88 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 7

89 Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, σελ. 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

1. Γενικοί Όροι

Ως προς την ευθύνη τους για το διαδικτυακό περιεχόμενο τρίτων, που φιλοξενούν, οι διαχειριστές ιστοτόπων και ιστολογίων χαρακτηρίζονται από τον νόμο ως φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (άρθρο 1 § β του ΠΔ 131/2003) και, συγκεκριμένα, ως μεσάζοντες της κοινωνίας της πληροφορίας, που προβαίνουν σε φιλοξενία πληροφοριών (άρθρα 11 και 13 του ΠΔ 131/2003). Γι' αυτό, έχει διαμορφωθεί ο Ν.3034/2006 «Περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άλλες διατάξεις» και ο Ν.4070/2012 «Ρυθμίσεις Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις».

Ως υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας ορίζονται οι υπηρεσίες που συνήθως παρέχονται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα, εξ αποστάσεως και κατόπιν προσωπικής επιλογής ενός αποδέκτη υπηρεσιών (άρθρο 2 § 2 του ΠΔ 39/2001 σε ενσωμάτωση της Οδηγίας 98/34/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 98/48/ΕΚ). Τέτοιες είναι και οι κάθε είδους υπηρεσίες, που παρέχονται μέσω ιστοτόπων σε χρήστες.

Νομικό Πλαίσιο

Η ευθύνη των μεσαζόντων της κοινωνίας της πληροφορίας σε σχέση με το μεταδιδόμενο, αποθηκευόμενο ή φιλοξενούμενο διαδικτυακό περιεχόμενο ρυθμίζεται στα άρθρα 11 – 14 του ΠΔ 131/2003, με το οποίο ενσωματώθηκαν στην Ελληνική έννομη τάξη οι σχετικές διατάξεις της Οδηγίας 2000/31/ΕΚ για το ηλεκτρονικό εμπόριο.

Το παραπάνω Προεδρικό Διάταγμα διαχωρίζει τους μεσάζοντες της κοινωνίας της πληροφορίας ανάλογα με τις υπηρεσίες, που αυτοί παρέχουν, προβλέποντας για κάθε κατηγορία μεσαζόντων διαφορετικές υποχρεώσεις και ευθύνες. Έτσι, κατατάσσει τους διαχειριστές ιστοτόπων και ιστολογίων ως προς την ευθύνη τους για το διαδικτυακό περιεχόμενο τρίτων ως φορείς παροχής φιλοξενίας πληροφοριών και καθορίζει την ευθύνη τους στα άρθρα 13 και 14 αυτού.

Η Δημιουργία Ιστοτόπων και Ιστολογίων ως Δικαίωμα στην ΚτΠ

Κατ' αρχάς, η δημιουργία και διαχείριση ιστοτόπων και ιστολογίων καθώς και η δημοσίευση έργων λόγου και τέχνης στο διαδίκτυο αποτελούν νόμιμα δικαιώματα, και πιο συγκεκριμένα, αναγνωρίζονται και προστατεύονται από το Σύνταγμα και τις διεθνείς συνθήκες της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως εκφάνσεις των ακόλουθων θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών :

- Της ελευθερίας έκφρασης, που περιλαμβάνει το δικαίωμα της διαμόρφωσης, της κατοχής, της έκφρασης, της διάδοσης, της λήψης ή ακόμα και της αποσιώπησης μίας γνώμης και θεμελιώνει αξίωση με αρνητικό περιεχόμενο για αποχή της κρατικής εξουσίας από επεμβάσεις στην παρεμπόδιση της άσκησης της ελευθερίας αυτής (14 παρ. 1 Σ, 10 παρ. 1 ΕΣΔΑ, 19 παρ. 2 ΔΣΑΠΔ, 11 ΧΘΔΕΕ).
- Της ελευθερίας πληροφόρησης στην ενεργητική της μορφή, δηλαδή του δικαιώματος του πληροφορείν, που θεμελιώνει αξίωση με αρνητικό περιεχόμενο για αποχή της

κρατικής εξουσίας από επεμβάσεις στην παρεμπόδιση της άσκησης της ελευθερίας αυτής, λειτουργώντας όμως και ως πολιτικό δικαίωμα με ενεργητικό περιεχόμενο, καθώς διευκολύνει το σχηματισμό της πολιτικής βούλησης και εγγυάται τη συνειδητή συμμετοχή των πολιτών στον έλεγχο της εξουσίας (5A παρ. 1 Σ).

- Του δικαιώματος συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας, το οποίο περιλαμβάνει την αξίωση πρόσβασης τόσο στην υλικοτεχνική υποδομή της κοινωνίας της πληροφορίας όσο και στην ίδια την πληροφορία που διακινείται ηλεκτρονικά και το οποίο θεμελιώνει την υποχρέωση αποχής του κράτους από ενέργειες που περιορίζουν την απρόσκοπτη πρόσβαση και συμμετοχή των ατόμων στα αγαθά και τις εφαρμογές της κοινωνίας της πληροφορίας, ενώ από την άλλη δεσμεύει το κράτος σε θετικές ενέργειες με σκοπό την κατ' αρχήν ισότιμη πρόσβαση όλων σε αυτήν (5A § 2 Σ). Όπως έχει άλλωστε κριθεί και από τον ειδικό εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για την ελευθερία της έκφρασης, η πρόσβαση στις πληροφορίες μέσω διαδικτύου είναι ουσιώδης σε μια δημοκρατική κοινωνία (Report of the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, UN Doc. A/66/290 της 10ης Αυγούστου 2011, σημείο 87).

- Της επιχειρηματικής ελευθερίας η οποία ισχύει και για φορείς όπως οι διαχειριστές εμπορικών ιστοτόπων δυνάμει του άρθρου 16 του Χάρτη (βλ. ΔικΕΕ, Απόφαση Promusicae, C-275/06, σκέψη 68, Απόφαση Scarlet Extended, C-70/10, σκέψεις 45 – 46).

Η δημιουργία και διαχείριση ιστοτόπων και ιστολογίων δύναται επίσης να ασκείται και ανώνυμα / ψευδώνυμα. Η ελευθερία της ανώνυμης / ψευδώνυμης διαδικτυακής έκφρασης κρίνεται άξια προστασίας, καθώς η υποχρεωτικά επώνυμη έκφραση ενδέχεται να επηρεάζει αρνητικά το περιεχόμενο του μηνύματος καθώς και να οδηγεί σε περιορισμό της πολυμορφίας του δημοσίου διαλόγου εξαιτίας πιθανών δυσμενών συνεπειών στο πρόσωπο του εκφέροντος γνώμη. Η

προστασία από το κράτος της ανώνυμης / ψευδώνυμης έκφρασης θεμελιώνεται επίσης στην θεσμική εγγύηση της ελεύθερης και πλουραλιστικής πληροφόρησης, η οποία δύναται να περιοριστεί σημαντικά, αν η ενάσκηση της ελευθερίας έκφρασης καταστεί υποχρεωτικά επώνυμη. Περαιτέρω, η ανώνυμη χρήση του διαδικτύου αποτελεί σήμερα ένα από τα μέσα άμυνας του πολίτη από τις επιθέσεις στην ιδιωτική του ζωή (βλ. και Σύσταση R (99) του Συμβουλίου της Ευρώπης). Κατά συνέπεια, η προστασία του δικαιώματος στην ανώνυμη / ψευδώνυμη δημιουργία και διαχείριση ιστοτόπων και ιστολογίων είναι σημαντικό μέσο για την αυτοπροστασία του ατόμου από την παρακολούθησή του και, τελικά, την προσβολή του εννόμου του αγαθού στον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό.

Οι ελευθερίες της δημιουργίας και διαχείρισης ιστοτόπων και ιστολογίων και της δημοσίευσης έργων λόγου και τέχνης στο διαδίκτυο δεν θεμελιώνουν μόνο αξιώσεις των χρηστών του διαδικτύου απέναντι στο κράτος αλλά τριτενεργούν και αναπτύσσουν οριζόντιο αποτέλεσμα στις σχέσεις μεταξύ χρηστών του διαδικτύου και διαχειριστών ιστοτόπων, οι οποίες από τη φύση τους διακρίνονται από έντονο χαρακτήρα εξουσίασης και, συνεπώς, αποτελούν σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, στις οποίες τέτοιες ελευθερίες προσιδιάζουν (βλ. ΕΔΔΑ, απόφαση Öztürk κατά Τουρκίας της 28ης Σεπτεμβρίου 1999, αριθ. προσφυγής 22479/93, Recueil des arrêts et décisions 1999-VI, § 49). Συνεπώς, για το περιεχόμενο, που φιλοξενούν, οι διαχειριστές ιστοτόπων δεν ευθύνονται μόνο απέναντι στο κράτος αλλά, κυρίως, απέναντι στους χρήστες – πελάτες τους.

Οι Περιορισμοί του Δικαιώματος στη Δημιουργία και Διαχείριση Ιστοσελίδων

Το δικαίωμα στη δημιουργία και διαχείριση ιστοτόπων και ιστολογίων δεν έχει απόλυτο χαρακτήρα αλλά υπόκειται σε περιορισμούς. Έτσι, τελεί υπό την γενική επιφύλαξη υπέρ του νόμου και οριοθετείται ρητώς από περιορισμούς, που θεσπίζονται με τυπικό νόμο, δικαιολογούνται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, όπως για λόγους εθνικής ασφάλειας, καταπολέμησης του εγκλήματος ή προστασίας δικαιωμάτων και συμφερόντων τρίτων, και είναι απολύτως αναγκαίοι σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Συνεπώς, το δικαίωμα στη δημιουργία και διαχείριση ιστοτόπων και ιστολογίων δε μπορεί παρά να βρίσκει τα όρια του, στις περιπτώσεις που το φιλοξενούμενο σε ιστότοπους και ιστολόγια διαδικτυακό περιεχόμενο, έστω και αν έχει αναρτηθεί από τρίτα πρόσωπα, προσβάλλει παρανόμως θεμελιώδη δικαιώματα και συμφέροντα τρίτων, όπως, μεταξύ άλλων, :

1. Δικαιώματα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας τρίτων (Ν. 2121/1993, άρθρα 121 – 196).
2. Την τιμή και την υπόληψη τρίτων, όπως συμβαίνει όταν μέσω του φιλοξενούμενου περιεχομένου τελούνται εγκλήματα κατά της τιμής (361 επ. ΠΚ).
3. Την ανηλικότητα, όπως συμβαίνει όταν μέσω του φιλοξενούμενου περιεχομένου τελούνται εγκλήματα παιδικής πορνογραφίας (348Α ΠΚ).
4. Τη δημόσια αιδώ, όπως συμβαίνει όταν μέσω του φιλοξενούμενου περιεχομένου τελούνται εγκλήματα περί ασέμνων (άρθρα 29 και 30 Ν. 5060/1931).
5. Ποινικά αδικήματα έκφρασης ρατσιστικών απόψεων και δημόσιας υποκίνησης ρατσιστικής βίας (Ν. 927/1979).

Στις παραπάνω περιπτώσεις το ΠΔ 131/2003 προβλέπει τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις καθώς και την νομική ευθύνη των διαχειριστών ιστοτόπων σε σχέση με το φιλοξενούμενο παράνομο περιεχόμενο. Βασικές επιλογές του νομοθέτη είναι αφενός η θεμελίωση της απουσίας μίας γενικής υποχρέωσης των διαχειριστών ιστοτόπων να ελέγχουν το περιεχόμενο, που φιλοξενούν, και αφετέρου η γέννηση υποχρεώσεων και ευθυνών όχι προκαταβολικά αλλά μόνο με χρονική αφετηρία τη λήψη γνώσης από αυτούς του παράνομου χαρακτήρα του φιλοξενούμενου περιεχομένου.

Έτσι, έχει κριθεί από το ΕΔΔΑ ότι το δικαίωμα διαχειριστή ιστοτόπου στην ελευθερία της έκφρασης δεν περιορίζεται υπέρμετρα ούτε με τρόπο μη αναγκαίο σε μια δημοκρατική κοινωνία, σε περίπτωση που αναγνωρίζεται ευθύνη του τελευταίου για σχόλια που έχουν

γραφτεί από τρίτα μέρη στον ιστότοπο, του οποίου έχει τη διαχείριση. Το δε γεγονός ότι οι πραγματικοί συντάκτες των σχολίων ήταν κατ' αρχήν υπεύθυνοι δεν αίρει τον νόμιμο στόχο του καταλογισμού ευθύνης στον διαχειριστή του ιστοτόπου για κάθε βλάβη της υπόληψης και των δικαιωμάτων των άλλων (ΕΔΔΑ, απόφ. της 10.10.2013, υπόθ. Delfi AS κατά Εσθονίας προσφ. Νο 64569/2009).

Η δημιουργία μίας ιστοσελίδας είναι μια διαδικασία πολύπλοκη, ενώ η επιτυχία ενός τέτοιου εγχειρήματος δεν είναι εγγυημένη και ενέχει μεγάλο ρίσκο, αντίστοιχο με αυτό ενός φυσικού καταστήματος. Μια τέτοια ενέργεια συνεπώς πρέπει να ακολουθεί μια διαδικασία λαμβάνοντας υπόψη την ήδη υπάρχουσα εμπειρία πάνω σε τέτοιες επιχειρηματικές κινήσεις⁹⁰.

Διαχειριστής της ιστοσελίδας είναι η M.F.C. Company (Διαχειριστής). Ο επισκέπτης/χρήστης/Δημιουργός της ιστοσελίδας και των υπηρεσιών που παρέχονται από αυτήν, αποδέχεται ανεπιφύλακτα τους κατωτέρω όρους χρήσης, που ισχύουν για το σύνολο του περιεχομένου της ιστοσελίδας, των γραφικών, των εικόνων, φωτογραφιών και παντός είδους αρχείων και εφαρμογών που περιλαμβάνονται στην ιστοσελίδα.

Η ιστοσελίδα απευθύνεται σε επισκέπτες/χρήστες οι οποίοι:

- Έχουν υποχρεωτικά συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους και έχουν πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, ή είναι μεταξύ 14-17 ετών, υπό την προϋπόθεση ότι λειτουργούν με την συγκατάθεση, ευθύνη και επιμέλεια γονέα/ κηδεμόνα ή άλλου υπεύθυνου φορέα και πληρούνται όλες οι εκάστοτε σύμφωνα με την εκάστοτε έννομη τάξη του τόπου διαμονής διατάξεις.
- Δεν έχει απαγορευθεί για τον οποιονδήποτε λόγο η πρόσβαση και χρήση της ιστοσελίδας.
- Δημιουργοί έργων δεν χρησιμοποιούν τον λογαριασμό κάποιου άλλου δημιουργού, υποστηρικτή ή επισκέπτη χωρίς την συγκατάθεση ή άδειά του.
- Οι επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας επιβεβαιώνουν και εγγυώνται ότι πληρούν τις ανωτέρω προϋποθέσεις,

90 Κούρτης, (2009), Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, Πανεπιστήμιο Πάτρας, σελ. 7

συμπληρώνοντας τα απαραίτητα στοιχεία στο σχετικό τμήμα της αίτησης εγγραφής καθώς επίσης και δηλώνουν υπεύθυνα ότι όλα τα δηλωθέντα στοιχεία είναι ακριβή και αληθή.

- Εάν ο διαχειριστής της ιστοσελίδας αντιληφθεί ότι τα στοιχεία που δηλώθηκαν είναι ανακριβή διατηρεί το δικαίωμα να καταργήσει ή να μπλοκάρει τον λογαριασμό του εν λόγω Χρήστη.
- Σε κάθε περίπτωση ο Διαχειριστής της ιστοσελίδας διατηρεί το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση ή χρήση αυτής σε οποιονδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, χωρίς να απαιτείται ειδική αιτιολόγηση για την άρνηση/διακοπή αυτή.
- Ο κάθε Δημιουργός που υποβάλλει για έγκριση στο G&F έργο, οφείλει να θέτει από την αρχή συγκεκριμένο οικονομικό στόχο και χρονική περίοδο για την υλοποίηση του. Στα Startups δεν υπερβαίνει τις 45 ημερολογιακές ημέρες και στα Life projects και M.K.O τις 120 ημερολογιακές ημέρες.
- Οι Δωρεές γίνονται με πιστωτική/χρεωστική κάρτα ή με μεταφορά χρημάτων από λογαριασμό Paypal.
- Ο κάθε Δημιουργός ανοίγει, σε περίπτωση που δεν έχει, προσωπικό λογαριασμό στο Paypal όπου και συγκεντρώνονται απευθείας, πλήν των εξόδων, που αναφέρονται αναλυτικά παρακάτω, οι εισφορές που δέχεται από τους υποστηρικτές του έργου του
- Ο μέγιστος αριθμός έργων ανά Δημιουργό είναι 4 το χρόνο.
- Ο μέγιστος αριθμός δωρεών που μπορεί να κάνει δωρητής ανά έργο ή φάση έργου είναι τέσσερις.
- Τα ποσά της κάθε εισφοράς πρέπει να είναι μεταξύ 5- 1.500 ευρώ.
- Κάθε υποψήφιος δημιουργός υποβάλει για έγκριση το υποψήφιο προς χρηματοδότηση έργο του στο giveandfund.com . Από την στιγμή που πάρει την έγκριση, (συνήθως μέσα σε 2 εργάσιμες ημέρες) μπορεί να στέλνει σε τρίτους και MME την ιστοσελίδα που δημιούργησε ή μέρος αυτής ή σύνδεσμο (link) που να παραπέμπει σε αυτή, για λόγους προώθησης και ενημέρωσης που θα αυξήσουν την χρηματοδότηση του.

- Από τους Δημιουργούς απαγορεύεται η αποστολή spam e-mails ή μαζικών αποστολών σε άγνωστες διευθύνσεις για προώθηση του έργου, κάτι τέτοιο μπορεί να επιφέρει την άμεση διακοπή του έργου.

2. Ευρωπαϊκή οδηγία 20/2002

- Το αποτέλεσμα της δημόσιας διαβούλευσης σχετικά με την αναθεώρηση του κανονιστικού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες του 1999, όπως αντανακλάται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 2000, καθώς και τα πορίσματα της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στις ανακοινώσεις της σχετικά με την πέμπτη και την έκτη έκθεση για την υλοποίηση της δέσμης κανονιστικών ρυθμίσεων για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών, επιβεβαίωσαν την ανάγκη για πιο εναρμονισμένη και λιγότερο επαχθή κανονιστική ρύθμιση της πρόσβασης στην αγορά δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σε ολόκληρη την Κοινότητα.
- Η σύγκλιση μεταξύ διαφορετικών υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των τεχνολογιών τους, απαιτεί την εγκαθίδρυση καθεστώτος αδειοδότησης, το οποίο θα

καλύπτει όλες τις συγκρίσιμες υπηρεσίες, με ισότιμο τρόπο, ανεξάρτητα από τις χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες.

- Ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η δημιουργία νομικού πλαισίου για την εξασφάλιση της ελευθερίας παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία και τους τυχόν περιορισμούς που συνάδουν προς το άρθρο 46, παράγραφος 1 της συνθήκης, ιδίως τα μέτρα που αφορούν τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.
- Η παρούσα οδηγία καλύπτει την αδειοδότηση όλων των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξαρτήτως του εάν παρέχονται ή όχι στο κοινό. Τούτο έχει σημασία για να εξασφαλιστεί ότι, και για τις δύο κατηγορίες φορέων παροχής, μπορούν να ισχύουν αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά δικαιώματα, όροι και διαδικασίες.
- Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στην παροχή δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, μόνον όταν η χρήση αυτή συνεπάγεται την παροχή δικτύου ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, κατά κανόνα επ' αμοιβή. Η αυτοχρησιμοποίηση τερματικού ραδιοεξοπλισμού, βάσει μη αποκλειστικής χρήσης ειδικών ραδιοσυχνοτήτων από τον χρήστη για λόγους που δεν συνδέονται με οικονομική δραστηριότητα, όπως η χρήση της ζώνης πολιτών από ραδιοερασιτέχνες, δεν συνιστά παροχή δικτύου ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών και, συνεπώς, δεν καλύπτεται από την παρούσα οδηγία. Η χρήση αυτή καλύπτεται από την οδηγία 1999/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών.
- Οι διατάξεις για την ελεύθερη κυκλοφορία συστημάτων υπό όρους πρόσβασης και την ελεύθερη παροχή προστατευόμενων υπηρεσιών που βασίζονται στα συστήματα αυτά, περιέχονται

στην οδηγία 98/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 1998, για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους. Συνεπώς, η αδειοδότηση αυτών των συστημάτων και υπηρεσιών δεν χρειάζεται να καλυφθεί από την παρούσα οδηγία.

- Θα πρέπει να χρησιμοποιείται το κατά το δυνατόν λιγότερο επαχθές σύστημα αδειοδότησης που καθιστά δυνατή την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προκειμένου να τονωθεί η ανάπτυξη νέων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πανευρωπαϊκών δικτύων υπηρεσιών και επικοινωνιών, και να παρέχεται στους φορείς παροχής υπηρεσιών και στους καταναλωτές η δυνατότητα να επωφελούνται από τις οικονομίες κλίμακας της ενιαίας αγοράς.
- Οι εν λόγω στόχοι μπορούν να επιτευχθούν με γενική άδεια για όλα τα δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, χωρίς να απαιτείται ρητή απόφαση ή διοικητική πράξη της εθνικής κανονιστικής αρχής και με περιορισμό των διαδικαστικών απαιτήσεων μόνο στην κοινοποίηση. Όταν τα κράτη μέλη απαιτούν κοινοποίηση από τους φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών όταν αρχίζουν τις δραστηριότητές τους, μπορούν επίσης να απαιτούν απόδειξη του γεγονότος ότι έχει γίνει η κοινοποίηση αυτή, μέσω οποιασδήποτε νομικώς αναγνωρισμένης ταχυδρομικής ή ηλεκτρονικής απόδειξης παραλαβής της κοινοποίησης. Η απόδειξη αυτή παραλαβής δεν θα πρέπει επ' ουδενί να συνιστά ή να απαιτεί διοικητική πράξη της εθνικής κανονιστικής αρχής στην οποία πρέπει να υποβάλλεται η κοινοποίηση.
- Στις εν λόγω άδειες, είναι απαραίτητο να περιλαμβάνονται ρητά τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις επιχειρήσεων που διέπονται από γενικές άδειες, ώστε να διασφαλίζονται ενιαίοι κανόνες σε ολόκληρη την Κοινότητα και να διευκολύνεται η διασυνοριακή

διαπραγμάτευση διασύνδεσης μεταξύ δημοσίων δικτύων επικοινωνιών.

- Η γενική άδεια επιτρέπει στις επιχειρήσεις που παρέχουν στο κοινό δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, να διαπραγματεύονται διασύνδεση υπό τους όρους της οδηγίας 2002/19/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση)(6). Οι επιχειρήσεις που παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε άλλους πλην του κοινού, μπορούν να διαπραγματεύονται διασύνδεση με εμπορικούς όρους.
- Η χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων, ενδεχομένως, να εξακολουθήσει να είναι απαραίτητη για τη χρήση ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, συμπεριλαμβανομένων σύντομων κωδίκων, από το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης. Δικαιώματα χρήσης αριθμών μπορούν επίσης να παραχωρούνται από ευρωπαϊκό σχέδιο αριθμοδότησης, συμπεριλαμβανομένου π.χ. του ιδεατού κωδικού χώρας "3883" που έχει αποδοθεί σε χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης των Διοικήσεων Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT). Τα εν λόγω δικαιώματα χρήσης δεν θα πρέπει να περιορίζονται, εκτός εάν αυτό είναι αναπόφευκτο λόγω της ανεπάρκειας ραδιοσυχνοτήτων και της ανάγκης εξασφάλισης της αποδοτικής τους χρήσης.
- Η παρούσα οδηγία δεν προδικάζει την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων απευθείας σε φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή σε οντότητες που χρησιμοποιούν αυτά τα δίκτυα ή αυτές τις υπηρεσίες. Οι οντότητες αυτές θα μπορούσαν να είναι φορείς παροχής περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών. Με την επιφύλαξη των ειδικών κριτηρίων και διαδικασιών που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης

ραδιοσυχνοτήτων σε φορείς παροχής υπηρεσιών περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, που απαιτούνται για την επιδίωξη στόχων γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, η διαδικασία χορήγησης ραδιοσυχνοτήτων θα πρέπει πάντοτε να είναι αντικειμενική, διαφανής, αμερόληπτη και αναλογική. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τυχόν εθνικοί περιορισμοί των δικαιωμάτων που εγγυάται το άρθρο 49 της συνθήκης, θα πρέπει να αιτιολογούνται αντικειμενικά, να είναι αναλογικοί και να μην υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη στόχων δημοσίου συμφέροντος, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Υπεύθυνη για την τήρηση των όρων που συνδέονται με το δικαίωμα χρήσης ραδιοσυχνότητας και των συναφών όρων που συνδέονται με τη γενική άδεια, θα πρέπει να είναι πάντοτε η επιχείρηση στην οποία χορηγείται το δικαίωμα χρήσης ραδιοσυχνότητας.

- Στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αίτησης για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης μιας ραδιοσυχνότητας, τα κράτη μέλη μπορούν να ελέγχουν εάν ο αιτών θα είναι σε θέση να τηρήσει τους όρους που συνδέονται με τα δικαιώματα αυτά. Προς το σκοπό αυτόν, είναι δυνατόν να ζητείται από τον αιτούντα να υποβάλει τις πληροφορίες που απαιτούνται για να αποδείξει ότι είναι σε θέση να τηρήσει τους όρους αυτούς. Η αίτηση δικαιώματος χρήσης μιας ραδιοσυχνότητας είναι δυνατόν να απορρίπτεται, όταν δεν υποβάλλονται οι πληροφορίες αυτές.
- Τα κράτη μέλη ούτε υποχρεούνται να χορηγούν ούτε παρεμποδίζονται να χορηγούν δικαιώματα χρήσης αριθμών από το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών σε άλλες επιχειρήσεις, πλην των φορέων παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- Οι όροι που μπορούν να συνοδεύουν τις γενικές άδειες και τα ειδικά δικαιώματα χρήσης, θα πρέπει να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με

απαιτήσεις και υποχρεώσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου και του εθνικού δικαίου σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

- Στην περίπτωση των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που δεν παρέχονται στο κοινό, είναι σκόπιμο να επιβάλλονται λιγότεροι και ελαφρύτεροι όροι από εκείνους που δικαιολογούνται για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται στο κοινό.
- Οι ειδικές υποχρεώσεις οι οποίες είναι δυνατόν να επιβάλλονται σε φορείς παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών λόγω της σημαντικής τους ισχύος στην αγορά, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, όπως ορίζεται στην οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο)(7), θα πρέπει να επιβάλλονται χωριστά από τα γενικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις στο πλαίσιο της γενικής άδειας.
- Η γενική άδεια θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο ειδικούς για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών όρους. Δεν θα πρέπει να εξαρτάται από όρους οι οποίοι ήδη επιβάλλονται βάσει άλλης ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας που δεν διέπει ειδικά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Πάντως, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να ενημερώνουν, π.χ. με αναφορές στις ιστοσελίδες τους, τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων και τους παρόχους υπηρεσιών σχετικά με άλλες νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις επιχειρήσεις τους.
- Η απαίτηση δημοσίευσης των αποφάσεων για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, είναι δυνατόν να πληρωθεί με τη δημοσιοποίηση των αποφάσεων αυτών μέσω μιας ιστοσελίδας.
- Η ίδια επιχείρηση, π.χ. ένας φορέας εκμετάλλευσης καλωδιακής τηλεόρασης μπορεί να προσφέρει τόσο υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως τη διαβίβαση τηλεοπτικών σημάτων, όσο και υπηρεσίες που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, όπως

την εμπορία προσφοράς υπηρεσιών ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού περιεχομένου, και, συνεπώς, είναι δυνατόν να επιβληθούν πρόσθετες υποχρεώσεις στην επιχείρηση αυτή σε σχέση με τις δραστηριότητές της ως φορέας παροχής ή διανομέας περιεχομένου, σύμφωνα με διατάξεις πλην εκείνων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη του καταλόγου όρων που περιέχεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

- Όταν χορηγούν δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, αριθμούς ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ενημερώνουν τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν τα δικαιώματα αυτά για τους σχετικούς όρους της γενικής άδειας.
- Όταν η ζήτηση ραδιοσυχνοτήτων, σε συγκεκριμένη ζώνη, υπερβαίνει τις διαθέσιμες, θα πρέπει να ακολουθούνται προσήκουσες και διαφανείς διαδικασίες για την παραχώρηση των εν λόγω συχνοτήτων προκειμένου να αποφεύγονται διακρίσεις και να βελτιστοποιείται η χρήση των εν λόγω πόρων εν ανεπαρκεία.
- Όταν θεσπίζουν κριτήρια για διαδικασίες ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τηρούνται οι στόχοι του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο). Συνεπώς, δεν θα ήταν αντίθετο προς την παρούσα οδηγία εάν η εφαρμογή αντικειμενικών, αμερόληπτων και αναλογικών κριτηρίων επιλογής για την προαγωγή της ανάπτυξης του ανταγωνισμού, είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό ορισμένων επιχειρήσεων από μια διαδικασία ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, για μια συγκεκριμένη ραδιοσυχνότητα.
- Όταν η εναρμονισμένη παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις έχει συμφωνηθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν αυστηρά τις εν λόγω συμφωνίες, όταν παραχωρούν δικαιώματα χρήσης

ραδιοσυχνοτήτων από το εθνικό πρόγραμμα χρήσης συχνοτήτων.

- Οι φορείς παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορούν, ενδεχομένως, να χρειάζονται επιβεβαίωση των δικαιωμάτων τους δυνάμει της γενικής άδειας όσον αφορά τη διασύνδεση και τα δικαιώματα διέλευσης, συγκεκριμένα για τη διευκόλυνση των διαπραγματεύσεων σε άλλα, περιφερειακά ή τοπικά, επίπεδα διακυβέρνησης ή με παρόχους υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να παρέχουν δηλώσεις στις επιχειρήσεις είτε κατ' αίτησή τους είτε εναλλακτικά, ως αυτόματη απάντηση σε κοινοποίηση δυνάμει της γενικής άδειας. Οι δηλώσεις αυτές δεν θα πρέπει αφ' εαυτές να γεννούν δικαιώματα ούτε θα πρέπει τα τυχόν δικαιώματα δυνάμει της γενικής άδειας ή τα δικαιώματα χρήσης ή η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, να εξαρτώνται από τη δήλωση.
- Όταν μια επιχείρηση διαπιστώνει ότι, η αίτησή της για παροχή δικαιώματος εγκατάστασης ευκολιών, δεν έχει διεκπεραιωθεί σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), ή όταν η σχετική απόφαση καθυστερεί αναίτια, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να προσφεύγει κατά της απόφασης αυτής ή της καθυστέρησης στη λήψη απόφασης, σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.
- Οι κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση προς όρους δυνάμει της γενικής άδειας, θα πρέπει να είναι ανάλογες προς την παράβαση. Εκτός εξαιρετικών περιστάσεων, η αναστολή ή η αφαίρεση του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, όταν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με έναν ή περισσότερους όρους δυνάμει της γενικής άδειας, δεν αποτελεί αναλογική κύρωση. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη επειγόντων μέτρων τα οποία ενδέχεται να απαιτηθεί να λάβουν οι αρμόδιες αρχές κρατών μελών, σε περίπτωση σοβαρής απειλής της δημόσιας τάξης,

ασφάλειας ή υγείας ή οικονομικών ή επιχειρησιακών συμφερόντων άλλων επιχειρήσεων. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύει με την επιφύλαξη ενδεχόμενων απαιτήσεων μεταξύ επιχειρήσεων για αποζημίωση για ζημίες στα πλαίσια του εθνικού δικαίου.

- Η επιβολή στους φορείς παροχής υπηρεσιών υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων και πληροφοριών, μπορεί να αποβεί επαχθής, τόσο για την επιχείρηση όσο και για την αρμόδια εθνική κανονιστική αρχή. Επομένως, οι εν λόγω υποχρεώσεις θα πρέπει να είναι αναλογικές, αντικειμενικά αιτιολογημένες και περιορισμένες στα απολύτως απαραίτητα. Δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται συστηματική και τακτική απόδειξη της συμμόρφωσης με όλους τους όρους δυνάμει της γενικής άδειας ή τους όρους που συνοδεύουν τα δικαιώματα χρήσης. Οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να γνωρίζουν τον σκοπό για τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες που παρέχουν. Η παροχή πληροφοριών δεν θα πρέπει να αποτελεί όρο για την είσοδο στην αγορά. Για στατιστικούς λόγους, ενδέχεται να απαιτείται κοινοποίηση από τους φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών, όταν παύουν τις δραστηριότητές τους.
- Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών να παρέχουν κάθε απαραίτητη πληροφορία για την προάσπιση των κοινοτικών συμφερόντων στο πλαίσιο των διεθνών συμφωνιών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων δυνάμει νομοθεσίας, η οποία δεν αφορά ειδικά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως το δίκαιο του ανταγωνισμού.
- Είναι δυνατόν να επιβάλλονται διοικητικές επιβαρύνσεις σε παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της εθνικής κανονιστικής αρχής όσον αφορά τη διαχείριση του συστήματος αδειοδότησης

και για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης. Αυτές οι επιβαρύνσεις θα πρέπει να περιορίζονται στην κάλυψη των πραγματικών διοικητικών δαπανών για τις εν λόγω δραστηριότητες. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να υπάρχει διαφάνεια όσον αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες των εθνικών κανονιστικών αρχών με την υποβολή ετήσιων εκθέσεων σχετικά με το συνολικό ποσό των επιβαρύνσεων που συγκεντρώνονται και των πραγματοποιηθεισών διοικητικών δαπανών. Αυτό θα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να επαληθεύουν εάν οι διοικητικές δαπάνες και οι επιβαρύνσεις είναι ισορροπημένες.

- Τα συστήματα διοικητικών επιβαρύνσεων δεν θα πρέπει να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό ούτε να εμποδίζουν την είσοδο στην αγορά. Με ένα σύστημα γενικών αδειών, δεν θα είναι πλέον δυνατόν να κατανέμονται διοικητικές δαπάνες και, συνεπώς, επιβαρύνσεις σε επιμέρους επιχειρήσεις, παρά μόνον για τη χορήγηση δικαιώματος χρήσης αριθμών, ραδιοσυχνοτήτων και δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών. Οι τυχόν εφαρμοστέες διοικητικές επιβαρύνσεις θα πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις αρχές του συστήματος γενικών αδειών. Αντί αυτών των κριτηρίων κατανομής των επιβαρύνσεων, μια δίκαιη, απλή και διαφανής εναλλακτική μέθοδος θα μπορούσε να είναι, π.χ., μια κλείδα κατανομής βάσει του κύκλου εργασιών. Όταν οι διοικητικές επιβαρύνσεις είναι πολύ χαμηλές, ένα κατάλληλο σύστημα θα ήταν οι κατ' αποκοπήν επιβαρύνσεις ή συνδυασμός κατ' αποκοπή επιβαρύνσεων με ένα στοιχείο βασιζόμενο στον κύκλο εργασιών.
- Εκτός από τις διοικητικές επιβαρύνσεις, είναι δυνατόν να επιβάλλονται τέλη χρήσης για χρήση ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, ως μέσο για τη διασφάλιση της βέλτιστης χρήσης των εν λόγω πόρων. Τα εν λόγω τέλη δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν την ανάπτυξη καινοτόμων υπηρεσιών και ανταγωνισμού στην αγορά. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του σκοπού για τον οποίον χρησιμοποιούνται τα

τέλη για δικαιώματα χρήσης. Τα τέλη αυτά μπορούν, π.χ., να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων των εθνικών κανονιστικών αρχών, οι οποίες δεν μπορούν να καλύπτονται από διοικητικές επιβαρύνσεις. Στις περιπτώσεις που, μέσω διαδικασιών ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, τα τέλη για τη χρήση ραδιοσυχνοτήτων συνίστανται, εν όλω ή εν μέρει, σε κατ' αποκοπήν ποσό, οι ρυθμίσεις πληρωμής θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η επιβολή των τελών αυτών δεν οδηγεί, στην πράξη, σε επιλογή βασιζόμενη σε κριτήρια άσχετα με τον στόχο της εξασφάλισης της βέλτιστης χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων. Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύει, σε τακτική βάση, συγκριτικές μελέτες σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές της παραχώρησης ραδιοσυχνοτήτων, αριθμοδότησης ή χορήγησης δικαιωμάτων διέλευσης.

- Όταν αυτό αιτιολογείται αντικειμενικά, τα κράτη μέλη μπορεί ενδεχομένως να πρέπει να τροποποιούν δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις και τέλη, σχετικά με γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης. Οι εν λόγω τροποποιήσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται εγκαίρως και με τον προσήκοντα τρόπο σε όλους τους ενδιαφερόμενους, δίδοντας τους την κατάλληλη ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με αυτές τις τροποποιήσεις.
- Βάσει του στόχου της διαφάνειας, οι πάροχοι υπηρεσιών, οι καταναλωτές και άλλοι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν ευχερή πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που αφορούν δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις, τέλη και αποφάσεις σχετικά με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών καθώς και σχετικά με εθνικά προγράμματα χρήσης συχνοτήτων και εθνικά σχέδια αριθμοδότησης. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές έχουν το σημαντικό καθήκον να παρέχουν και να ενημερώνουν τις εν λόγω πληροφορίες. Σε περίπτωση που άλλα επίπεδα διοίκησης

διαχειρίζονται τα εν λόγω δικαιώματα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να προσπαθούν να δημιουργούν ένα εύχρηστο μέσο πρόσβασης στις πληροφορίες που αφορούν αυτά τα δικαιώματα.

- Η ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς με βάση τα εθνικά καθεστώτα αδειοδότησης, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να παρακολουθείται από την Επιτροπή.
- Για να προκύψει μια και μοναδική ημερομηνία εφαρμογής όλων των στοιχείων του νέου κανονιστικού πλαισίου για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η διαδικασία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο επιβάλλεται να πραγματοποιηθεί εκ παραλλήλου με την ευθυγράμμιση των υφισταμένων αδειών προς τους νέους κανόνες. Πάντως, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, κατά τις οποίες η αντικατάσταση των αδειών που υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, από τη γενική άδεια και τα ατομικά δικαιώματα χρήσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα οδηγούσε σε αύξηση των υποχρεώσεων των φορέων παροχής υπηρεσιών που λειτουργούν σύμφωνα με την υφιστάμενη αδειοδότηση ή σε περιορισμό των δικαιωμάτων τους, τα κράτη μέλη δύνανται να ωφελούνται ενός πρόσθετου διαστήματος 9 μηνών μετά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, για την ευθυγράμμιση των αδειών, εκτός εάν τούτο έχει αρνητικές επιπτώσεις στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άλλων επιχειρήσεων.
- Είναι δυνατόν να συντρέχουν περιστάσεις κατά τις οποίες η κατάργηση ενός όρου αδείας σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, θα δημιουργούσε σοβαρές δυσκολίες για μία ή για περισσότερες επιχειρήσεις που ωφελούνταν από τον όρο αυτόν. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορεί να παραχωρούνται περαιτέρω μεταβατικές ρυθμίσεις από την Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους.

- Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι η εναρμόνιση και η απλοποίηση των κανόνων και των όρων που διέπουν την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να επιτευχθούν καλλίτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

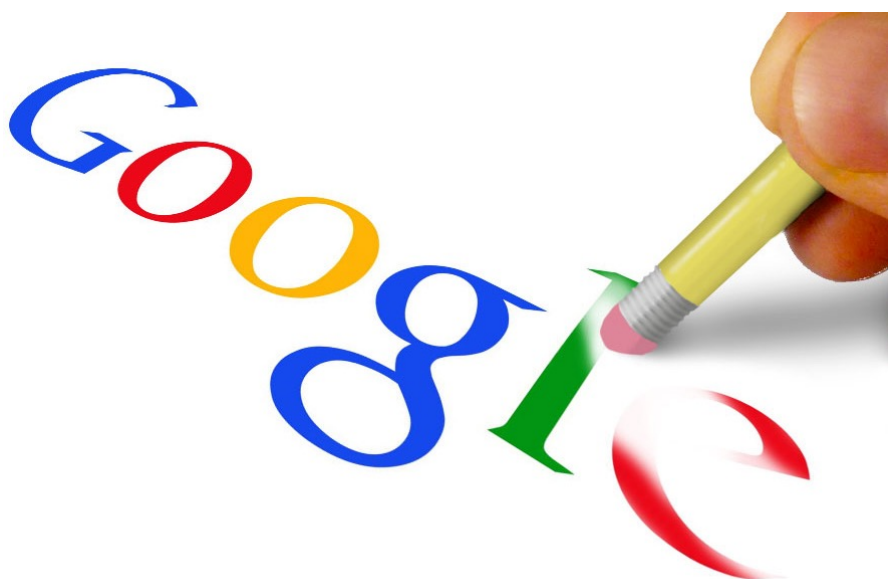
3. Το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη

Στις 13 Μαΐου του 2014 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔικΕΕ) εξέδωσε την απόφαση Google Spain (C-131/12), με την οποία αναγνώρισε ότι με βάση την ισχύουσα Ευρωπαϊκή νομοθεσία οι πολίτες της Ένωσης έχουν υπό όρους το δικαίωμα να αιτούνται από παρόχους μηχανών διαδικτυακής αναζήτησης, όπως η Google, να αφαιρούν αποτελέσματα που τους αφορούν. Έτσι, κατ' εφαρμογή της προαναφερόμενης απόφασης η Google προσφέρει πλέον στην Ευρωπαϊκή έκδοση της μηχανής αναζήτησής της το δικαίωμα σε κάθε χρήστη να αιτείται επιγραμμικά, με απλές διαδικασίες και με άμεσο αποτέλεσμα τη διαγραφή υπερσυνδέσμων, που παραπέμπουν σε προσωπικά του στοιχεία⁹¹.

Ήδη όμως από το 2012 είχε προηγηθεί της απόφασης του ΔικΕΕ η φιλόδοξη πρόταση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενός γενικού Κανονισμού για την εκτεταμένη αναθεώρηση του νομικού πλαισίου της Ένωσης αναφορικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Ο προτεινόμενος Κανονισμός προβλέπει ρητώς στο άρθρο 17 αυτού ένα αγωγίμο δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ στην ψηφιακή λήθη. Στις 12

⁹¹ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσελάστηκε στις 19/1/2016

Μαρτίου του 2014 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε σε πρώτη ανάγνωση τον προτεινόμενο Κανονισμό και πλέον έπεται η τελική επικύρωσή του από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, ώστε οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απολαμβάνουν ενός άμεσης επίκλησης, ρητού και διευρυμένου δικαιώματος για τη διαγραφή κάθε ψηφιακού τους ίχνους εντός και εκτός του παγκόσμιου ιστού⁹².

Πηγή: <http://goo.gl/SOzObs>

Το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη προστατεύει αποτελεσματικά την ιδιωτικότητα στην εποχή της «καθολικής ψηφιακής μνήμης». Εντούτοις, ένα τέτοιο δικαίωμα βρίσκεται σε σχέση έντασης με το δικαίωμα στην πληροφόρηση και την ελευθερία της έκφρασης. Είναι λοιπόν αναγκαία η περιγραφή και οριοθέτηση ενός τέτοιου δικαιώματος, με τρόπο ώστε να αποφεύγονται καταχρήσεις από ισχυρά πρόσωπα ή φορείς, που επιθυμούν να υπεκφεύγουν της δημόσιας κριτικής ή να αποσιωπούν / φαλκιδεύουν την ιστορική αλήθεια⁹³.

Κατ' αρχάς, διευκρινίζεται ότι δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα είναι κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων. Υποκείμενο δε των δεδομένων είναι το φυσικό πρόσωπο

⁹² <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

⁹³ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική (άρθρο 2 α, γ Ν. 2472/1997).

Από τα παραπάνω συνεπάγεται ότι η έννοια των προσωπικών δεδομένων είναι πολύ διευρυμένη, καλύπτοντας κάθε δεδομένο, το οποίο μπορεί έστω και εμμέσως να αναχθεί σε ορισμένο φυσικό πρόσωπο. Εντούτοις, στο πεδίο εφαρμογής της σχετικής νομοθεσίας δεν εμπίπτει οποιαδήποτε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων αλλά η επεξεργασία, που γίνεται αυτοματοποιημένα ή μη αυτοματοποιημένα με τη μορφή αρχείου (άρθρο 3 § 1 Ν. 2472/1997). Σε κάθε περίπτωση η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο διαδίκτυο πληρεί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στη σχετική νομοθεσία⁹⁴.

Ως υπεύθυνος επεξεργασίας ορίζεται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που καθορίζει τον σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 2 ζ Ν. 2472/1997). Στην έννοια του υπεύθυνου επεξεργασίας υπάγονται κατά κανόνα οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης αλλά και κάθε άλλος πάροχος φιλοξενίας διαδικτυακού περιεχομένου. Αντίθετα, οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας χαρακτηρίζεται από τον νόμο ως εκτελών την επεξεργασία και φέρει σαφώς ελαττωμένες έννομες υποχρεώσεις σε σχέση με τον υπεύθυνο επεξεργασίας (άρθρο 2 η' Ν. 2472/1997).

Το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη θεμελιώνεται στις ισχύουσες ειδικές διατάξεις του Νόμου 2472/1997, που ενσωμάτωσε στην Ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 1995/46/EK. Επιπλέον, η συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο διαδίκτυο ρυθμίζεται στο Ελληνικό δίκαιο και από τις γενικές διατάξεις περί προστασίας της προσωπικότητας (άρθρα 9Α Συντάγματος, 57 – 59 και 914 επ. ΑΚ).

⁹⁴ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσελάστηκε στις 19/1/2016

Το άρθρο 12 § 1 του Ν. 2472/1997 δίνει το δικαίωμα σε οποιονδήποτε να προβάλλει οποτεδήποτε αντιρρήσεις για την επεξεργασία δεδομένων που τον αφορούν. Οι αντιρρήσεις απευθύνονται εγγράφως στον υπεύθυνο επεξεργασίας και πρέπει να περιέχουν αίτημα για συγκεκριμένη ενέργεια, όπως διόρθωση, προσωρινή μη χρησιμοποίηση, δέσμευση, μη διαβίβαση ή διαγραφή. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει την υποχρέωση να απαντήσει εγγράφως επί των αντιρρήσεων μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών. Στην απάντησή του οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο για τις ενέργειες στις οποίες προέβη ή, ενδεχομένως, για τους λόγους που δεν ικανοποίησε το αίτημα. Η απάντηση σε περίπτωση απόρριψής των αντιρρήσεων πρέπει να κοινοποιείται και στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ).

Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν απαντήσει εμπροθέσμως ή η απάντησή του δεν είναι ικανοποιητική, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή και να ζητήσει την εξέταση των αντιρρήσεών του. Εάν η Αρχή πιθανολογήσει ότι οι αντιρρήσεις είναι εύλογες και ότι συντρέχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης του υποκειμένου από τη συνέχιση της επεξεργασίας, μπορεί να επιβάλλει την άμεση αναστολή της επεξεργασίας έως ότου εκδώσει οριστική απόφαση επί των αντιρρήσεων (άρθρο 12 § 1 του Ν. 2472/1997).

Οι φορείς των μηχανών διαδικτυακής αναζήτησης και, κατ' επέκταση, οι φορείς παροχής διαδικτυακού περιεχομένου έχει κριθεί από το ΔικΕΕ ότι εμπίπτουν στην έννοια του υπεύθυνου επεξεργασίας. Και αυτό γιατί τέτοιοι φορείς καθορίζουν τους σκοπούς και τον τρόπο άσκησης της επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων, που έχουν στην κατοχή τους, και πρέπει συνεπώς να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο των ευθυνών, των ικανοτήτων και των δυνατοτήτων τους, ότι η εν λόγω δραστηριότητα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του νόμου (σκέψη 38 της Απόφασης του ΔικΕΕ).

Δεν αμφισβητείται άλλωστε ότι η δραστηριότητα των μηχανών αναζήτησης διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην καθολική διάδοση προσωπικών δεδομένων, καθόσον τα καθιστά προσβάσιμα σε

οποιονδήποτε χρήστη του διαδικτύου πραγματοποιεί αναζήτηση με βάση το ονοματεπώνυμο του υποκειμένου των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών του διαδικτύου οι οποίοι διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να εντοπίσουν την ιστοσελίδα στην οποία έχουν δημοσιευθεί τα προαναφερθέντα δεδομένα (σκέψη 36 της Απόφασης του ΔικΕΕ).

Αν λοιπόν η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από πάροχο διαδικτυακού περιεχομένου δεν είναι σύννομη, το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ζητά τη διαγραφή τους. Μη σύννομη είναι τυχόν επεξεργασία, που δεν είναι απαραίτητη για την επίτευξη ενός εννόμου δικαιώματος ή συμφέροντος, που επιδιώκει ο πάροχος διαδικτυακού περιεχομένου ή τρίτοι, υπέρτερου από το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων, ιδίως το δικαίωμά του στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 5 § 2 ε' του Ν. 2472/1997 και σκέψη 74 της Απόφασης του ΔικΕΕ). Υπέρτερα δικαιώματα ή συμφέροντα δύνανται να είναι η ελευθερία του τύπου, το δικαιολογημένο ενδιαφέρον πληροφόρησης του κοινού σε σχέση με τη δραστηριότητα δημοσίων προσώπων, η ελευθερία της επιστημονικής έρευνας κτλ.⁹⁵

Έτσι, το ΔικΕΕ έκρινε πως η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενός μη δημόσιου φυσικού προσώπου, την οποία πραγματοποιεί ο φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης, ενδέχεται να θίγει σημαντικά τα θεμελιώδη δικαιώματα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν η αναζήτηση μέσω της μηχανής αυτής πραγματοποιείται με βάση το ονοματεπώνυμο φυσικού προσώπου, εφόσον η εν λόγω επεξεργασία παρέχει τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε χρήστη του διαδικτύου να αποκτά, μέσω του καταλόγου αποτελεσμάτων, μια συστηματική επισκόπηση των διαθέσιμων στο διαδίκτυο πληροφοριών σχετικά με το εν λόγω πρόσωπο, οι οποίες αφορούν δυνητικά διάφορες πτυχές της ιδιωτικής του ζωής και θα ήταν αδύνατο ή εξαιρετικά δυσχερές να διασταυρωθούν χωρίς τη μηχανή

⁹⁵ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσελάστηκε στις 19/1/2016

αναζήτησης, και κατά τον τρόπο αυτό, να σχηματίζει ένα, κατά το μάλλον ή ήττον, λεπτομερές προφίλ του προσώπου αυτού⁹⁶.

Εξάλλου, οι συνέπειες που έχει η επέμβαση στα προαναφερθέντα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων διογκώνονται λόγω του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζουν το διαδίκτυο και οι μηχανές αναζήτησης στη σύγχρονη κοινωνία, με αποτέλεσμα οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αποτελεσμάτων να είναι προσβάσιμες ανά πάσα στιγμή και από οποιοδήποτε σημείο (σκέψη 80 της Απόφασης του ΔικΕΕ, βλ. και απόφαση eDate Advertising κ.λπ., C-509/09 και C-161/10, EU:C:2011:685, σκέψη 45).

Εντούτοις, το ΔικΕΕ δεν περιέγραψε το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη ως απόλυτο, όπως ορισμένες φορές εσφαλμένα εκλαμβάνεται στον δημόσιο διάλογο. Αντίθετα, έκρινε πως το δικαίωμα και η σύστοιχη υποχρέωση διαγραφής προσωπικών δεδομένων από το διαδίκτυο δεν ισχύει πάντοτε αλλά πρέπει κάθε φορά να αναζητείται μία δίκαιη εξισορρόπηση. Η εξισορρόπηση αυτή εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πληροφορίας και από τον ευαίσθητο χαρακτήρα της για την ιδιωτική ζωή του υποκειμένου των δεδομένων καθώς και από το συμφέρον του κοινού να διαθέτει την πληροφορία αυτή, συμφέρον το οποίο μπορεί να διαφοροποιείται αναλόγως, μεταξύ άλλων, του ρόλου που διαδραματίζει το εν λόγω υποκείμενο στον δημόσιο βίο (σκέψη 81 της Απόφασης του ΔικΕΕ).

Συμπερασματικά, το ΔικΕΕ έκρινε πως τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καταρχήν υπερέχουν όχι μόνο του οικονομικού συμφέροντος του φορέα εκμετάλλευσης της μηχανής αναζήτησης, αλλά και του συμφέροντος του κοινού να αποκτήσει την πληροφορία αυτή στο πλαίσιο αναζήτησης με βάση το ονοματεπώνυμο του εν λόγω υποκειμένου. Εντούτοις, η διαπίστωση αυτή δεν ισχύει όταν, για ειδικούς λόγους, όπως ο ρόλος που διαδραματίζει το εν λόγω υποκείμενο στον δημόσιο βίο, προκύπτει ότι η επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματά του δικαιολογείται από το

96 <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

υπέρτερο συμφέρον του κοινού για πρόσβαση στην επίμαχη πληροφορία συνεπεία της εμφάνισής της στον προαναφερθέντα κατάλογο (σκέψη 97 της Απόφασης του ΔικΕΕ).

Με την πρώτη ανάγνωση του σχεδίου Κανονισμού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενίσχυσε τις προβλέψεις του δικαιώματος στην ψηφιακή λήθη, ενώ περιέγραψε πιο συγκεκριμένα τις σχετικές εξαιρέσεις από την άσκησή του⁹⁷.

Καθώς η νομοπαρασκευαστική διαδικασία βρίσκεται σε εξέλιξη, το προτεινόμενο άρθρο 17 του Κανονισμού, όπως έχει σήμερα, προβλέπει το δικαίωμα οποιουδήποτε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αιτείται υπό προϋποθέσεις τη διαγραφή προσωπικών του δεδομένων από ιδιώτες τρίτους, που τα επεξεργάζονται. Περαιτέρω, προβλέπεται η υποχρέωση των αποδεκτών του αιτήματος να ενεργοποιήσουν οποιουδήποτε τρίτους για τη διαγραφή των δεδομένων, στους οποίους τα μεταβίβασαν ή τελούν υπό την ευθύνη τους.

Στην παράγραφο 3 το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι οι υπεύθυνοι επεξεργασίας έχουν το δικαίωμα να απορρίπτουν αιτήματα διαγραφής στις περιπτώσεις που αυτά έρχονται σε σύγκρουση με :

- Την ελευθερία έκφρασης.
- Λόγους δημόσιας υγείας.
- Λόγους ιστορικής, στατιστικής και επιστημονικής έρευνας.
- Τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση για τη διατήρηση δεδομένων.

Επίσης, προβλέπονται περιπτώσεις όχι διαγραφής αλλά πρόσκαιρου περιορισμού στην επεξεργασία ή στη δημόσια πρόσβαση στα σχετικά δεδομένα, όπως όταν αμφισβητείται η ακρίβεια, η νομιμότητα, η αναγκαιότητα διατήρησης κτλ.

Τέλος, με το άρθρο 80 του προτεινόμενου Κανονισμού δίνεται το δικαίωμα στα κράτη – μέλη της ΕΕ να εξειδικεύσουν τις υπάρχουσες εξαιρέσεις από το δικαίωμα στην ψηφιακή λήθη ή να προβλέψουν και άλλες σχετικές με την ελευθερία της έκφρασης⁹⁸.

⁹⁷ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

⁹⁸ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

Οποιοσδήποτε δεν αποτελεί πρόσωπο, που έχει απασχολήσει τον δημόσιο βίο, έχει το δικαίωμα να ζητά τη διαγραφή δεδομένων, που συνδέονται με το ονοματεπώνυμό του και φιλοξενούνται από πάροχο διαδικτυακού περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένων των μηχανών αναζήτησης. Για την ενεργοποίηση της σχετικής νομικής προστασίας μπορεί να προβεί κατά σειρά στις εξής ενέργειες :

1. Αποστολή έγγραφου αίτηματος προς τον πάροχο διαδικτυακού περιεχομένου για την διαγραφή προσωπικών του δεδομένων. Η αποστολή με ηλεκτρονική αλληλογραφία πληρεί τις προϋποθέσεις του έγγραφου τύπου. Επιπλέον, η λήψη γνώσης τεκμαίρεται, εφόσον ενεργοποιηθούν οι σχετικές τεχνικές δυνατότητες της επιβεβαίωσης λήψης γνώσης ηλεκτρονικής επιστολής.

2. Μετά την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας των δέκα πέντε (15) ημερών κατάθεση προσφυγής στην ΑΠΔΠΧ με αίτημα να υποχρεωθεί ο πάροχος διαδικτυακού περιεχομένου σε διαγραφή των σχετικών προσωπικών δεδομένων.

3. Κατάθεση ασφαλιστικών μέτρων για την προσωρινή διαγραφή των σχετικών προσωπικών δεδομένων και αντίστοιχης κύριας αγωγής διαπλαστικού / αποζημιωτικού χαρακτήρα για τυχόν επελθούσα περιουσιακή ζημιά ή/και ηθική βλάβη⁹⁹.

4. Χρήστης – Λογαριασμός

Το G&F προσφέρει στο Χρήστη την δυνατότητα κατασκευής ιστοσελίδας (Λογαριασμός) που θα εντάσσεται υποχρεωτικά σε ένα από τα ακόλουθα είδη¹⁰⁰:

⁹⁹ <http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

¹⁰⁰ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

1. Life Projects (Έργα Ζωής)

Στο πεδίο αυτό εντάσσονται η συλλογή χρημάτων για ποικίλης ύλης σκοπούς και δραστηριότητες της ανθρώπινης ζωής εν γένει, η παρακίνηση και ενθάρρυνση φίλων και γνωστών, η δυνατότητα να μοιραστούν και να υποστηρίξουν στόχους και όνειρα, όπως ένας γάμος, μια σχολική εκδρομή, ένα εκπαιδευτικό ταξίδι, μια αθλητική αποστολή, αλλά και η δυνατότητα να συνεισφέρουν στον συνάνθρωπό τους σε μία ανάγκη, ιατρική, ανθρωπιστική ή και φιλανθρωπική, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους.

Στην περίπτωση των Life projects, των οποίων οι κατηγορίες περιγράφονται στην πλατφόρμα του G&F και που ουσιαστικά είναι ανοιχτές σε κάθε μορφή νόμιμης δραστηριοποίησης συγκέντρωσης χρημάτων για ανθρώπινες δραστηριότητες που δεν συνδέονται με την επιχειρηματικότητα, δεν απαιτείται παροχή ανταποδόσεων από τους δημιουργούς . Παρ'όλα αυτά σε κάποιες περιπτώσεις που κρίνουν οι ίδιοι οι δημιουργοί μπορούν να προσφέρουν κάποια μορφή επιβράβευσης στους Υποστηρικτές τους.

2. Startups και επιχειρηματικές προσπάθειες

Πηγή: <http://goo.gl/E22lc8>

Η ιστοσελίδα δίνει τη δυνατότητα στον οποιονδήποτε (ιδιώτη, φορείς, εταιρείες κλπ) έχει κάποια επιχειρηματική ιδέα και χρειάζεται χρήματα για να την υποστηρίξει, να συγκεντρώσει το κεφάλαιο για την έναρξη ή υλοποίηση της ιδέας, μέσα από την σχετική ιστοσελίδα που θα δημιουργήσει, προσφέροντας όμως και ανταλλάγματα ή επιβραβεύσεις για τα χρήματα που δέχεται. Τα ανταλλάγματα αυτά συνήθως αφορούν ή με κάποιο τρόπο συνδέονται με το σχεδιαζόμενο για παραγωγή προϊόν ή υπηρεσία και ρητά ορίζεται ότι δεν αφορούν κανενός είδους μερίδια και μετοχές ή χρήματα¹⁰¹.

Προκειμένου για τη δημιουργία της ιστοσελίδας ο «δημιουργός» θα πρέπει να πληροί σωρευτικά με τις γενικές προϋποθέσεις και τις ακόλουθες:

1. Σε περίπτωση που το χρονικό διάστημα των 45 ημερών δεν είναι αρκετό για κάποιον δημιουργό και χρειάζεται περισσότερο χρόνο χρηματοδότησης, λόγω της φύσης του έργου, αυτό μπορεί να χωριστεί από την αρχή σε φάσεις υλοποιήσεων Α,Β,Γ και Δ κάθε μία όμως από αυτές δεν μπορεί να υπερβεί σε χρονική διάρκεια τις 45 ημέρες. Η

¹⁰¹ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

επίτευξη του οικονομικού στόχου της πρώτης φάσης (πχ. Α) είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσει στην επόμενη (πχ. Β, Γ, Δ), .

2. Σε περίπτωση μη επίτευξης του οικονομικού στόχου εντός του προκαθορισμένου χρονικού διαστήματος, οι χρηματοδοτήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί θα επιστρέφονται σε αυτούς που τις χορήγησαν και αντίστοιχα ο δημιουργός του έργου δεν έχει καμία υποχρέωση παροχής ανταλλαγμάτων ή επιβραβεύσεων.

3. Το τυχόν κεφάλαιο που θα συγκεντρωθεί εντός της ορισθείσας ως άνω χρονικής περιόδου καταλήγει τελικώς στον Δημιουργό της ιστοσελίδας/υπεύθυνο του έργου,

A) εφόσον επιτευχθεί ο εξαρχής ορισθείς οικονομικός στόχος ή

B) εφόσον ο εξαρχής ορισθείς οικονομικός στόχος επιτευχθεί σε ποσοστό 90% υπο την προϋπόθεση ότι τούτο θα έχει προβλεφθεί δια ρητής αναφοράς στην αρχή της δημιουργίας του έργου και υπό την προϋπόθεση ότι είναι εφικτή η αποπεράτωση του έργου με την μειωμένη χρηματοδότηση, ακόμα και αν αυτό συνεπάγεται τη μη δυνατότητα υλοποίησης από τον δημιουργό λιγότερο ουσιαστικής – άρα όχι πρωτεύουσας - δράσης του έργου,

3. ΜΚΟ

Στο πεδίο αυτό εντάσσονται οι πρωτοβουλίες παντός είδους Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και Μη Κερδοσκοπικών Οργανώσεων, φορέων και συλλογικοτήτων, να δημιουργούν την ιστοσελίδα που επιθυμούν, προκειμένου να συγκεντρώσουν έσοδα για κάποια δραστηριότητα, συλλογή κάθε μορφής συνδρομών και εν γένει οικονομική υποστήριξη¹⁰².

¹⁰² http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

5. Πολιτικές των ιστοσελίδων

Πολιτική Χρεώσεων

Το G&F χρεώνει προμήθεια 4,5 % + 0,20 σέντς του νομίσματος συναλλαγής , από την κάθε εισφορά. Οι παρακράτησεις του 4,5 % + 0,20 ευρώ από κάθε συναλλαγή, από το G&F και η παρακράτηση του 3,4 % + 0,35 ευρώ ανα δωρεά από την PayPal γίνεται αυτόματα με την κατάθεση κάθε χρηματικού ποσού/εισφοράς¹⁰³.

Ο Δημιουργός δεν έχει να απασχολείται με αποδώσεις λογαριασμών και πληρωμές, σε μελλοντικό χρόνο. Στις παραπάνω προμήθειες θα πρέπει να υπολογιστεί και ένα επιπλέον έξοδο ΦΠΑ 23% που αφορά μόνο τις προμήθειες και όχι το ποσό της χρηματοδότησης.

Πηγή: <http://goo.gl/Md3qf9>

Οι δημιουργοί των projects θα πρέπει να υπολογίσουν ότι ο ΦΠΑ αντιστοιχεί σε περίπου 1-2 % της συνολικής χρηματοδότησης και αφορά δημιουργούς κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για δημιουργούς που προέρχονται από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν χρεώνεται ΦΠΑ. Δεν αποκλείεται όμως ανάλογα με την Χώρα ή Πολιτεία

¹⁰³ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

προέλευσης του κάθε δημιουργού να εφαρμόζεται κάποιος άλλος αντίστοιχος φόρος.

Η PayPal λειτουργεί σαν τρίτος οικονομικός διαμεσολαβητής (third party money processor) και μπορεί να αλλάξει κάτι στις χρεώσεις και την πολιτική της για τα οποία το G&F δεν φέρει κάποια ευθύνη. Επίσης οι δωρεές δεν εκπίπτουν από την εφορία του δωρητή, ούτε παρέχονται πιστοποιητικά ή άλλα έγγραφα για τους δωρητές πέρα από την απόδειξη καταβολής χρημάτων από την Paypal. Στους δημιουργούς εκδίδεται απόδειξη για την προμήθεια που παρακρατά το G&F.

Τα πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις για εκπώσεις από την εφορία του δωρητή, για δωρεές που πραγματοποιήθηκαν σε αναγνωρισμένες ΜΚΟ που σύμφωνα με τους εκάστοτε νόμους και διατάξεις κάθε Χώρας ή Πολιτείας έχουν αυτό το δικαίωμα, θα εκδίδονται και θα αποστέλονται από το εκάστοτε ΜΚΟ στους δωρητές και όχι από το G&F και εφόσον κάτι τέτοιο αναφέρεται στην σελίδα έργου που έχει αναρτήσει το ΜΚΟ¹⁰⁴.

Ο κάθε Δημιουργός/Creator έργου/project είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την έκδοση παραστατικών για φορολογικούς ή άλλους λόγους που μπορεί να απαιτούνται από την Χώρα ή τον τόπο διαμονής του. Ο κάθε δημιουργός και όχι το G&F ή ο Διαχειριστής ή κάποιος τρίτος είναι αποκλειστικά υπεύθυνοι για να τακτοποιούν και να διευθετούν οποιαδήποτε υποχρέωση προκύψει με τις τοπικές φορολογικές αρχές του κάθε δημιουργού σε σχέση με την χρηματοδότηση τους.

Πολιτική Επιστροφής Χρημάτων

- Επιστροφή χρημάτων στους Δωρητές γίνεται μόνο στις περιπτώσεις των Startups που δεν πέτυχαν τον οικονομικό στόχο που έθεσαν στο απαιτούμενο διάστημα.
- Επιστροφή χρημάτων σε δωρητές ή προμήθειες σε Δημιουργούς έργων/projects δεν γίνεται σε καμία άλλη περίπτωση. Αυτό ισχύει σε όλες τις μορφές των έργων.

104 http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η δωρεά/εισφορά/συνεισφορά αποτελούν συναλλαγή αποκλειστικά μεταξύ του Δημιουργού του κάθε έργου/project και του Υποστηρικτή/Δωρητή¹⁰⁵.

6. Ευθύνη επισκέπτη/χρήστη

Ο επισκέπτης/χρήστης της ιστοσελίδας και των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών είναι μόνος και αποκλειστικός υπεύθυνος για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται στην ιστοσελίδα από ενδεχόμενη κακή, αθέμιτη ή κακόβουλη χρήση αυτής ή των προσφερόμενων από αυτήν σχετικών υπηρεσιών. Ο Δημιουργός της ιστοσελίδας φέρει ακέραια την ευθύνη για κάθε περιεχόμενο, ανάρτηση ή εν γένει ηλεκτρονικά τελεσθείσα «πράξη» που προσβάλλει την προσωπικότητα, τιμή ή υπόληψη τρίτων, παραβιάζει τον Ν. 2472/1997 περί προσωπικών δεδομένων, ή τις διατάξεις των αστικών και ποινικών νόμων εν γένει.

Επομένως, επισημαίνουμε ότι για οποιαδήποτε ζημία ή βλάβη εννόμων δικαιωμάτων και συμφερόντων προκληθεί από την ιστοσελίδα και δια των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών, ιδίως, αλλά όχι αποκλειστικά, από την ανάρτηση, δημοσίευση, κοινοποίηση ή αποστολή οιαδήποτε υβριστικού, προσβλητικού, δυσφημιστικού, ψευδούς, αναληθούς, συκοφαντικού, αντεθνικού, ρατσιστικού και εν γένει ποινικώς ή αστικώς κολασίμου περιεχομένου, υπεύθυνος προς αποκατάσταση αυτών, αλλά και ενδεχόμενης ηθικής βλάβης και του συνόλου των ενδεχομένως εγειρόμενων αστικών αξιώσεων και ποινικών διώξεων, είναι αποκλειστικά ο Δημιουργός της ιστοσελίδας, αποκλειστικής ρητά και ανεπιφυλάκτως κάθε σχετικής ευθύνης του Διαχειριστή ή Δικαιούχου της ιστοσελίδας, έστω και από ελαφρά αμέλεια¹⁰⁶.

Στο πλαίσιο αυτό, υπογραμμίζουμε την συστηματική εποπτεία , από το G&F ή και εξουσιοδοτημένους συνεργάτες επί των παρεχόμενων υπηρεσιών, αναρτήσεων, δημοσιεύσεων και κοινοποιήσεων σε αυτή.

¹⁰⁵ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάσθηκε στις 19/1/2016

¹⁰⁶ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάσθηκε στις 19/1/2016

Συναφώς, αν, οποτεδήποτε, ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας πληροφορηθεί με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο, περιεχόμενο, ανάρτηση, δημοσίευση, κοινοποίηση ή εν γένει πληροφορία, που είναι παράνομη ή αντίκειται στις διατάξεις του Ελληνικού, Ευρωπαϊκού και Διεθνούς Δικαίου, ιδίως, αν προσβάλλει την προσωπικότητα, τιμή και υπόληψη οιαδήποτε τρίτου, δυσφημίζει ή συκοφαντεί ή υβρίζει καθ' οιονδήποτε τρόπο, και κατά την κρίση του μπορεί να δώσει αφορμή για έγερση αστικών και ποινικών αξιώσεων, αφενός δεν ευθύνεται για οποιαδήποτε προκληθείσα περιουσιακή ή μη ζημία και ηθική βλάβη και αφετέρου δικαιούται χωρίς προειδοποίηση:

α) να διαγράψει άμεσα το συγκεκριμένο περιεχόμενο, αφαιρώντας το από την ιστοσελίδα, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση ή συγκατάθεση του επισκέπτη/χρήστη/Διαχειριστή,

β) να διακόψει άμεσα τη λειτουργία του τυχόν ενεργού λογαριασμού του συγκεκριμένου χρήστη ή/και να απαγορεύσει την είσοδο στην ιστοσελίδα για τον συγκεκριμένο χρήστη/επισκέπτη, ήτοι να αποκλείσει τη δυνατότητα χρήσης από αυτόν των προσωπικών κωδικών πρόσβασης που έχει δημιουργήσει για την επίσκεψη/χρήση της ιστοσελίδας, προσωρινά ή και δια παντός,

γ) να λάβει οποιοδήποτε κατά την κρίση του μέτρο, προκειμένου να αποτραπεί η συγκεκριμένη πράξη, ή να μην επέλθουν τα αποτελέσματά της, κατά το μέτρο που τούτο είναι δυνατόν, και δεδομένης της ηλεκτρονικής φύσεως του μέσου αλλά και της προσβολής,

δ) να συνεργάζεται με τις Ελληνικές, Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Αρχές, Υπηρεσίες και αρμόδιους φορείς, να παρέχει οποιαδήποτε πληροφορία του ζητηθεί και να πράττει τα νόμιμα, προκειμένου να συμβάλλει στην αποκάλυψη των στοιχείων ταυτότητας οιαδήποτε επισκέπτη/χρήστη έχει προβεί στη διάπραξη των ανωτέρω προσβολών¹⁰⁷.

¹⁰⁷ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

Ενδεικτική και όχι περιοριστική παράθεση απαγορευμένων ενεργειών επισκεπτών/χρηστών της ιστοσελίδας

Οι επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας δηλώνουν ότι σέβονται και τηρούν την κείμενη νομοθεσία, το Σύνταγμα και τους Νόμους της Ελλάδος, τις Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Συμβάσεις, καθώς και τις γενικά παραδεκτές αρχές των Κωδίκων Δεοντολογίας για το Διαδίκτυο και την Επικοινωνία¹⁰⁸. Ως εκ τούτου, οφείλουν κατά την είσοδό τους στην ιστοσελίδα και τη χρήση αυτής καθώς και των παρεχόμενων απ' αυτή υπηρεσιών να απέχουν από:

1) κάθε ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που δεν ανταποκρίνεται στους σκοπούς της παρούσας ιστοσελίδας και που είναι αναληθές και δεν αντιστοιχεί στην αληθή βούληση του επισκέπτη/χρήστη της παρούσας ιστοσελίδας.

2) την ανάρτηση και δημοσίευση, κάθε περιεχομένου, που είναι αντίθετο στο Νόμο και τα χρηστά ήθη, συνιστά πράξη παράνομη, απαγορευμένη και κολάσιμη που επισύρει αστικές και ποινικές αξιώσεις και διώξεις

3) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που προσβάλλει ιδίως την προσωπικότητα, την τιμή και υπόληψη, την δημόσια εικόνα, τη φήμη και την περιουσία εν γένει οιοδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα

4) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που αντιτίθεται ή/και προσβάλλει τα θεμελιώδη Συνταγματικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα της αξίας του ανθρώπου, της ζωής, της τιμής, της περιουσίας, της θρησκείας, της εργασίας και της αυτοδιάθεσης,

5) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που συγκροτεί την αντικειμενική ή υποκειμενική υπόσταση οιοδήποτε εγκλήματος του Ποινικού Κώδικα ή/και των Ειδικών Ποινικών Νόμων,

6) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που παραβιάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως ορίζονται και προστατεύονται από τις διατάξεις του Ν. 2472/1997, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

¹⁰⁸ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

7) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που περιέχει πορνογραφικό υλικό, ιδίως παιδική πορνογραφία, ή περιεχομένου που προσβάλλει την από το Σύνταγμα προβλεπόμενη προστασία της ανηλικότητας

8) την δια οποιουδήποτε τρόπου ή μεθόδου τέλεση ή απόπειρα δια πράξεως ή παραλείψεως νομιμοποίησης χρημάτων που προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες ή εγκληματικές πράξεις, ή εν γένει εμφάνισης αυτών ως νομίμων κερδών,

9) την ανάρτηση και δημοσίευση περιεχομένου που προσβάλλει ή αντιστρατεύεται το Δημοκρατικό Πολίτευμα, το δικαίωμα ανεξιθρησκείας, το σεβασμό και την προστασία της διαφορετικότητας, την προστασία των μειονοτικών ομάδων, προωθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο το ρατσισμό και την ξενοφοβία, προβάλλει ή υποστηρίζει οιασδήποτε μορφής απαγορευμένη διάκριση λόγω εθνικότητας, χρώματος, γλώσσας, φύλου ή φυλής, ή προσβάλλει εν γένει τα ατομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών,

Όλοι ανεξαιρέτως οι επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας και των υπηρεσιών που αυτή παρέχει, οφείλουν, ευθύς μόλις αντιληφθούν τη διάπραξη κάποιας εκ των παραπάνω αναφερομένων απαγορευμένων ενεργειών στη προσωπική τους ιστοσελίδα, να ειδοποιούν χωρίς καθυστέρηση τον διαχειριστή – δικαιούχο της ιστοσελίδας, ώστε ο τελευταίος να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την παύση των ενεργειών, τη διαγραφή της ανάρτησης – κοινοποίησης – περιεχομένου, και ενδεχόμενα τη διακοπή λειτουργίας του λογαριασμού του χρήστη και τη λήψη εναντίον του κάθε νομίμου μέτρου¹⁰⁹.

Επισημαίνεται ότι ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας δεν φέρει σε καμία περίπτωση την οιαδήποτε ευθύνη για ενδεχόμενη διάπραξη οιασδήποτε εκ των παραπάνω ενεργειών από επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας.

109 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

Περιορισμός ευθύνης της ιστοσελίδας και του διαχειριστή – δικαιούχου αυτής

Ο Διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας δεν ευθύνεται για οποιασδήποτε μορφής περιουσιακή ή μη ζημία υποστεί ο επισκέπτης/χρήστης της ιστοσελίδας, των υπηρεσιών, των επιλογών και περιεχομένων αυτής, την πρόσβαση στις οποίες επιλέγει κατ' απόλυτη ελευθερία βουλήσεως και μετά τη ρητή γνώση και ανεπιφύλακτη αποδοχή του συνόλου των παρόντων όρων χρήσης¹¹⁰.

Όσον αφορά την ιστοσελίδα και τις παρεχόμενες από αυτή υπηρεσίες, ο επισκέπτης/χρήστης τις αποδέχεται «όπως εισί και ευρίσκονται» (“take it or leave it” service), ήτοι χωρίς την ύπαρξη οποιασδήποτε μορφής εγγυήσεως εκπνεφρασμένης ρητά ή εμμέσως συναγόμενης καθ' οιονδήποτε τρόπο. Συναφώς, καθορίζεται ρητά δια των παρόντων όρων χρήσης ότι ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας δεν παρέχει ουδεμία μορφή εγγύησης για αυτήν ή/και τις παρεχόμενες από αυτήν υπηρεσίες, σύμφωνα με το νόμο, συμπεριλαμβανομένων, όχι όμως περιοριστικά αναφερομένων, αυτών, οι οποίες συνεπάγονται την εμπορευσιμότητα και την καταλληλότητα για ένα συγκεκριμένο σκοπό, ήτοι αυτόν που ρητά εκφράζεται ως «παρεχόμενη υπηρεσία» δια των παρόντων όρων χρήσης.

Επίσης, ο Διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας δεν εγγυάται κατά κανένα τρόπο ότι η ιστοσελίδα, οι παρεχόμενες δι' αυτής υπηρεσίες και εν γένει τα περιεχόμενα θα παρέχονται χωρίς διακοπή, χωρίς σφάλματα και χωρίς ελλείψεις. Συναφώς, δεν παρέχεται καμία εγγύηση σχετικά με την ορθότητα, την πληρότητα ή και διαθεσιμότητα των περιεχομένων, σελίδων, υπηρεσιών και επιλογών της ιστοσελίδας ή τα αποτελέσματά τους. Παρέχεται φυσικά η δυνατότητα σε κάθε επισκέπτη/χρήστη της ιστοσελίδας και των υπηρεσιών της να επισημαίνει με κάθε πρόσφορο τρόπο στο διαχειριστή – δικαιούχο αυτής, οποιασδήποτε μορφής προβλήματα, δυσλειτουργίες, σφάλματα ή ελλείψεις εντοπίσει σχετικά, επί σκοπώ της ταχύτερης δυνατής αποκατάστασής τους, δεδομένης της φύσεως του ηλεκτρονικού μέσου¹¹¹.

110 http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

111 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

Ακόμα, ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας δεν εγγυάται κατά κανένα τρόπο ότι η ιστοσελίδα, οι ιστοσελίδες στις οποίες τυχόν αυτή παραπέμπει καθώς και οι εξυπηρετητές (“servers”) μέσω των οποίων επιτρέπεται η πρόσβαση σε αυτές στους επισκέπτες/χρήστες παρέχονται χωρίς ηλεκτρονικής μορφής «ιούς», κακόβουλο λογισμικό ή άλλα επιζήμια συστατικά, λόγω της φύσης του ηλεκτρονικού μέσου, απαλλασσόμενος από οποιαδήποτε ευθύνη σχετικά.

Επαναλαμβάνεται ότι ο επισκέπτης/χρήστης/Δημιουργός της ιστοσελίδας κατανοεί και αποδέχεται ότι αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη να αποζημιώσει τον διαχειριστή – δικαιούχο της ιστοσελίδας για οποιαδήποτε παράνομη ή αθέμιτη αστικώς ή ποινικώς κολάσιμη πράξη που θα έχει σαν αποτέλεσμα την έγερση αστικών και ποινικών αγωγών και διώξεων κατά του τελευταίου, καθώς και για οποιαδήποτε νομική διαμάχη προκύψει μεταξύ αυτού και τρίτων φυσικών ή νομικών προσώπων, ή ενώσεων προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, λόγω του περιεχομένου που ο επισκέπτης/χρήστης/Δημιουργός διαθέσει ή επιλέξει προς ανάρτηση, δημοσίευση, κοινοποίηση ή άλλη μεταφορά μέσω της ιστοσελίδας και των παρεχόμενων από αυτήν υπηρεσιών¹¹².

Επίσης το giveandfund.com καθώς και ο διαχειριστής/δικαιούχος τους δεν φέρουν καμία ευθύνη για οποιαδήποτε εσφαλμένη, παράνομη και αδόκιμη χρήση, δημόσια ή ιδιωτική, του περιεχομένου της ιστοσελίδας, καθώς και του περιεχομένου των έργων (projects) των δημιουργών/χρηστών¹¹³.

Τέλος, επισημαίνεται ότι ο επισκέπτης/χρήστης/Δημιουργός της ιστοσελίδας, κατανοεί και δέχεται ότι μπορεί να εκτεθεί σε περιεχόμενο ή σχόλιο χρήστη που να είναι απρεπές, προσβλητικό, ανακριβές, υποκειμενικό και συμφωνεί ότι giveandfund.com καθώς και ο διαχειριστής/δικαιούχος τους δεν φέρουν καμία ευθύνη για οποιαδήποτε ζημιά μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπέστει σαν αποτέλεσμα της έκθεσης στο συγκεκριμένο περιεχόμενο¹¹⁴.

¹¹² http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

¹¹³ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

¹¹⁴ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

7. Σχόλια – αναρτήσεις επισκεπτών/χρηστών ιστοσελίδας

Η ιστοσελίδα δίδει τη δυνατότητα στους Δωρητές/χρήστες αυτής και των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών να προβαίνουν στην ανάρτηση σχολίων και εν γένει της άποψής τους σχετικά με αναρτήσεις, εφαρμογές, δημοσιεύσεις, κοινοποιήσεις και εν γένει το περιεχόμενο των ως άνω, χωρίς κάποια προηγούμενη έγκριση από το G&F Ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα εκ των προτέρων ελέγχου των ως άνω σχολίων και αναρτήσεων, και συναφώς, διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα να μην αναρτά ή να να διαγράψει ήδη αναρτημένα σχόλια επισκεπτών/χρηστών της ιστοσελίδας κατά την κρίση του και χωρίς ανάγκη αιτιολογήσεως, εφόσον αυτά δεν βρίσκονται εντός του γράμματος και του πνεύματος των παρόντων όρων χρήσης και ιδίως, αλλά όχι περιοριστικά, εάν τα σχόλια αυτά:

- Έχουν αθέμιτα διαφημιστικό χαρακτήρα.
- Έχουν δυσφημιστικό περιεχόμενο

- Περιλαμβάνουν συνδέσμους (Links ή Hyperlinks) ή κώδικες html που κατά την κρίση του διαχειριστή – δικαιούχου της ιστοσελίδας μπορεί να βλάψουν την τελευταία

- Δημιουργούν αντιπαραθέσεις με άλλους επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας ή των υπηρεσιών αυτής

- Περιέχουν παράνομο, ανήθικο ή υβριστικό περιεχόμενο, ιδίως αν εμφορούνται από ρατσιστικές ή ξενοφοβικές αντιλήψεις, συμπεριλαμβανομένων οιασδήποτε απαγορευμένων διακρίσεων λόγω εθνικότητας, χρώματος, θρησκείας, γλώσσας, φύλου ή φυλής, και εν γένει θεωρούνται, κατά την αποκλειστική και ανέλεγκτη κρίση του διαχειριστή – δικαιούχου της ιστοσελίδας ως άσχετα με την παρεχόμενη υπηρεσία ή ότι αναρτήθηκαν για σκοπό άσχετο και πέραν αυτού για τον οποίο δημιουργήθηκε η ιστοσελίδα και η εκάστοτε παρεχόμενη από αυτή υπηρεσία.

Ο κάθε δημιουργός οφείλει να ελέγχει την κάθε ανάρτηση σχολίου στην ιστοσελίδα του έργου του από τους Υποστηρικτές του και αν θεωρεί ότι είναι κάτι προσβλητικό για το πρόσωπο ή το έργο του, έχει την δυνατότητα να το διαγράψει. Σε κάθε περίπτωση ο κάθε δημιουργός οφείλει να ελέγχει τις αναρτήσεις στην σελίδα του.

Σύνδεσμοι (links) προς άλλες ιστοσελίδες

Η ιστοσελίδα περιλαμβάνει συνδέσμους (links) προς άλλες ιστοσελίδες, οι οποίες ελέγχονται από τους διαχειριστές – δικαιούχους αυτών και σε καμία περίπτωση από τον διαχειριστή – δικαιούχο της ιστοσελίδας giveandfund¹¹⁵.

Συναφώς ορίζεται ότι η ιστοσελίδα δεν είναι σε θέση να ελέγξει τη διαθεσιμότητα, το περιεχόμενο, την πολιτική προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εν ολίγοις την ποιότητα και πληρότητα των υπηρεσιών άλλων ιστοσελίδων στις οποίες ενδεχόμενα παραπέμπει μέσω συνδέσμων (links, hyperlinks) ή διαφημιστικών μηνυμάτων (banners). Επομένως, για οιοδήποτε πρόβλημα ή δυσλειτουργία ανακύψει εξαιτίας αυτών, ο επισκέπτης/χρήστης της ιστοσελίδας

115 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

οφείλει να απευθύνεται στους κατεξοχήν αρμόδιους διαχειριστές – δικαιούχους των ως άνω ιστοσελίδων, που φέρουν την σχετική ευθύνη για αυτές, αποκλεισμένης οιασδήποτε ευθύνης του διαχειριστή – δικαιούχου της ιστοσελίδας, ακόμα και για ελαφρά αμέλεια¹¹⁶.

Επακόλουθα, η ιστοσελίδα δεν ευθύνεται σε καμία περίπτωση για το περιεχόμενο των ανωτέρω ιστοσελίδων, ούτε και δηλώνει πως συμφωνεί, ακολουθεί και αποδέχεται, την πολιτική που ενδεχομένως ακολουθούν, ούτε ταυτίζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με τις θέσεις, απόψεις και δεν ενστερνίζεται και αποδέχεται το εν γένει περιεχόμενο αυτών¹¹⁷.

Επισημαίνουμε ότι η ιστοσελίδα διακρίνεται ρητά, σαφώς και κατηγορηματικά από τους τρίτους παροχείς υπηρεσιών που ενδέχεται να προβάλλονται ή να διαφημίζονται σε αυτήν, και επομένως δεν εμπλέκεται κατά κανένα τρόπο και συναφώς ουδεμία φέρει ο διαχειριστής της ευθύνη για την οποιαδήποτε τυχόν εμπορική συναλλαγή μπορεί να προκύψει από τη μεταξύ των σχέση.

Προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Privacy Policy)

Η διαχείριση, επεξεργασία και προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του επισκέπτη/χρήστη της ιστοσελίδας και των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών, διέπεται από τους παρόντες όρους, εφαρμοζομένων παράλληλα και συμπληρωματικώς των σχετικών διατάξεων του Ν. 2472/1997 για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και όπως έχει συμπληρωθεί από τα Π.Δ. 207/1998 και 79/2000, το άρθρο 8 του Ν. 2819/2000 και τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες 95/46/EK, 97/66/EK καθώς και εξειδικευτεί μέσα από τις αποφάσεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα¹¹⁸.

Οι παρόντες όροι διατυπώνονται λαμβανομένων υπόψη τόσο της ραγδαίας ανάπτυξης της τεχνολογίας και ειδικότερα της φύσης του Διαδικτύου ως ηλεκτρονικού μέσου, όσο και της υπάρχουσας σχετικής

¹¹⁶ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

¹¹⁷ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

¹¹⁸ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

νομοθεσίας. Σε κάθε περίπτωση, ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας διατηρεί το δικαίωμα τροποποίησης, μεταβολής και εν γένει αλλαγής των όρων προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στην περίπτωση αυτή όμως κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης των επισκεπτών/χρηστών και πάντα εντός του υπάρχοντος και διαρκώς μεταβαλλόμενου σχετικά με τα ζητήματα αυτά νομικού πλαισίου σε ελληνικό, κοινοτικό και διεθνές επίπεδο¹¹⁹.

Επισημαίνεται ότι το παρόν κεφάλαιο αποτελεί τμήμα των παρόντων όρων χρήσης της ιστοσελίδας www.giveandfund.com και επομένως, εάν κάποιος επισκέπτης/χρήστης αυτής δε συμφωνεί με τους παρόντες όρους προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οφείλει να μην χρησιμοποιήσει / ή να παύσει άμεσα να χρησιμοποιεί την ιστοσελίδα και τις παρεχόμενες από αυτήν υπηρεσίες.

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που παρέχει κάποιο Μέλος/Χρήστης/Δημιουργός/Υποστηρικτής αποθηκεύονται σαν πληροφορίες. Συγκεκριμένα κρατούνται μέσα στα cookies, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά τα παρακάτω.

- **Για Δημιουργούς:** Ονοματεπώνυμο, ημερομηνία γέννησης, φύλο, όνομα εταιρίας ή οργανισμού (αν δεν είστε φυσικό πρόσωπο) διεύθυνση ε-μειλ, προσωπικά στοιχεία από κοινωνικά δίκτυα (Facebook, twitter κλπ) αν εγγραφούν μέσω αυτών. Εικόνα χρήστη (avatar) Επίσης στοιχεία επικοινωνίας όπως διεύθυνση κατοικίας, τηλέφωνο, ταχυδρομικός κώδικας, ΑΦΜ, στοιχεία λογαριασμού στο PayPal, στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού.
- **Για Δωρητές/ Υποστηρικτές:** Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση ε-μειλ, διεύθυνση παραλαβής δώρων/ανταποδόσεων στην περίπτωση των startups, στοιχεία έκδοσης τιμολογίων και διεύθυνσης, Διεύθυνση e-mail στο PayPal¹²⁰.

Σε περίπτωση που απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες διασταύρωσης της ταυτότητας κάποιου μέλους μπορεί να ζητηθούν επιπλέον προσωπικές πληροφορίες από τον ίδιο ή από τρίτες πηγές για

¹¹⁹ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

¹²⁰ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

την διασφάλιση της διαφάνειας και της νομιμότητας. Μπορούν επίσης να συλλεγούν προσωπικές πληροφορίες από επικοινωνίες μέσω ε-μπαίλ με το GiveandFund ή από προσωπικές επιστολές ή αναρτήσεις στην ιστοσελίδα¹²¹.

Παρέχοντας προσωπικά στοιχεία επικοινωνίας, στην ιστοσελίδα, όπως διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομίου (e-mail address) τα μέλη που εγγράφονται δίνουν και την συγκατάθεση τους για να δέχονται ενημερωτικό newsletters ή άλλο ενημερωτικό υλικό από το G&F. Σε περίπτωση που θέλουν να διακόψουν την παραλαβή newsletter ή άλλου επικοινωνιακού υλικού τα μέλη θα μπορούν να το πραγματοποιούν¹²².

Η ιστοσελίδα διαφυλάσσει τον προσωπικό χαρακτήρα των στοιχείων των φυσικών ή νομικών προσώπων ή ενώσεων προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, που αποτελούν τους επισκέπτες/χρήστες αυτής των παρεχόμενων υπηρεσιών της, και απαγορεύεται να τα γνωστοποιήσει-κοινοποιήσει ή εν γένει μεταβιβάσει σε οποιονδήποτε τρίτο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα) και για κανένα λόγο. Εξαίρεση αποτελούν οι περιπτώσεις όπου το επιβάλλουν οι σχετικές διατάξεις του νόμου και οι αρμόδιες Αρχές νομίμως δικαιούνται να προβούν στην συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την ταυτοποίηση προσώπων – συλλογή στοιχείων ή άλλη νόμιμη ενέργεια λόγω διαπραχθησομένης αστικής ή ποινικώς κολάσιμης πράξης που επισύρει αστικές και ποινικές αγωγές και διώξεις¹²³.

Η ιστοσελίδα διατηρεί αρχεία με τα προσωπικά στοιχεία τα οποία αποστέλλει ο κάθε επισκέπτης/χρήστης αποκλειστικά για λόγους επικοινωνίας. Κάθε επισκέπτης/χρήστης μπορεί ανά πάσα στιγμή να επικοινωνεί με το διαχειριστή – δικαιούχο της ιστοσελίδας αιτούμενος τη διασταύρωση της ύπαρξης κάποιου δικού του δεδομένου προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορά, στο οικείο αρχείο, ή τη διόρθωση αυτού, την αλλαγή ή τη διαγραφή του. Υπάρχει όμως η

¹²¹ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

¹²² http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

¹²³ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

περίπτωση να μην μπορεί να διαγραφεί κάποιο αρχείο, σε τέτοια περίπτωση θα υπάρχει ενημέρωση.

Θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι όποια προσωπική πληροφορία αναρτάται στην ιστοσελίδα, είναι διαθέσιμη και ορατή δημόσια για αυτό και δεν θα πρέπει να καλλιεργούνται προσδοκίες ότι τα στοιχεία που δημοσιοποιούνται στην ιστοσελίδα θα παραμείνουν ιδιωτικά. Αντίγραφα μπορεί να διατηρηθούν πάντα ορατά σε σελίδες στο διαδίκτυο ακόμα και αν έχει διαγραφεί το περιεχόμενο των σελίδων από την ιστοσελίδα¹²⁴.

Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιούνται από την ιστοσελίδα προσωπικές μαρτυρίες ικανοποιημένων μελών για λόγους επικοινωνίας και προβολής. Τα μέλη που στέλνουν επώνυμα τέτοιου είδους σχόλια δίνουν και την συγκατάθεση τους για την επώνυμη δημοσιοποίηση τους¹²⁵. Σε περίπτωση που μέλη επιθυμούν να διαγράψουν ή να τροποποιήσουν μαρτυρία τους, επικοινωνούν με το admin@giveandfund.com.

Ειδικά για τη διεύθυνση IP των επισκεπτών/χρηστών

Όσον αφορά τη διεύθυνση IP μέσω της οποίας ο τερματικός Η/Υ κάθε επισκέπτη/χρήστη έχει πρόσβαση στο Διαδίκτυο και επομένως και στην ιστοσελίδα, καταγράφεται και αξιοποιείται αποκλειστικά για τη συγκέντρωση στατιστικών στοιχείων που αφορούν την παρακολούθηση της επισκεψιμότητας της ιστοσελίδας. Βεβαίως, σε κάθε περίπτωση ενδεχόμενης διάπραξης εκ μέρους των επισκεπτών/χρηστών αστικής και ποινικής κολάσιμων πράξεων, ο διαχειριστής – δικαιούχος της ιστοσελίδας υποχρεούται να συνεργάζεται με τις Αρχές και να παρέχει κάθε δυνατή διευκόλυνση και πληροφορία που αρμοδίως τυχόν θα του ζητηθεί προκειμένου για την διασταύρωση πληροφοριών και την παροχή στοιχείων ταυτότητας νομικών ή φυσικών προσώπων που εμπλέκονται στις ανωτέρω πράξεις¹²⁶

¹²⁴ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

¹²⁵ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

¹²⁶ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

8. Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας

Όλο το περιεχόμενο της ιστοσελίδας, συμπεριλαμβανομένων εικόνων, γραφικών, φωτογραφιών, σχεδίων, κειμένων, των παρεχόμενων υπηρεσιών και εν γένει όλων των αρχείων και πληροφοριών της ιστοσελίδας, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία των δημιουργών τους και προστατεύονται κατά τις σχετικές διατάξεις του Ελληνικού, Ευρωπαϊκού και Διεθνούς δικαίου¹²⁷. Συνεπώς, κανένα εξ αυτών δεν δύναται να αποτελέσει εν όλω η εν μέρει αντικείμενο πώλησης, αντιγραφής, τροποποίησης, αναπαραγωγής, αναδημοσίευσης ή να αποσταλεί, «φορτωθεί», μεταδοθεί ή διανεμηθεί με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιοδήποτε μέσο με σκοπό το προσωπικό κέρδος, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια ή συναίνεση των δημιουργών τους, του εγγράφου τύπου οριζομένου ως συστατικού και αποδεικτικού τύπου της εν λόγω δικαιοπραξίας, αποτελούν ταυτοχρόνως και όρο του ενεργού της τελευταίας. Τα έργα των δημιουργών που αναρτώνται στην πλατφόρμα του G&F, μαζί με τα σχόλια, τις περιγραφές, το οπτικοακουστικό υλικό και όλες τις πληροφορίες που συγκεντρώνουν,

¹²⁷ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

παραμένουν στην διάθεση του G&F ή της εταιρίας που το διαχειρίζεται ή εκπροσωπεί και μετά την λήξη της χρονικής περιόδου χρηματοδότησης του έργου και συνεχίζουν να εμφανίζονται στην πλατφόρμα του G & F ή χρησιμοποιούνται σε προωθητικές ενέργειες, σε ενέργειες μάρκετινγκ και επικοινωνίας, καθώς και στην παραγωγή, ανάλυση και παρουσίαση στατιστικών αναλύσεων¹²⁸.

Απαγορεύεται στους επισκέπτες/χρήστες της ιστοσελίδας κάθε δημοσίευση, αναδημοσίευση, κοινοποίηση οπτικών, ηχητικών ή λεκτικών μηνυμάτων και εν γένει οπτικοακουστικού υλικού του οποίου δεν είναι οι ίδιοι δικαιούχοι και το οποίο δεν είναι ελεύθερο προς χρήση. Σε κάθε περίπτωση πάντως, η ευθύνη για οποιαδήποτε ως άνω πράξη θα βαρύνει αποκλειστικά αυτούς και όχι το G&F.

¹²⁸ http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσελάστηκε στις 19/1/2016

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

1. Έννοια της πνευματικής ιδιοκτησίας

Πηγή: <http://goo.gl/Ljt5qT>

Με τον όρο πνευματικά δικαιώματα καλούνται εκείνα τα δικαιώματα που αφορούν την πνευματική ιδιοκτησία ενός έργου¹²⁹. Πρόκειται για δικαιώματα που διέπονται από την νομοθεσία για ορισμένο χρόνο με σκοπό να μην επιτρέπουν σε τρίτα άτομα τη χρησιμοποίηση των έργων ή μέρος αυτών χωρίς την έγκριση του δημιουργού. Στη σημερινή εποχή, τα πνευματικά δικαιώματα περιορίζονται σε διάφορα έργα τέχνης και λογοτεχνίας¹³⁰. Χαρακτηριστικά παραδείγματα των οποίων απαγορεύεται η χρήση τους λόγω πνευματικών δικαιωμάτων είναι τα βιβλία, άρθρα, πίνακες ζωγραφικής. Επίσης τα πνευματικά δικαιώματα υπάρχουν και σε βάσεις δεδομένων και στο διαδίκτυο¹³¹.

Σύμφωνα με τη βιβλιογραφική ανασκόπηση, τα πνευματικά δικαιώματα διακρίνονται σε εκείνα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και της προστασίας του προσωπικού δεσμού του δημιουργού του προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Είναι γνωστό ότι τα

¹²⁹ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

¹³⁰ Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

¹³¹ Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 40

πνευματικά δικαιώματα λαμβάνονται νόμιμα, χωρίς να χρειάζεται κάποια αίτηση του δημιουργού ή καταχώριση του έργου σε κάποια υπηρεσία¹³².

Στην ελληνική κοινωνία, ως προς τα πνευματικά δικαιώματα παρατηρείται ότι διέπονται από τον νόμο 2121/1993 (ΦΕΚ Α'25, 4/3/93). Ο συγκεκριμένος νόμος έχει καταρτιστεί σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας. Έχοντας αναθεωρήσει την προηγούμενη νομοθεσία του 1920 (2387/1920) σήμερα φαίνεται ότι ακολουθεί πιστά τις σχετικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας¹³³.

Παρεμπιπτόντως, ο συγκεκριμένος νόμος έχει αναδιαρθρωθεί αρκετές φορές και συγκεκριμένα με διατάξεις του με το άρθρο 8 του νόμου 2557/1997 (ΦΕΚ Α'271/1997) σε εφαρμογή των Οδηγιών 93/83/ΕΟΚ¹³⁴ και 93/98/ΕΟΚ¹³⁵. Ως προς την ύπαρξη των πνευματικών δικαιωμάτων υφίστανται δύο αντιδιαμετρικά αντίθετοι δικαιολογητικοί λόγοι. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, οι λόγοι αυτοί στο πλαίσιο των σύγχρονων νομοθετικών κανόνων συμπληρώνονται μεταξύ τους περισσότερο παρά αποκλείονται¹³⁶.

Ανθρωπιστική-ιδεαλιστική δικαιολόγηση

Σχετικά με τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω ο ένας από αυτούς είναι ο ανθρωπιστικός και ο ιδεαλιστικός. Πρόκειται για εκείνους τους λόγους που συνδέονται με τις θεωρίες του φυσικού δικαίου. Στο πλαίσιο αυτό ο δημιουργός αποκτά μία ιδιαίτερη σχέση με το δημιούργημα του, με αποτέλεσμα να κρίνεται απαραίτητο ο νόμος να αναγνωρίσει αυτή τη προσπάθεια ως μοναδική. Ο νόμος θέτει ως γνώμονα το γεγονός ότι πρόκειται για το μοναχικό δημιουργό, ο οποίος δημιουργεί τέχνη για να ζήσει¹³⁷. Επομένως, κάθε κράτος φέρει την

132 Ν.2121/1993. Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 3

133 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

134 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München 2006, pp. 5

135 Οδηγία 93/98/ΕΟΚ σχετικά με την εναρμόνιση της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενών δικαιωμάτων.

136 Παναγιωτοπούλου, Ρ. (2003), «Η ψηφιακή πρόκληση : ΜΜΕ και δημοκρατία», εκδόσεις Τυποθήτω, Αθήνα, σελ. 15

137 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München pp. 5

υποχρέωση να του αποδώσει το δικαίωμα να εκμεταλλεύεται μόνο αυτός το έργο του και να μην επιτρέπει την αναπαραγωγή του από κάποιο τρίτο πρόσωπο. Άλλωστε ο δημιουργός θεωρείται το φυσικό πρόσωπο κάθε έργου¹³⁸.

Μέσα από την οπτική αυτή έχουν διαμορφωθεί ρυθμίσεις που παρέχουν κάθε είδους προστασία προς το δημιουργό, αλλά και σε εκείνους που δίνει τη δυνατότητα ο ίδιος να εκμεταλλευτεί οικονομικά το έργο του. Πρόκειται για τους εκδότες, και τους παραγωγούς, καθώς το έργο του δημιουργού εξαρτάται από αυτούς και τους έχει ανάγκη, με σκοπό να επιβιώσει. Για τους λόγους αυτός ο δημιουργός δεν είναι σε θέση, ακόμη και αν το επιθυμεί, να παραχωρήσει όλα τα δικαιώματα του έργου, ακόμη και στη περίπτωση που λαμβάνει κάποια σημαντική αμοιβή¹³⁹.

Ουσιαστικά τα πνευματικά δικαιώματα αποτελούν παράλληλο το μέσο προώθησης της πολιτιστικής δημιουργίας. Μεγαλύτερη έμφαση προσδίδεται σε έργα που είναι εξ ολοκλήρου πνευματικά. Ως προϋπόθεση προστασίας θεωρείται το δημιουργικό ύψος του έργου. Η συγκεκριμένη πρόταση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη Γαλλική Επανάσταση και το Διαφωτισμό. Επιπροσθέτως, παρατηρείται ότι έχει επικρατήσει σε ολόκληρη την ηπειρωτική Ευρώπη. Σε γενικές γραμμές το πιο χαρακτηριστικό γνώρισμα των πνευματικών δικαιωμάτων είναι η άποψη ότι επικεντρώνεται μόνο στο δημιουργό¹⁴⁰.

Ωφελιμιστική δικαιολόγηση

Ένας ακόμη λόγος προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων θεωρείται η ωφελιμιστική δικαιολόγηση. Σύμφωνα με αυτή, παρατηρείται ότι συνάδει με το λόγο ύπαρξης του διπλώματος ευρεσιτεχνίας¹⁴¹. Αναλυτικότερα, η λήψη ενός αποκλειστικού δικαιώματος αποτελεί πολύ σπουδαίο κίνητρο ως προς τη διαμόρφωση

138 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München pp. 5

139 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 41

140 Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 32

141 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München, pp. 7-10

των καινοτομιών και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το πλαίσιο των property rights. Κάθε δημιουργός ενός έργου έχοντας κατά νου τα οικονομικά οφέλη από την αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου του επικεντρώνει την παραγωγική του δραστηριότητα σε καινοτόμα έργα, τα οποία προσδίδουν μεγαλύτερα οφέλη προς το κοινωνικό σύνολο¹⁴².

Η συγκεκριμένη θεώρηση επικεντρώνεται κυρίως στην οικονομική σκοπιά της δημιουργίας και παρέχει ανάλογη προστασία στο άτομο που προχωρά σε επενδύσεις παραγωγικών δραστηριοτήτων (εκδότη, παραγωγό)¹⁴³. Επομένως, κάθε δημιουργός μπορεί να λάβει το χαρακτηρισμό του νομικού προσώπου, το οποίο πραγματοποιεί επενδύσει και αναλαμβάνει να συντονίζει την οποιαδήποτε παραγωγική δραστηριότητα. Ουσιαστικά, όλα τα πνευματικά δικαιώματα του δημιουργού μεταβιβάζονται πολύ εύκολα, όπως γίνεται στην περίπτωση των περιουσιακών δικαιωμάτων¹⁴⁴.

Στο πλαίσιο των πνευματικών δικαιωμάτων ως απαραίτητη προϋπόθεση προστασίας δεν θεωρείται η πρωτοτυπία, αλλά η επένδυση. Πιο συγκεκριμένα, ο απώτερος σκοπός της προστασίας δεν έγκειται στη διατήρηση του δεσμού δημιουργού-δημιουργήματος, αλλά περιορίζεται στο πλαίσιο της παροχής προστασίας κάθε καινοτόμας ιδέας από αντιγραφές που γίνονται χωρίς κόπο και αντάλλαγμα. Πρόκειται για μία άποψη που έχει υποστηριχθεί στη Μ. Βρετανία και είναι συνδεδεμένη με τον οικονομικό φιλελευθερισμό¹⁴⁵.

Λόγω της συγκεκριμένης θεώρησης παρατηρείται ότι το δικαίωμα στις ΗΠΑ δεν λαμβάνονταν με δίκαιο τρόπο, αλλά με την καταγραφή μίας αίτησης στο US Copyright Office. Ωστόσο όμως μετά την προσχώρηση των ΗΠΑ στη Σύμβαση της Βέρνης τη περίοδο του 1988, η εγγραφή έγινε προαιρετική. Το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι τα πνευματικά δικαιώματα έγκεινται στην παροχή

142 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 38

143 Παναγιωτοπούλου, Ρ. (2003), «Η ψηφιακή πρόκληση : ΜΜΕ και δημοκρατία», εκδόσεις Τυποθήτω, Αθήνα, σελ. 26

144 Nimmer, Melville / Nimmer, David, Nimmer on Copyright, Matthew Bender (looseleaf), pp.13

145 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München pp. 5

προστασίας από ενδεχόμενες αντιγραφές χωρίς την έγγραφη έγκριση του δημιουργού¹⁴⁶.

2. Τα ψηφιακά δικαιώματα

Προχωρώντας παρακάτω σε αυτό το σημείο γίνεται λόγος σχετικά με τα ψηφιακά δικαιώματα, τα οποία ρυθμίζονται με βάση την Οδηγία 2001/29¹⁴⁷. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη οδηγία τα δικαιώματα αυτά διέπονται ισότιμα μέσα από ένα ενιαίο κείμενο που αφορά όλους τους δικαιούχους. Αναλυτικότερα, μέσα από αυτή παρέχεται το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα παρουσίασης / διάθεσης στο κοινό, καθώς και το δικαίωμα διανομής. Πρόκειται κυρίως για τα δικαιώματα που διαδραματίζουν μεγάλο ρόλο για την προστασία των αναρτήσεων στο διαδίκτυο και γι αυτό το λόγο καλούνται ως ψηφιακά¹⁴⁸.

Ο ρόλος που διαδραματίζουν βασίζεται κατά κύριο λόγο στο γεγονός ότι σε νομικό επίπεδο δίνουν το δικαίωμα στο δικαιούχο να παρέχει κάθε έλεγχο στο έργο του σε κάθε ανάρτηση του στο διαδίκτυο, από τον αποστολέα μέχρι τον παραλήπτη μαζί με τους ενδιάμεσους σταθμούς κατά τη διάρκεια της ψηφιακής διαδικασίας μετάδοσης μέσω του διαδικτύου. Άσχετα από το γεγονός ότι στο εθνικό δίκαιο είχαν διαμορφωθεί ανάλογα δικαιώματα, θεωρήθηκε αναγκαίο να γίνουν τροποποιήσεις στις σχετικές διατάξεις, προκειμένου να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ως προς τη φύση και το μέγεθος τους¹⁴⁹.

Στο πλαίσιο αυτό έγινε η τροποποίηση του άρθρου 3 Ν. 2121/1993¹⁵⁰ που είχε άμεση σχέση με το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού, καθώς και τα άρθρα 46, 47 και 48 του συγκεκριμένου νόμου που περιορίζονταν στα συγγενικά περιουσιακά δικαιώματα των δημιουργών, των υπεύθυνων

146 Bently, Lionel / Sherman, Brad, (2004), Intellectual Property Law, 2nd Ed., Oxford University Press, Oxford 2004, pp. 1

147 Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 3

148 Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, σελ. 38

149 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 42

150 Ν.2121/1993. Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 3

φωνογραφημάτων και οπτικοακουστικών έργων, αλλά και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών¹⁵¹.

Σε συνάρτηση με τα παραπάνω η πρώτη ρύθμιση (άρθρο 3 Ν. 2121/1993)¹⁵², για το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού, αναδιαρθρώθηκε με το άρθρο 81 παρ. 1 Ν. 3057/2002¹⁵³ στα εξής κυρίως σημεία:

- Δικαίωμα αναπαραγωγής: Πρόκειται για εκείνο το δικαίωμα που συνάδει σε μεγάλο βαθμό με το αντίστοιχο δικαίωμα της Οδηγίας 2001/29¹⁵⁴. Ειδικότερα, μέσα από αυτό εκτιμάται πως ο δημιουργός φέρει την εξουσία (δικαίωμα) να παραχωρεί ή να όχι την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή ενός μέρους ή ολόκληρου με κάθε μέσο και μορφή. Με βάση τη βιβλιογραφία, αυτό που διατηρήθηκε ήταν ο ευρύς χαρακτήρας της αναπαραγωγής με υποχρεωτική εξαίρεση μερικών κινήσεων που παραχωρούν τη χρήση των ψηφιακών έργων¹⁵⁵.

Πηγή: <https://goo.gl/SleTnO>

151 Ν. 3057/2002, Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και των Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 81 (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2001/29), σελ. 1

152 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 2

153 Ν. 3057/2002, Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και των Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 81 (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2001/29) σελ. 1

154 Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 3

155 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα

Αναλυτικότερα ως άμεση χαρακτηρίζεται η αναπαραγωγή που επιτυγχάνεται αμέσως στο ίδιο ή σε κάποιο άλλο μέσο. Αντιθέτως, η έμμεση αναπαραγωγή έρχεται να καλύψει τις αναπαραγωγές που πραγματοποιούνται με τη συμβολή της ενδιάμεσης διαδικασίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή με χρήση φωνογραφήματος. Πέρα από αυτά η προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή έγκειται στο γεγονός ότι στο διαδικτυακό χώρο πιθανότατα να γίνονται αναπαραγωγές που δεν αποσκοπούν στην παραγωγή μόνιμου αντιγράφου¹⁵⁶. Ωστόσο όμως υπάρχει το ενδεχόμενο να οδηγήσουν στη διαμόρφωση ενός μη ορατού αντιγράφου στη μνήμη ηλεκτρονικού υπολογιστή. Το αποτέλεσμα όλων αυτών στην πράξη αναπαραγωγής αφορά τόσο τα μόνιμα όσο και τα προσωρινά αντίγραφα¹⁵⁷.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Οδηγίας 2001/29 παρατηρείται ότι η εξουσία θέσης σε κυκλοφορία αντικαθίσταται με το δικαίωμα διανομής. Με αυτόν τον τρόπο ο δημιουργός, ως προς το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα (αντίγραφα) των έργων του, έχει την εξουσία να παραχωρεί ή όχι τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλες μεθόδους. Ταυτόχρονα με βάση τους νόμιμους κανονισμούς του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και το κοινοτικό κεκτημένο προβλέπεται η κοινοτική ανάλωση του δικαιώματος διανομής. Αυτό γίνεται μόνο σε περίπτωση που η αρχική πώληση εκτελεστεί από το δικαιούχο με τη σύμφωνη έγκριση του¹⁵⁸.

- Δικαίωμα παρουσίασης στο κοινό. Πρόκειται για εκείνο το δικαίωμα που προσφέρει στο δημιουργό το δικαίωμα να παραχωρεί ή όχι την παρουσίαση στο κοινό των έργων του με κάθε τρόπο, καθώς και να επιτρέπει στο κοινό να έχει πρόσβαση στα έργα του, όπου και όταν θέλει. Κατά γενική ομολογία, το δικαίωμα παρουσίασης στο κοινό στο μέτρο που περικλείει και το

¹⁵⁶ Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

¹⁵⁷ Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München pp. 7

¹⁵⁸ Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας. σελ. 3

δικαίωμα διάθεσης διαδραματίζει πολύ πιο μεγάλο ρόλο στο πλαίσιο διάδοσης των έργων στο διαδίκτυο¹⁵⁹.

Με γνώμονα τη ψηφιακή διάθεση θέτει πως το κοινό είναι δυνατό να έχει πρόσβαση στο περιεχόμενο από τον τόπο και κατά το χρόνο της ατομικής επιλογής του. Σε αντίθετη περίπτωση, όταν αφορά μία ραδιοτηλεοπτική μετάδοση το περιεχόμενο διαδίδεται από ένα ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό προς ένα παθητικό κοινό, λαμβάνοντας το εκπεμπόμενο σήμα από το δέκτη του με πολύ εύκολο τρόπο¹⁶⁰.

Η εκτίμηση της έννοιας του «κοινού» έγκειται στην νομοθεσία του κράτους και στα εθνικά δικαστήρια, εφόσον σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο δεν παρατηρείται κάποιος σχετικός ορισμός που να θεωρείται αποδεκτός. Με βάση τα ελληνικά δεδομένα, ως δημόσια ονομάζεται η παρουσίαση «που καθιστά το έργο προσιτό σε κύκλο ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτά του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους»¹⁶¹.

Όσον αφορά την προβολή του έργου στο κοινό καλό είναι να ληφθεί ως μια έννοια που περικλείει κάθε πράξη, σύμφωνα με την οποία το έργο χαρακτηρίζεται ως προσιτό στο κοινό¹⁶². Με άλλα λόγια, σε ένα σύνολο ατόμων που δεν συνάπτονται ανάμεσα τους από ιδιαίτερες οικογενειακές, συγγενικές ή προσωπικές σχέσεις η έννοια της παρουσίασης στο κοινό περιλαμβάνεται έγκειται στη μετάδοση (transmission on demand). Ουσιαστικά, η παρουσίαση στο κοινό που εκτελείται με οποιονδήποτε άλλο τρόπο αφορά μία δημόσια γνωστοποίηση των έργων και των εικαστικών τεχνών. Σαφέστατα μέσα από αυτό προβλέπεται η μη ανάλωση του συγκεκριμένου τύπου δικαιώματος¹⁶³.

159 [N.2121/1993](#), Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 2

160 Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München pp. 7

161 [N.2121/1993](#), Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 6

162 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 50

163 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 48

Σε αυτό το σημείο αξίζει να καταγραφεί ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατέληξε στο γεγονός ότι η έννοια του «κοινού» εκπορεύεται κατά το εθνικό δίκαιο¹⁶⁴. Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ελληνικού κράτους έγινε δεκτό ότι προσβάλλονται τα δικαιώματα αναπαραγωγής, αλλά και της παρουσίασης στο κοινό. Πρόκειται κυρίως για εκείνα τα δικαιώματα που μεταδίδονται δημόσια μέσω διαδικτύου και on line χωρίς την έγκριση του δικαιούχου που είχε υπογράψει σύμβαση ραδιοφωνικής μετάδοσης με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης¹⁶⁵.

Συγκεκριμένα, κάθε αίτηση των σταθμών γνωστοποιείται μέσα από τις ιστοσελίδες (sites) στο διαδίκτυο και με τη χρησιμοποίηση του ειδικού εξυπηρετή-διακομιστή ηλεκτρονικού υπολογιστή που περιλάμβανε το ανάλογο λογισμικό. Πρόκειται για μία διαδικασία, κατά την οποία προέβαινε αρχικά στην εισαγωγή και στην επεξεργασία των σημάτων του σταθμού στο διαδίκτυο, ενώ στη συνέχεια στην αποθήκευση των μουσικών έργων στη μνήμη του κεντρικού υπολογιστή. Επίσης μπορούσε να επιτευχθεί με τη διαμεσολάβηση του παρόχου τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (Internet Service Provider), προκειμένου να θεωρούνται προσβάσιμα προς ακρόαση από τους χρήστες των ιστοσελίδων¹⁶⁶.

Στο πλαίσιο αυτής της αίτησης παρατηρείται ότι το δικαστήριο την ενέκρινε ως προς το ζήτημα της παράλειψης των πράξεων εγγραφής, αναπαραγωγής, παρουσίασης στο κοινό, δημόσιας εκτέλεσης και μετάδοσης ή αναμετάδοσης διαμέσου του διαδικτύου και των ιστοσελίδων. Πρόκειται για ένα σύστημα το οποίο είχε εγκαταστήσει σε συγκεκριμένη ηλεκτρονική διεύθυνση ο σταθμός. Ωστόσο, σύμφωνα από τη νομοθεσία έχει εκτιμηθεί ότι η εγγραφή συγγραφικών έργων στην κεντρική μνήμη του υπολογιστή και η δημοσίευσή τους στο κοινό μέσω των διαδικτυακών σελίδων χωρίς την

164 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 10

165 Υπό αριθ. 3431/2002 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών Χρ/Δ 5/2003 σ. 652-654

166 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 10

έγκριση του δημιουργού θεωρείται προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας¹⁶⁷.

Όσον αφορά το ζήτημα των συνδέσμων (links), ή με άλλα λόγια των παραπομπών σε άλλες ιστοσελίδες ή διακτυακούς τόπους, λόγω του ότι έχουν προστατευόμενο περιεχόμενο ως προς την πνευματική ιδιοκτησία, ισχύουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

- Σε περίπτωση που πρόκειται για μία εντελώς απλή παραπομπή (simple link) από μία σελίδα σε κάποια άλλη αρχική σελίδα δεν θεωρείται απόδειξη προσβολής του δικαιώματος πνευματική ιδιοκτησίας, εφόσον αφορά για μία σύγχρονη μέθοδο παράθεσης αποσπασμάτων¹⁶⁸.
- Σε περίπτωση που πραγματοποιείται μία παραπομπή σε κάποια σελίδα ή σε στοιχεία άλλου διαδικτυακού τύπου και όχι στην αρχική σελίδα αλλά, παίρνώντας την αρχική σελίδα (deep linking), διακρίνεται ότι αποτελεί προσβολή του δικαιώματος αναπαραγωγής και παρουσίασης στο κοινό¹⁶⁹.

Ως επί το πλείστον, πιθανότατα να προκύψει προσβολή του ηθικού δικαιώματος και κατά κύριο λόγο της εξουσίας περιφρούρησης, σχετικά με τις συνθήκες δημοσίευσης του εκάστοτε έργου στο κοινό. Κάτι ανάλογο φαίνεται ισχύει ως προς τη χρησιμοποίηση των πλαισίων. Πρόκειται για μία τεχνική που δίνει τη δυνατότητα να αποκαλυφθεί το περιεχόμενο άλλων σελίδων με τη συμβολή των φυλλομετρητών (browsers), χωρίς όμως ο χρήστης να έχει τη δυνατότητα να μετακινηθεί ή να αντιληφθεί ότι έχει μεταφερθεί σε άλλη σελίδα¹⁷⁰.

167 Bently, Lionel / Sherman, Brad, (2004), Intellectual Property Law, 2nd Ed., Oxford University Press, Oxford, pp. 12

168 [N. 3057/2002](#), Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και των Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 81 (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2001/29), σελ. 10

169 Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα, σελ. 30

170 Bently, Lionel / Sherman, Brad, (2004), Intellectual Property Law, 2nd Ed., Oxford University Press, Oxford, pp. 9

3. Λοιπές Νομοθετικές Ρυθμίσεις

Άρθρο 17 του Συντάγματος

Σύμφωνα με τη νομοθεσία του ελληνικού κράτους ως προς την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων στο άρθρο 17 του Συντάγματος περιγράφεται ότι «η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους, τα δικαιώματα, όμως, που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος». Ειδικότερα, παρατηρείται ότι στο πλαίσιο αυτού του άρθρου προσφέρεται το προσωπικό δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο βασίζεται στην ελευθερία του καθενός να λαμβάνει και να διατηρεί την ιδιοκτησία. Ταυτόχρονα μέσα από αυτό εξασφαλίζεται η ιδιοκτησία ως θεσμός, η οποία αποτελεί μία αόριστη νομική έννοια. Ωστόσο όμως ως προς το περιεχόμενο της ιδιοκτησίας μπορεί να καταγραφεί ότι καθορίζεται με τη χρήση συγκεκριμένων μέσων κάτω από το πρίσμα του συντάγματος¹⁷¹.

Πέρα από όλα αυτό σε αυτό το σημείο αξίζει να καταγραφεί ότι η συνταγματική θεωρία περιλαμβάνει δύο πολύ σημαντικές απόψεις που έχουν άμεση σχέση με την προστατευμένη ιδιοκτησία και κυρίως με το

¹⁷¹ Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 6

ενδεχόμενο αν συνδέεται ή όχι με την πνευματική ιδιοκτησία και τα δικαιώματα γενικότερα. Μέσα από την νομοθεσία του κράτους όμως, η άποψη γύρω από τη στενή ερμηνεία της ιδιοκτησίας παρατηρείται ότι έχει πλέον περιοριστεί. Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 17 του Συντάγματος υποστηρίζεται ότι στο πλαίσιο της ιδιοκτησίας περικλείονται τόσο τα εμπράγματα όσο και τα περιουσιακά δικαιώματα¹⁷².

Προχωρώντας παρακάτω, σε κάποιες χώρες όπως στη Γερμανία καταγράφηκε ότι η εγγύηση της ιδιοκτησίας βάσει του συντάγματος μπορεί να καλύψει όλα τα δικαιώματα. Ωστόσο, σχετικά με την έννοια της ιδιοκτησίας δεν γίνεται κάποια σύνδεση με την κυριότητα που φέρει ο αστικός κώδικας. Αντιθέτως αποτελεί μία ευρεία έννοια, που περικλείει κάθε μορφή ιδιοκτησιακών σχέσεων. Στο πλαίσιο αυτών των σχέσεων συμπεριλαμβάνεται και η κυριότητα¹⁷³.

Από την άλλη πλευρά μπορεί να καταγραφεί ότι με τον όρο ιδιοκτησιακό δικαίωμα νοείται κάθε είδους νομική προστασία που προσφέρει στο άτομο τον έλεγχο των υλικών αγαθών εντός του πεδίου της αυτόνομης κάλυψης των βασικών αναγκών του. Επιπροσθέτως, θεωρείται το αντικείμενο των συναλλακτικών ή συνεργατικών δράσεων κάθε προσώπου στο πεδίο της ελεύθερης διαμόρφωσης της προσωπικότητας του. Κάθε είδους περιορισμός της συνταγματικής προστασίας στο πλαίσιο των δικαιωμάτων δεν είναι δυνατό να ανταποκριθεί στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της σύγχρονης εποχής. Στη σημερινή εποχή, ως σημαντικά χαρακτηρίζονται όλα τα δικαιώματα που αφορούν τα άυλα αγαθά, τα οποία μπορεί να είναι εκείνα της επωνυμίας, του σήματος, των ανακαλύψεων κ.λπ. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ως απαραίτητη η επέκταση του συντάγματος στα εν λόγω δικαιώματα¹⁷⁴.

172 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 41

173 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 6

174 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 10

Προχωρώντας παρακάτω, στο πλαίσιο του συντάγματος περικλείεται και η πνευματική ιδιοκτησία, η οποία έγκειται στα πνευματικά δικαιώματα του εκάστοτε δημιουργού. Παρατηρείται λοιπόν, ότι στο πλαίσιο της ιδιοκτησίας να ισχύει η άποψη πως θα πρέπει να παρέχεται πλήρης προστασία από το νόμο, δίνοντας μεγαλύτερη προσοχή στη σημασία των πνευματικών δικαιωμάτων γύρω από την κοινωνία¹⁷⁵.

Πέρα από αυτά όσον αφορά τις συζητήσεις των τροποποιήσεων του συντάγματος γινόταν αισθητός ο φόβος στο πλαίσιο της υπαγωγής παρά στα ειδικά δικαιώματα, που αφορούσαν την πνευματική ιδιοκτησία. Ειδικότερα, μπορεί να καταγραφεί ότι το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας χαρακτηρίζεται ως απόλυτο, και φέρει διαφορετικά χαρακτηριστικά έναντι των ενοχικών δικαιωμάτων, τα οποία βάσει της παράδοσης έχουν εξαιρεθεί από τη συνταγματική προστασία της ιδιοκτησίας¹⁷⁶.

Σε συνάρτηση με όλα τα παραπάνω άξιο λόγου θεωρείται για την υπαγωγή και τα πνευματικά δικαιώματα είναι η χρησιμότητα που έχει παρά η εξουσία διάθεσης του φορέα της στο εκάστοτε αντικείμενο. Με άλλα λόγια μπορεί να προσδιοριστεί ότι αποτελεί το υπόβαθρο για την εξέλιξη, σε υλικό και πολιτισικό επίπεδο της προσωπικότητας του. Μέσα από την κοινωνική δέσμευση της ιδιοκτησίας προκύπτει η πνευματική δικαιοδοσία που παρέχει προστασία μόνο στο πλαίσιο του περιουσιακού δικαιώματος του δημιουργού. Επίσης, μπορεί να καταγραφεί ότι δεν αφορά τις ισχυρές εκδηλώσεις του συγκεκριμένου δικαιώματος, οι οποίες εξαιρούνται από τη νομοθεσία¹⁷⁷.

Εν κατακλείδι, με γνώμονα το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης στο πλαίσιο των δικαιωμάτων του ατόμου, με τον όρο ιδιοκτησία καλείται η ευρύτερη και χαρακτηριστική αυτονομία. Επιπροσθέτως, μέσα από αυτό μπορεί να

175 Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

176 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 41

177 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 52

προσδιοριστεί ότι από τις σχετικές διατάξεις της σύμβασης δεν είναι δυνατό να περιοριστεί η προστασία που προσφέρεται ως δικαίωμα μέσα από τη νομοθεσία του κράτους, αλλά θα πρέπει να επεκταθεί περισσότερο¹⁷⁸.

Επομένως, ακόμη και στη περίπτωση που προκύψει ότι τα περιουσιακά δικαιώματα δεν καλύπτονται από το συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος, μπορούν να προστατευτούν μέσα από το άρθρο του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου. Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι το άρθρο 17 του Συντάγματος δεν είναι σε θέση να αποκλείσει την κατοχύρωση των πνευματικών περιουσιακών δικαιωμάτων στο πλαίσιο της διεθνούς σύμβασης, λόγω του έχει κυρωθεί μέσα από την νομοθεσία¹⁷⁹.

Άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του συντάγματος στην παράγραφο 1 παρέχεται πλήρης ελευθερία στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου. Αυτό προκύπτει μέσα από την πρόταση: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητα του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωής της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη». Ουσιαστικά με τον όρο προσωπικότητα καλείται το σύνολο των δυνατοτήτων, των ιδιοτήτων και των περιστάσεων που από τη μία πλευρά προκύπτουν από το ίδιο το άτομο ως λογικό και συνειδητοποιημένο ον και από την άλλη μέσα από την εξατομίκευση του. Η έννοια της προσωπικότητας δε λαμβάνεται ως όρος του υποκείμενου δικαίου, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, αλλά ως μία ευρεία έννοια που έγκειται στην αξία του ατόμου που συνιστά την ουσία ύπαρξης του¹⁸⁰.

Κατά γενική ομολογία, η ελευθερία ανάπτυξης θεωρείται ως το δικαίωμα αυτοδιάθεσης και αυτοκαθαρισμού του ατόμου. Πρόκειται για τη δυνατότητα να δραστηριοποιείται χωρίς δεσμεύσεις και να ρυθμίζει

178 Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 41

179 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 6

180 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 33

και να οργανώνει τη ζωή του, βάσει των δεξιοτήτων, των ενδιαφερόντων και των ικανοτήτων του. Μέσα από το συγκεκριμένο διάταγμα προκύπτει για τη χώρα μία σημαντική υποχρέωση, η οποία έγκειται στο να επιτρέπει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και στην υποχρέωση να περιορίσει τα εμπόδια και να προσφέρει όλα τα απαραίτητα μέσα για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας¹⁸¹.

Ως επί το πλείστον, η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας θεωρείται το βασικότερο στοιχείο που προσδίδει περισσότερη αξία στον άνθρωπο, η οποία παρέχεται μέσα από την συγκεκριμένη παράγραφο του Συντάγματος. Αναλυτικότερα, η παράγραφος αυτή λαμβάνει ένα πλαίσιο αυτόνομης λειτουργίας ως προς τη συνταγματική θεώρηση. Σχετικά με τον ορισμό και το νόημα που προσδίδει θεωρείται ως κατάλληλη, καθώς αποσκοπεί στην διαμόρφωση του ατόμου και είναι δυνατόν να κατανοήσει τις νέες κοινωνικές σχέσεις, που προκύπτουν μέσα από την τεράστια εξέλιξη της κοινωνίας¹⁸².

Προχωρώντας παρακάτω, όσον αφορά την οικονομική ελευθερία, παρατηρείται ότι περικλείεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5. Σχετικά με το περιεχόμενο της οικονομικής ελευθερίας, το οποίο έγκειται αρχικά στην δυνατότητα επιλογής της οικονομικής δραστηριότητας στη πορεία περιορίζεται στην εξάσκηση της, όπου δεν είναι εφικτό να προδιαγραφεί εξ ολοκλήρου. Για το λόγο αυτό η οικονομική ελευθερία έγκειται σε μία δυναμικότητα και λαμβάνει υπόψη της τις τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις. Ουσιαστικά η οικονομική ελευθερία παρέχει προστασία προς την ελεύθερη οικονομία και την ιδιωτική πρωτοβουλία σε μεγάλο βαθμό, αλλά και στην ατομική οικονομική δραστηριότητα¹⁸³.

Πέρα από τα παραπάνω, ως προς την πνευματική ιδιοκτησία το διάταγμα παρέχει εξίσου προστασία προς κάθε δημιούργημα ή έργο δίνοντας τη δυνατότητα στο δημιουργό να διαμορφώσει χωρίς κάποιο

181 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 11

182 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 6

183 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 34

εξαναγκασμό και να δημοσιεύσει το έργο του χωρίς να υπάρχουν εμπόδια. Σαφώς παρέχει προστασία προς όλη τη διαδικασία της πνευματικής δημιουργίας μέχρι τη στιγμή που δικαιούχος αρχίσει να επικοινωνεί με το κοινό και έχει αναγνωριστεί το έργο του από αυτό. Επιπλέον παρέχει προστασία ως προς το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού, το οποίο χαρακτηρίζεται ως απεριόριστο, απόλυτο και κατά βάση δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε κάποιο τρίτο άτομο¹⁸⁴.

Αναλυτικότερα, μέσα από αυτό παρέχεται πλήρης προστασία προς την εξουσία δημοσίευσης, αναγνώρισης του δημιουργού, παρεμπόδισης της ακεραιότητας του έργου, μετάνοιας – υπαναχώρησης και προσπέλασης, που διέπονται μέσα από το σχετικό νόμο υπ' αριθμό 2121/1993. Ουσιαστικά η παράγραφος αυτό του σχετικού άρθρου 5 του συντάγματος είναι πολύ πιθανό να εφαρμόζεται και στις περιουσιακές εξουσίες που περικλείονται στην πνευματική ιδιοκτησία, στο βαθμό που μπορεί να κατοχυρωθεί η δυνατότητα της οικονομικής ελευθερίας του προσώπου¹⁸⁵.

Πηγή: <http://goo.gl/DpsFHz>

184 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 45

185 Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 42

Ακόμη, η οικονομική ελευθερία μπορεί να καλύψει σε μεγάλο βαθμό τα περιουσιακά δικαιώματα που προκύπτουν από το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Αυτό συμβαίνει κυρίως για το λόγο ότι θεωρούνται ουσιώδη ως προς την άσκηση της ελεύθερης οικονομικής δραστηριότητας κάθε ατόμου. Για το λόγο αυτό παρέχεται προστασία προς τη δυνατότητα λήψης οικονομικών αγαθών και στη διαμόρφωση της περιουσίας του δημιουργού του έργου¹⁸⁶.

Με γνώμονα τη τεράστια σημαντικότητα που προσδίδει η πνευματική ιδιοκτησία στο πεδίο της οικονομίας, το σύνταγμα κατοχυρώνει την οικονομική ελευθερία και γι αυτό το λόγο χαρακτηρίζεται ως σωτήρια για το δημιουργό. Επίσης κατοχυρώνει κάθε προστασία που διέπεται από το Σύνταγμα περί των περιουσιακών δικαιωμάτων που προέρχονται μέσα από το έργο του δημιουργού¹⁸⁷.

Άρθρο 16 παρ.1 του Συντάγματος

Σε αυτό το σημείο περιγράφονται τα οφέλη που προσδίδει το σύνταγμα στο πλαίσιο της ελεύθερης τέχνης. Αναλυτικότερα μέσα από τη νομοθεσία προκύπτει πως «Η τέχνη και η επιστήμη θεωρούνται ελεύθερες – η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους». Ωστόσο κατά καιρούς έχουν διαμορφωθεί διατάγματα που σχετίζονται με την παροχή προστασίας προς τη τέχνη και περιγράφονται στο Σύνταγμα άλλων χωρών του κόσμου¹⁸⁸.

Είναι γεγονός πως η έννοια της τέχνης διακρίνεται στην τυπική και στην ουσιαστική. Μέσα από την ευρύτερη έννοια μπορεί να προσδιοριστεί ότι ως τέχνη καλείται η αντίληψη του ωραίου. Όσον αφορά την τυπική εκτίμηση του όρου έγκειται κυρίως στο έργο της τέχνης και προσδίδεται μεγάλη σημασία σε αυτό καθώς είναι η συνέπεια ενός καλλιτεχνικού δημιουργήματος¹⁸⁹.

Στο πλαίσιο του Συντάγματος αξίζει να καταγραφεί ότι προσδιορίζει την έννοια της τέχνης, ενώ ταυτόχρονα κάθε ορισμός από

186 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

187 Ν.2121/1993. Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 8-9

188 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα., σελ. 42

189 Ν.2121/1993. Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 8-9

το νόμο δεν παρεμποδίζεται και θα ήταν δυνατό να προσδιοριστεί στο πλαίσιο της γενικής νομοθετικής αρμοδιότητας του νομοθέτη. Πρόκειται για εκείνο το άτομο που θα ήταν σε θέση να εισάγει με κάθε μέσο τους περιορισμούς. Ωστόσο όμως κρίνεται αναγκαίο να ληφθούν υπόψη ορισμένες συνταγματικές οριοθετήσεις¹⁹⁰.

Σχετικά με την συνταγματική νομοθεσία η τέχνη αποτελεί ένα προστατευόμενο αγαθό. Επιπροσθέτως, παρατηρείται ότι προστατεύεται από τον ειδικό τρόπο έκφρασης του δημιουργού, καθώς δεν υφίσταται κάποια επίσημη ή κρατική τέχνη. Ο οποιοσδήποτε καλλιτέχνης έχει το δικαίωμα να διαλέξει και εκφραστεί σύμφωνα με την προσωπικότητα του και τις απόψεις τους. Κατά γενική ομολογία η ελευθερία της τέχνης θεωρείται μία αντικειμενική συνταγματική αρχή μέσα από την οποία προέρχονται τα υποκείμενα δικαιώματα. Ως επί το πλείστον η κατοχύρωση της ελευθερίας της τέχνης θεωρείται ως βασικό χαρακτηριστικό της γενικότερης συνταγματικής διάταξης που συνάδει με τη έκφραση του δημιουργού βάσει της πνευματικής του υπόστασης¹⁹¹.

Προχωρώντας παρακάτω, η ελευθερία της τέχνης περικλείει την ελεύθερη καλλιτεχνική συνείδηση, την ελεύθερη έκφραση των απόψεων, την ελεύθερη καλλιτεχνική συνείδηση στο πλαίσιο της τέχνης, μέσα από την εκπαίδευση και την καλλιτεχνική υπόσταση και την ελεύθερη γνωστοποίηση των καλλιτεχνικών ιδεών. Σε αυτό το σημείο συμπεριλαμβάνεται και η ελευθερία κυκλοφορίας των έργων τέχνης¹⁹².

Μέσα από το πεδίο της ελευθερίας που έχει κάθε καλλιτέχνης προκύπτει η παρεμπόδιση του καταναγκασμού μίας καλλιτεχνικής δραστηριότητας. Επιπροσθέτως, χωρίς την ελεύθερη κυκλοφορία των έργων τέχνης, δεν προσέδιδε κάποιο σκοπό η ελεύθερη παραγωγή. Ακόμη, η ανάγκη για παροχή προστασίας προς τον καλλιτέχνη γίνεται πιο αισθητή στη περίπτωση της μετάδοσης του έργου, καθώς κάθε έργο

190 Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα σελ. 39

191 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 8-9

192 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

δεν μπορεί να αντιληφθεί από το κοινό και δεν εστιάζει το ενδιαφέρον της κρατικής εξουσίας. Σχετικά με την έννοια της ελεύθερης κυκλοφορίας των έργων τέχνης καλό είναι να γίνεται αποδεκτό ότι συνάδει με κάθε μέσο προβολής του έργου προς το κοινό που επιθυμεί ο ίδιος ο δημιουργός. Επίσης, αντιτίθεται στην ελεύθερη κυκλοφορία του έργου κάθε είδους απαγόρευση¹⁹³.

Ως φορείς της ελευθερίας της τέχνης θεωρούνται όλα τα φυσικά πρόσωπα, οι ημεδαποί αλλά και οι αλλοδαποί πολίτες. Κατά κύριο λόγο η ελευθερία της τέχνης προστατεύεται καθώς έχει χαρακτηριστεί ως απόλυτο και αμυντικό δικαίωμα. Επιπροσθέτως, παρατηρείται ότι στέφεται ενάντια της εξουσίας του κράτους τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημοσίου δικαίου. Σε αυτό το σημείο μπορεί να καταγραφεί ότι ο καλλιτέχνης δεν είναι σε θέση να χαρακτηριστεί ως καλλιτεχνικός δημιουργός.

Σύμφωνα με το σύνταγμα παρατηρείται ότι προσδίδει αναγνωσιμότητα προς την προστατευτική διάσταση του δικαιώματος στην τέχνη. Το δικαίωμα αυτό εστιάζει κατά κύριο λόγο στο κράτος και θέτει σε λειτουργία κάθε είδους παρέμβαση με σκοπό τη προστασία της τέχνης από ποικίλους κινδύνους¹⁹⁴.

Εν κατακλείδι μπορεί να προσδιοριστεί ότι ο νόμος του κράτος θέτει πως η ανάπτυξη και η προαγωγή της τέχνης θεωρείται βασική υποχρέωση της κυβέρνησης, Επιπλέον, μέσα από τα διατάγματα του περιλαμβάνει αναγνωρίζει κάθε είδους διασφαλιστική, διεκδικητική διάσταση του δικαιώματος στο πλαίσιο της τέχνης¹⁹⁵.

Παρόλα ταύτα αξίζει να σημειωθεί ότι η κριτική της τέχνης προστατεύεται από το σύνταγμα του κράτους, όπου περιγράφεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 και περιστρέφεται γύρω από την ελεύθερη μετάδοση των απόψεων του δημιουργού. Ουσιαστικά η ελευθερία στην τέχνη κατοχυρώνει σε μεγάλο βαθμό την κυκλοφορία των έργων

193 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 59

194 Ν.2121/1993. Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 8-9

195 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 42

τέχνης, αλλά δεν εστιάζει στην αξιολόγηση και στην εκτίμηση των έργων τέχνης που πραγματοποιείται από τρίτα πρόσωπα. Συμπερασματικά η ανάλυση και η κριτική των καλλιτεχνικών έργων θεωρούνται μέρη της καλλιτεχνικής υπόστασης του ανθρώπου¹⁹⁶.

Σχετικά με την ελεύθερη έκφραση και την πνευματική ιδιοκτησία παρατηρείται ότι υπάρχει μία συνδεσιμότητα. Αναλυτικότερα η ελευθερία έκφρασης και δημιουργίας μέσα από την οικονομική ανεξαρτησία των δημιουργών, αφορά το σύνολο των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας. Στο πλαίσιο αυτό συμπεριλαμβάνονται η δυνατότητα ελέγχου της μετάδοσης του έργου και της οικονομικής του εκμετάλλευσης, που έγκειται στην έννοια της πρόσβασης στην αγορά και στο κοινό¹⁹⁷.

Επιπλέον, μπορεί να καταγραφεί ότι η αναγνώριση των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού προσδίδουν κάποια αμοιβή και συμβάλουν στη συνέχιση μίας δημιουργικής παραγωγής. Αυτό επιτυγχάνεται με τη βοήθεια της αξιοποίηση του έργου στην αγορά, αν και ταυτόχρονα προσφέρουν στο δημιουργό το δικαίωμα να εκφραστεί μέσα από τα έργα του χωρίς περιορισμούς και χωρίς να βασίζεται μόνο στην οικονομική καταξίωση.

Ακόμη, μπορεί να καταγραφεί πως η πνευματική ιδιοκτησία προσδιορίζει τα όρια στο δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης των τρίτων, της ελευθερίας του τύπου και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα όπου δεν είναι δυνατή η δημοσίευση ενός έργου στο κοινό μέσω του ραδιοτηλεοπτικού σταθμού, χωρίς την έγκριση του δημιουργού¹⁹⁸.

Στο πλαίσιο της ελευθερίας της τέχνης συμπεριλαμβάνεται μία σειρά των ηθικών δυνατοτήτων που προκύπτουν μέσα από το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 προσδίδεται η ευχέρεια για επικοινωνία και δημιουργία, ενώ σε αντίθετη περίπτωση δεν υπάρχει καμία κάλυψη προς τα περιουσιακά

196 [N.3184/2003](#), Κύρωση της Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για την Πνευματική Ιδιοκτησία σελ. 4

197 [N.2121/1993](#), Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 10

198 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 36

δικαιώματα που προέρχονται από την πνευματική ιδιοκτησία. Η οικονομική αξιοποίηση και η εξασφάλιση της οικονομικής αξίας κάθε δημιουργήματος διέπονται μέσα από το νόμο ως χαρακτηριστικά προστασίας¹⁹⁹.

Βασική εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση της στέρησης των δικαιωμάτων οικονομικής αξιοποίησης του δημιουργήματος. Μέσα από αυτό θα ήταν δυνατό να παρεμποδιστεί η διαμόρφωση και σύναψη επικοινωνιακών σχέσεων με το κοινό. Επιπροσθέτως, δεν συνάδουν με το πλαίσιο του προσωπικού δικαιώματος που περιγράφει η παράγραφος 1 του σχετικού άρθρου το δικαίωμα των επιχειρήσεων προς εκμετάλλευση των έργων τέχνης και τα δικαιώματα των εκδοτών και των παραγωγών των έργων. Για τα συγκεκριμένα πρόσωπα τίθεται σε ισχύ η προστασία μέσα από τα άρθρα 14 και 15 του Συντάγματος²⁰⁰.

Στο πλαίσιο αυτό συμπεριλαμβάνεται επίσης η υποχρέωση για την υιοθέτηση των αναγκαίων νομοθετικών μέτρων που έγκειται στην παροχή προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και κυρίως των μέτρων που καθιστούν πιο εύκολη την αξιοποίηση του έργου κάθε προσώπου. Ως αποτέλεσμα της υποχρέωσης του κράτους για την προαγωγή και την εξέλιξη της τέχνης θεωρείται η εκτίμηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, η παρεμπόδιση της μονοπώλησης ιδεών, των μεθόδων παραγωγής της τέχνης διαμέσου του δικαίου των πνευματικών δικαιωμάτων²⁰¹.

Άρθρο 5 του Συντάγματος

Σύμφωνα με το νέο άρθρο του συντάγματος, το οποίο τροποποιήθηκε την περίοδο του 2001 προσφέρει το δικαίωμα στην πληροφόρηση και στη συμμετοχή στο πλαίσιο της κοινωνίας των πληροφοριών. Συγκεκριμένα μέσα από το άρθρο αυτό ισχύουν τα εξής: «Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση, όπως ορίζει ο νόμος. Περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό είναι δυνατόν να επιβληθούν με νόμο

199 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 12

200 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

201 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 12

μόνο εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι και δικαιολογούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, καταπολέμησης του εγκλήματος ή προστασίας δικαιωμάτων και συμφερόντων τρίτων». Επίσης περιλαμβάνεται και το εξής: «Καθένας έχει το δικαίωμα συμμετοχής στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Η διευκόλυνση της πρόσβασης στις πληροφορίες που διακινούνται ηλεκτρονικά, καθώς και της παραγωγής, ανταλλαγής και διάδοσης του αποτελεί υποχρέωση του κράτους, τηρούμενων πάντοτε των εγγυήσεων των άρθρων 9 και 19»²⁰².

Με γνώμονα όλα τα παραπάνω το δικαίωμα στην πληροφόρηση και το δικαίωμα του ατόμου να λάβει μέρος στην κοινωνία της πληροφορίας προσδίδονται μέσα από την τροποποίηση του συντάγματος. Βασικό τους χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι η μέριμνα ως προς την προστασίας της προσωπικής αυτονομίας σε καταστάσεις ανάπτυξης και οικονομικής αξιοποίησης της τεχνολογίας. Σύμφωνα με τη νομοθεσία δεν παρέχεται κάποια εξασφάλιση στην αυτονομία του δημιουργού μέσα από την κρατική εξουσία. Σχετικά με τα καινούργια δικαιώματα που προσδιορίζονται μπορεί να καταγραφεί ότι αποτελούν μόνο ενδεικτικές προτάσεις της κυβέρνησης, οι οποίες δεν προσδίδουν κάποια απειλή ως προς τις συνταγματικές διατάξεις. Αντιθέτως, δεν απαγορεύουν το δικαστή να συνάγει επιπρόσθετα δικαιώματα²⁰³.

Όσον αφορά το δικαίωμα της πληροφόρησης μπορεί να προστατευτεί μέσα από την διεθνή νομοθεσία του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σύμφωνα με αυτό το άρθρο μπορεί να καταγραφεί ότι περικλείει την ελεύθερη λήψη ή δημοσίευση των πληροφοριών και των ιδεών, χωρίς παρεμβάσεις της δημόσιας αρχής. Επίσης, μέσα από το Διεθνές Σύμφωνο για τα προσωπικά και πολιτικά δικαιώματα προβλέπεται ότι το δικαίωμα για ελεύθερη έκφραση περικλείει την ελεύθερη εύρεση, δημοσίευσης και λήψη των ιδεών και των πληροφοριών²⁰⁴.

202 Ν. 2819/2000, Νομική Προστασία των Βάσεων Δεδομένων και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 7 (Εναρμόνιση με την Οδηγία 96/9/ΕΟΚ), σελ. 4

203 Ν. 3184/2003, Κύρωση της Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για την Πνευματική Ιδιοκτησία, σελ. 6

204 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

Σχετικά με το δικαίωμα στην πληροφόρηση διέπεται μέσα από την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του Συντάγματος και προσδίδεται ως προσωπικό δικαίωμα που αποτελεί την ένδειξη της αποχής του κράτους από παρεμβάσεις στην ιδιωτική ζωή του προσώπου. Επιπροσθέτως λειτουργεί ως πολιτικό δικαίωμα με ενεργητικό περιεχόμενο, εφόσον καθιστά πολύ πιο εύκολη τη διαμόρφωση της πολιτικής βούλησης και εξασφαλίζει τη συνείδηση της συμμετοχής των ατόμων στο πλαίσιο της εξουσίας.

Κάθε είδους πληροφορία εξαιτίας της τεχνολογικής εξέλιξης στη σύγχρονη εποχή έχει λάβει τεράστια σημασία. Σαφέστατα παρατηρείται ότι η δυνατότητα της εύκολης και άμεσης παραγωγής, μετάδοσης των πληροφοριών και της εξέλιξης της γνώσης μέσω της ανάπτυξης των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας έχει επιφέρει αλλαγές στην πληροφορία, εξαιτίας των προσπαθειών ελεύθερης έκφρασης από το οποιοδήποτε τεχνολογικό μέσο²⁰⁵.

Προχωρώντας παρακάτω, ως προς το δικαίωμα στην πληροφόρηση προσδιορίζεται το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνία των πληροφοριών. Αναλυτικότερα, πρόκειται για τη θέσπιση του κράτους, η οποία έγκειται στην εύκολη πρόσβαση σε κάθε πληροφορία που διακινείται στο διαδίκτυο, αλλά και στην παραγωγή, ανταλλαγή και μετάδοση της με γνώμονα το γεγονός της τήρησης των εγγυήσεων που προσδίδονται μέσα από τις διατάξεις των άρθρων 9 και 19 του Συντάγματος²⁰⁶.

Με βάση το δικαίωμα της συμμετοχής στο πλαίσιο της πληροφορίας ισχύει ότι «έχει σχέση με την άμυνα του πολίτη, αλλά και με τη λειτουργία του κοινωνικού κράτους και με την λειτουργία της κοινωνικής αυτονομίας....παρέχει δε το δικαίωμα να μετέχει κανείς σε ένα παγκόσμιο ανοιχτό σύστημα ανταλλαγής ηλεκτρονικών διακινούμενων πληροφοριών». Έχοντας κατά νου το δικαίωμα συμμετοχής στην Κοινωνία της πληροφορίας προσδιορίζεται το δικαίωμα συμμετοχή στη λειτουργία του διαδικτύου. Ως προς την

205 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 13

206 Ν. 2819/2000, Νομική Προστασία των Βάσεων Δεδομένων και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 7 (Εναρμόνιση με την Οδηγία 96/9/ΕΟΚ), σελ. 5

ευρύτερη σημασία του διαδικτυακού τόπου βασίζεται κατά κύριο λόγο στο γεγονός ότι όχι μόνο δημοσιεύονται οι πληροφορίες, αλλά παράλληλα λειτουργούν ως εργαλεία προβολής και μέσα επικοινωνίας²⁰⁷.

Παρεμπιπτόντως, το δικαίωμα στην πληροφορία ορίζει τα ατομικά δικαιώματα, τα οποία μπορούν να προστατευτούν από το σύνταγμα. Σύμφωνα με τη νομοθεσία περιγράφεται ότι οι περιορισμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο με διατάγματα, καθώς χαρακτηρίζονται ως απαραίτητοι και μπορούν να δικαιολογηθούν ανάλογα με το σκοπό που θέτουν. Με άλλα λόγια μπορούν να επιβληθούν για λόγους ασφάλειας, προστασίας των δικαιωμάτων, πάταξης των εγκλημάτων και συμφερόντων των τρίτων προσώπων. Ανάμεσα στα δικαιώματα και στα συμφέροντα των τρίτων περιλαμβάνεται και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας²⁰⁸.

Βασικό χαρακτηριστικό είναι επίσης το γεγονός ότι το έργο που θεωρείται αντικείμενο προστασίας βάσει των πνευματικών δικαιωμάτων δεν θεωρείται πληροφορία. Ειδικότερα, το πνευματικό δικαίωμα σχετίζεται με κάποιο πρωτότυπο έργο παρά με μία μη επεξεργασμένη πληροφορία. Κάθε προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων δεν περιορίζεται στα ΜΜΕ. Επομένως, όλα τα έργα που διατίθενται στην κοινωνία των πληροφοριών αποτελούν κομμάτι του δημιουργού και ανήκουν μόνο σε αυτόν με βάση τους κώδικες της πνευματικής ιδιοκτησίας²⁰⁹.

Ακόμη, οι καινούργιες τεχνολογίες, μέσα από τη δυνατότητα της μετάδοσης και της ανταλλαγής των έργων που επιτυγχάνεται στο διαδικτυακό τόπο παρατηρείται ότι αμφισβητείται η προστασία των θεσμών της πνευματικής ιδιοκτησίας. Επιπροσθέτως, συμβάλουν στη δημιουργία νέων δυνατοτήτων προσβολής των πνευματικών

207 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

208 Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 13

209 Ν. 2557/1997, Θεσμοί Μέτρα και Δράσεις Πολιτιστικής Ανάπτυξης, Άρθρο 8 (Τροποποίηση του Ν. 2121/1993), σελ. 5

δικαιωμάτων και επιφέρουν θετικά αποτελέσματα στην ηλεκτρονική πειρατεία²¹⁰.

Κατά γενική ομολογία στον ψηφιακό κόσμο εκτελείται πολύ πιο εύκολα η εξουσία της πνευματικής ιδιοκτησίας και η απόδειξη γνησιότητας του έργου. Για το λόγο αυτό καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για μεγιστοποιημένη προστασία προς το δημιουργό και των φορέων των συγγενικών δικαιωμάτων. Επίσης κρίνεται αναγκαία η ταυτόχρονη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην ελευθερία μετακίνησης της πληροφορίας που προέρχεται μέσα από το κοινωνικό σύνολο και από την προστασία των περιουσιακών και ηθικών δικαιωμάτων²¹¹.

Συμπερασματικά, μπορεί να καταγραφεί ότι καθένας μπορεί να εντοπίζει τη σχέση μεταξύ της πνευματικής ιδιοκτησίας και της κοινωνίας της πληροφορίας. Όσον αφορά την πρώτη μπορεί να δει ότι έγκειται στην εύρεση προστασίας και επιλεκτικής αναμετάδοσης, ενώ η δεύτερη επιδιώκει την ελεύθερη μετακίνηση της πληροφορίας και την παροχή προστασίας στα ηθικά και περιουσιακά δικαιώματα²¹².

4. Βασικές οδηγίες

Στο πλαίσιο της ανάλυσης των χαρακτηριστικών περί της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων για τη δημιουργία ιστοσελίδας οι αρχικές οδηγίες που διαμορφώθηκαν παίζουν κυρίαρχο ρόλο στο καινούργιο περιβάλλον των ψηφιακών τεχνολογιών. Ειδικότερα, παρατηρείται ότι με γνώμονα την οδηγία 2001/29/EK γίνεται γνωστός ο σκοπός της εναρμόνισης των χαρακτηριστικών των

210 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 44

211 Καλλινίκου Δ. (2005) Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 35

212 [N.2121/1993](#). Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 15

δικαιωμάτων των δικαιούχων και των συγγενικών δυνατοτήτων στο πεδίο των πληροφοριών²¹³.

Πιο συγκεκριμένα μπορεί να καταγραφεί ότι με βάση τις σχετικές οδηγίες ισχύουν τα εξής:

- **Οδηγία 91/250/ΕΟΚ.** Πρόκειται για εκείνη την οδηγία που περιστρέφεται γύρω από τη νομική προστασία των προγραμμάτων των Η/Υ. Σύμφωνα με αυτήν την οδηγία κάθε λογισμικό θεωρείται ο δίαυλος που δίνει τη δυνατότητα να επιτευχθεί η ψηφιακή μετατροπή και η αποθήκευση κάθε πληροφορίας. Κάθε είδους ηλεκτρονικό πρόγραμμα προστατεύεται ως έργο βάσει των διατάξεων των πνευματικών δικαιωμάτων²¹⁴.
- **Οδηγία 92/100/ΕΟΚ.** Πρόκειται για εκείνη την οδηγία κατά την οποία προσδιορίζεται το δικαίωμα εκμίσθωσης, δανεισμού και ορισμένα συγγενικά δικαιώματα. Επίσης καθορίζονται οι εισφορές κάποιων συγγενικών δικαιωμάτων και καθίστανται τα δικαιώματα αυτά σε σταθερό επίπεδο²¹⁵.
- **Οδηγία 93/83/ΕΟΚ.** Σύμφωνα με αυτή την οδηγία μπορεί να καταγραφεί ότι απευθύνεται στο συντονισμό των θεσμικών κανόνων που σχετίζονται με το δικαίωμα του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων. Πρόκειται με άλλα λόγια για εκείνα τα δικαιώματα που εφαρμόζονται στο πλαίσιο των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών μέσω του πομπού και του δέκτη. Αναλυτικότερα, μπορεί να καταγραφεί ότι η συγκεκριμένη οδηγία αποσκοπεί στη διαμόρφωση ενός ομοιόμορφου θεσμικού κώδικα στο πλαίσιο των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων σχετικά με την

²¹³ Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 10

²¹⁴ Οδηγία 91/250/ΕΟΚ για τη Νομική Προστασία των Προγραμμάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, σελ. 13

²¹⁵ Οδηγία 92/100/ΕΟΚ σχετικά με το Δικαίωμα Εκμίσθωσης, το Δικαίωμα Δανεισμού και Ορισμένα Δικαιώματα Συγγενικά προς την Πνευματική Ιδιοκτησία στον Τομέα των Προϊόντων της Διανοίας, σελ. 5

βελτίωση των διαδικασιών της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης²¹⁶.

- **Οδηγία 96/9/ΕΟΚ.** Πρόκειται για εκείνη την οδηγία που αφορά τη παροχή νομικής προστασίας στις βάσεις δεδομένων. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη οδηγία μπορεί να προσδιοριστεί ότι διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο της πληροφορίας, έχοντας κατά νου ότι τα περισσότερα καινούργια προϊόντα και υπηρεσίες θα προσφέρονται μέσα από τις βάσεις δεδομένων. Σε αυτό το πλαίσιο συμπεριλαμβάνονται και οι ψηφιακές ή διαδικτυακές βάσεις δεδομένων, όπως επίσης και οι παραδοσιακές μη ψηφιακές. Ουσιαστικά η συγκεκριμένη οδηγία συνάδει με ένα καινοτόμο δικαίωμα που προσφέρεται στον δημιουργό, μέσα από την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ολόκληρου ή ενός μέρους του έργου που αναρτήθηκε σε μία βάση δεδομένων²¹⁷.

Οδηγία 2001/29/ΕΚ

Όπως έχει ήδη καταγραφεί σε προηγούμενα κεφάλαια η Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην εναρμόνιση των χαρακτηριστικών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο των πληροφοριών. Αναλυτικότερα, με βάση τη σχετική οδηγία παρατηρείται ότι έγκειται κατά κύριο λόγο στην εγκαθίδρυση εσωτερικής αγοράς και την καθιέρωση ενός συστήματος, το οποίο απαγορεύει οποιαδήποτε λογοκλοπή του έργου του δημιουργού²¹⁸.

Κάνοντας μία ανασκόπηση στο χρόνο την περίοδο του 1994 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας, έκρινε ότι είναι απαραίτητη η

²¹⁶ Οδηγία 93/98/ΕΟΚ σχετικά με την εναρμόνιση της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενών δικαιωμάτων, σελ. 8

²¹⁷ Οδηγία 96/9/ΕΟΚ σχετικά με τη Νομική Προστασία των Βάσεων Δεδομένων, σελ. 2

²¹⁸ Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 43

θέσπιση ενός γενικού και ευέλικτου θεσμικού νόμου σε κοινοτικό επίπεδο, το οποίο θα επιφέρει θετικά αποτελέσματα στην ανάπτυξη της κοινωνίας της πληροφορίας. Κατά την κρίση του συμβουλίου το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο χρήζει απαραίτητη την ύπαρξη εσωτερικής αγοράς για τα νέα προϊόντα και τις νέες υπηρεσίες²¹⁹.

Πρόκειται με άλλα λόγια για μία πολύ σπουδαία κοινοτική νομοθεσία που συμβάλει στη διαμόρφωση του εν λόγω ρυθμιστικού πλαισίου σχετικά με το ζήτημα του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικά δικαιωμάτων. Επίσης παρατηρείται ότι τα συγκεκριμένα δικαιώματα παίζουν σπουδαίο ρόλο στο πλαίσιο αυτό, με γνώμονα ότι παρέχουν προστασία και προωθούν τη διαμόρφωση και την εμπορία νέων προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και το σχεδιασμό και εκμετάλλευση του δημιουργικού περιεχομένου τους²²⁰.

Σύμφωνα με την ανωτέρω προτεινόμενη νομοθετική παρέμβαση μπορεί να καταγραφεί ότι θα συντελεί στην υλοποίηση των τεσσάρων ελευθεριών της εσωτερικής αγοράς και έγκειται στο σεβασμό των θεμελιωδών αρχών του δικαίου. Πρόκειται κυρίως για τις αρχές της ιδιοκτησίας, στην οποία περιλαμβάνεται η διανοητική ιδιοκτησία, η ιδιοκτησία της ελεύθερης έκφρασης και του δημόσιου συμφέροντος²²¹.

Όσον αφορά την εναρμόνιση του νομικού πλαισίου σχετικά με το δικαίωμα του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων, θα ενθαρρύνει τη πραγματοποίηση πολύ σπουδαίων επενδύσεων στη δημιουργικότητα και την καινοτομία, στην υποδομή των δικτύων και επιφέρει ανάπτυξη και αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας. Αυτό πρόκειται να επιτευχθεί μεγεθύνοντας την ασφάλεια του δικαίου και εξασφαλίζοντας παράλληλα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας²²².

219 Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 3

220 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχαία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 15

221 Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 5

222 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 41

Εξαιτίας των τεχνολογικών εξελίξεων οι φορείς δημιουργίας, παραγωγής και εκμετάλλευσης των έργων παρατηρείται ότι διαρκώς αυξάνονται και μεταβάλλονται. Ωστόσο, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες στο πλαίσιο του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων καλό είναι να προσαρμοστούν και να συμπληρωθούν, με σκοπό να είναι σε θέση να ανταποκρίνονται στην οικονομική πραγματικότητα, όπως η εμφάνιση νέων μορφών εκμετάλλευσης²²³.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω στοιχεία μπορεί να καταγραφεί ότι η σχετική οδηγία φέρει τις εξής γενικές προδιαγραφές:

- Στοχεύει στη νομική προστασία του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στο πεδίο της εσωτερικής αγοράς προσδίδοντας μεγαλύτερη προσοχή στην κοινωνία της πληροφορίας.
- Αποσκοπεί στην εναρμόνιση αυτού του θεσμικού νόμου, προκειμένου να ενθαρρύνει τις επενδύσεις στο πλαίσιο της δημιουργικότητας και της καινοτομίας.
- Εστιάζει στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων και των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά.
- Στηρίζεται στο σεβασμό των θεμελιωδών αρχών του δικαίου, κυρίως της ιδιοκτησίας, του δημοσίου συμφέροντος, της ελεύθερης έκφρασης και του δημοσίου συμφέροντος²²⁴.
- Η παροχή προστασίας προς το δικαίωμα του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων συντελεί στη διατήρηση και στην αναπέρωση της δημιουργικότητας, που γίνεται με σκοπό να ωφελήσει τους δημιουργούς, τους ερμηνευτές ή τους καλλιτέχνες, τους καταναλωτές, τους παραγωγούς κ.λπ.²²⁵

Κατά γενικό συμπέρασμα, το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο περί της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων θεωρείται ιδιαίτερα

223 Καλλινίκου Δ. (2005) Αρχεία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη, σελ. 15

224 Δεσποτίδου Α. (2003). Κοινωνία των πληροφοριών & Πνευματική ιδιοκτησία, σελ. 21

225 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 13

σημαντικό ως προς τη λήψη ανάλογης αμοιβής από τη χρησιμοποίηση των έργων και για την πραγματοποίηση παραγωγικών δραστηριοτήτων. Ωστόσο στο πλαίσιο της συγκεκριμένης οδηγίας το κύριο αντικείμενο της εναρμόνισης έγκειται στην παροχή της δυνατότητας αναπαραγωγής, στην εξουσία που κατέχει ο δημιουργός του έργου και η δυνατότητα της διανομής²²⁶. Αναλυτικότερα ισχύουν τα εξής:

1. Δικαίωμα αναπαραγωγής. Όσον αφορά το δικαίωμα αναπαραγωγής παρατηρείται ότι συμπεριλήφθηκε στην οδηγία με σκοπό να καλύψει όλες τις ενέργειες αναπαραγωγής που προσφέρει η τεχνολογική ανάπτυξη. Συγκεκριμένα σε αυτό

το σημείο γνωστοποιείται ότι το δικαίωμα αναπαραγωγής περικλείει την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με κάθε τρόπο ή μέσο, είτε όλου του έργου ή κάποιου αποσπάσματος. Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου δικαιώματος ως φορείς καλούνται όλοι οι δημιουργοί, οι καλλιτέχνες, οι παραγωγοί φωνογραφημάτων κ.λπ. Ουσιαστικά η αναπαραγωγή μπορεί να επιτευχθεί στο πλαίσιο της ψηφιακής τεχνολογίας και να καλύψει κάθε αντίστοιχη αναπαραγωγική πράξη²²⁷.

Ειδικότερα με τον όρο άμεση αναπαραγωγή καλείται εκείνη η μορφή αναπαραγωγής κάποιου έργου που πραγματοποιείται άμεσα στο ίδιο ή σε κάποιο άλλο μέσο. Σε αντίθετη περίπτωση ως έμμεση χαρακτηρίζεται η αναπαραγωγή που επιτυγχάνεται με τη συμβολή μία επιπρόσθετης διαδικασίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η μαγνητοφώνηση μίας εκπομπής²²⁸.

Από την άλλη πλευρά ως σταθερή καλείται σαφέστατα η αναπαραγωγή που οδηγεί στη διαμόρφωση σταθερών υλικών αντιγράφων

²²⁶ Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München, pp. 21

²²⁷ Συνοδινού Τατιάνα-Ελένη (2007), Η εικόνα στο δίκαιο, Σάκκουλας Θεσσαλονίκη, σελ. 19

²²⁸ Bently, Lionel / Sherman, Brad, (2004), Intellectual Property Law, 2nd Ed., Oxford University Press, Oxford, pp. 13

ή φορέων που έχει αποθηκευτεί το έργο ή κάποιο άλλο στοιχείο. Στο σημείο αυτό μπορεί να συμπεριληφθεί και η αποθήκευση ενός έργου στον Η/Υ μέσω του downloading²²⁹.

2. Δικαίωμα παρουσίασης. Σε αυτό το σημείο μπορεί να καταγραφεί ότι μόνο ο δημιουργός είναι σε θέση να μην επιτρέπει, αλλά να παρεμποδίζει την παρουσίαση του έργου του στο κοινό. Το συγκεκριμένο δικαίωμα έγκειται σαφέστατα σε οποιαδήποτε άυλη εκμετάλλευση του έργου εκτός του ψηφιακού περιβάλλοντος.

3. Δικαίωμα διανομής στο κοινό. Σε αυτή τη περίπτωση το δικαίωμα που διέπεται από την συγκεκριμένη οδηγία στο άρθρο 4 προσφέρεται στους δημιουργούς σχετικά με το να κρίνουν οι ίδιοι αν θα επιτρέπουν ή όχι την οποιαδήποτε διανομή του έργου τους στο κοινό²³⁰.

4. Περιορισμοί και εξαιρέσεις. Όπως έχει καταγραφεί και σε προηγούμενο κεφάλαιο η σχετική οδηγία περιλαμβάνει έναν κλειστό και εξαντλητικό κατάλογο που αφορά τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς. Συγκεκριμένα, τα χαρακτηριστικά αυτά στοιχεία περνούν από τον έλεγχο των τριών σταδίων²³¹.

5. Τεχνολογικά μέτρα. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, παρατηρείται ότι φέρει κάποιους κινδύνους ως προς την ανεξέλεγκτη χρησιμοποίηση των έργων και των πνευματικών δικαιωμάτων. Για το λόγο αυτό απαιτείται ένας επιπρόσθετος έλεγχος των πολυδιάστατων χρήσεων της. Σε αυτό το σημείο αξίζει να καταγραφεί ότι τα τεχνολογικά μέτρα περικλείουν όλους τους μηχανισμούς που στηρίζονται στο λογισμικό και περιορίζουν την πρόσβαση και τη χρησιμοποίηση των έργων και των πληροφοριών²³².

Σχετικά με τα παραπάνω μπορεί να καταγραφεί ότι κρίνεται αναγκαία η εξισορρόπηση μεταξύ των ατομικών συμφερόντων του δημιουργού και των συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου στο πλαίσιο

229 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 58

230 Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 7

231 Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 15

232 Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 49

των πληροφοριών. Από τη μία πλευρά εξασφαλίζονται τα περιουσιακά δικαιώματα των δημιουργών και από την άλλη των φορέων των συγγενικών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα παρατηρείται ότι επιδέχονται μία σειρά από απειλές στο διαδικτυακό χώρο και διακρίνονται διάφοροι περιορισμοί στα συγκεκριμένα δικαιώματα²³³.

5. Εθνική νομοθεσία

Στην Ελλάδα στο πλαίσιο της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων παρατηρείται ότι μέσω του Ν. 2121/1993 έχουν διαμορφωθεί όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία. Πρόκειται

για εκείνο το νόμο που θεσπίστηκε βάσει των αρχών των Ευρωπαϊκών κρατών. Συγκεκριμένα, οι κανονισμοί που διέπονται από το νόμο αυτό εναρμονίζονται με τις κοινοτικές οδηγίες που συντελούν το κοινοτικό κατεστημένο στο πλαίσιο των πνευματικών δικαιωμάτων²³⁴.

Αναλυτικότερα, ο νόμος αυτός παρέχει το πλεονέκτημα προσαρμογής του εν γένει θεσμικού νόμου των δύο συνθηκών WIPO και της οδηγίας περί των κοινωνικών πληροφοριών. Πρόκειται με άλλα λόγια για μία νομοθετική παρέμβαση που αναλαμβάνει να ρυθμίσει ζητήματα που σχετίζονται με τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα σε 12 ενότητες²³⁵. Σύμφωνα με τις ενότητες αυτές μπορεί να καταγραφεί ότι:

- Στην πρώτη περιγράφεται το αντικείμενο και το περιεχόμενο των πνευματικών δικαιωμάτων.

²³³ Συνοδινού Τατιάνα-Ελένη (2007), Η εικόνα στο δίκαιο, Σάκκουλας Θεσσαλονίκη, σελ. 23

²³⁴ Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, σελ. 8

²³⁵ Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003) Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 44

- Στη δεύτερη ενότητα γίνεται λόγος για το αρχικό υποκείμενο του δικαιώματος.
- Στη τρίτη ενότητα περιγράφεται ο τρόπος μεταβίβασης, εκμετάλλευσης και άσκησης του δικαιώματος.
- Στη τέταρτη ενότητα περιλαμβάνονται όλες οι διατάξεις που σχετίζονται με τους περιορισμούς του δικαιώματος.
- Στη πέμπτη ενότητα προσδιορίζεται η διάρκεια της προστασίας.
- Στην έκτη ενότητα γίνεται αναφορά στις ειδικές ρυθμίσεις εν συγκρίσει με τις συμβάσεις και τις άδειες εκμετάλλευσης και της ποσοστιαίας αμοιβής.
- Στην έβδομη ενότητα περιγράφονται οι διατάξεις σχετικά με τα προγράμματα των Η/Υ.
- Στην όγδοη ενότητα περικλείονται όλα τα συγγενικά δικαιώματα.
- Στην ένατη ενότητα προσδιορίζεται η συλλογική διαχείριση των πνευματικών και των συγγενικών δικαιωμάτων²³⁶.
- Στη δέκατη ενότητα περιγράφονται τα μέσα πρόληψης στο πλαίσιο της προσβολής των δικαιωμάτων²³⁷.
- Στην ενδέκατη ενότητα προσδιορίζονται τα ασφαλιστικά μέτρα.
- Στο δωδέκατο κεφάλαιο γίνεται λόγος για τις μεταβατικές διατάξεις.²³⁸

Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία ο συγκεκριμένος νόμος έγκειται στο πλαίσιο της πνευματικής ιδιοκτησίας και περικλείει δύο πολύ σημαντικά δικαιώματα. Το ένα από αυτά είναι το ηθικό και το άλλο το περιουσιακό. Μέσα από αυτά επιβεβαιώνεται ο απόλυτος, απεριόριστος και αποκλειστικός χαρακτήρας των πνευματικών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα με τον απεριόριστο χαρακτήρα νοείται πως τα πνευματικά δικαιώματα καλύπτουν κάθε ισχύ στην ιδιοκτησία που προκύπτει μέσα από αυτά²³⁹.

²³⁶ Συνοδίου Τατιάνα-Ελένη (2007), Η εικόνα στο δίκαιο, Σάκκουλας Θεσσαλονίκη, σελ. 33

²³⁷ Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London, pp. 19

²³⁸ [N.2121/1993](#), Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα

²³⁹ Συνοδίου Τατιάνα-Ελένη (2007), Η εικόνα στο δίκαιο, Σάκκουλας Θεσσαλονίκη, σελ. 10

Με την έννοια του απόλυτου δικαιώματος γνωστοποιείται ότι έχει την εξουσία, την οποία παρέχει στο δημιουργό να στραφεί και να αποκρούσει την οποιαδήποτε προσβολή τρίτων στο εκάστοτε έργο. Σε αντίθετη περίπτωση με την έννοια του αποκλειστικού δικαιώματος νοείται πως ο δημιουργός λαμβάνει την άμεση και μοναδική εξουσία στο έργο του και είναι εκείνος που δίνει το δικαίωμα ή όχι για την χρήση του από τρίτα πρόσωπα²⁴⁰.

240 [N.2121/1993](#). Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα σελ. 10

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σύμφωνα με τη μελέτη που πραγματοποιήθηκε η ιστορία του διαδικτύου ξεκινά, στις ΗΠΑ, κατά τη δεκαετία του 1960, για στρατιωτικούς σκοπούς, και στη συνέχεια για την επικοινωνία (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) μεταξύ επιστημόνων. Με τον όρο διαδίκτυο καλείται το περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί από δίκτυα επικοινωνιών που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η τεχνολογική επανάσταση οδήγησε στη δημιουργία του διαδικτύου, που αφορά την ψηφιοποίηση της ύλης της γνώσης και της πληροφορίας.

Το Διαδίκτυο είναι ένα δίκτυο υπολογιστών το οποίο απαρτίζεται από χιλιάδες ετερογενή δίκτυα ανά τον κόσμο. Κανείς δεν μπορεί να υπολογίσει επακριβώς πόσοι υπολογιστές είναι συνδεδεμένοι στο Διαδίκτυο. Οι πρώτες ιστοσελίδες στην ιστορία του διαδικτύου ήταν στατικές. Αυτό σημαίνει ότι περιείχαν κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες τις οποίες ο server που τις φιλοξενούσε όταν δέχονταν μια αίτηση επέστρεφε το περιεχόμενό τους.

Δυναμικές ιστοσελίδες είναι αυτές που προσφέρουν αλληλεπιδραστικά στοιχεία ανάμεσα στον χρήστη και την ίδια την σελίδα. Πίσω από τα δυναμικά websites υπάρχουν βάσεις δεδομένων που συνεχώς αποθηκεύουν και επεξεργάζονται πληροφορίες. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν διάφορες τεχνικές προβολής του περιεχομένου μιας σελίδας, μεταξύ αυτών: κινούμενα σχέδια, γραφιστική, αλληλεπίδραση ανθρώπου-υπολογιστή, μάρκετινγκ, φωτογραφία, βελτιστοποίηση μηχανών αναζήτησης και τυπογραφία.

Ο κοινός χρήστης του Διαδικτύου μπορεί εύκολα και δωρεάν να ξεκινήσει το δικό του ιστολόγιο μέσω πολλών φορέων που προσφέρουν συστήματα τα οποία στηρίζονται σε λογισμικό που κάνει τη σύνταξη των ιστολογίων πολύ απλή διαδικασία.

Η δημιουργία μίας ιστοσελίδας είναι μια διαδικασία πολύπλοκη, ενώ η επιτυχία ενός τέτοιου εγχειρήματος δεν είναι εγγυημένη και ενέχει μεγάλο ρίσκο, αντίστοιχο με αυτό ενός φυσικού καταστήματος. Μια τέτοια ενέργεια συνεπώς πρέπει να ακολουθεί μια διαδικασία

λαμβάνοντας υπόψη την ήδη υπάρχουσα εμπειρία πάνω σε τέτοιες επιχειρηματικές κινήσεις.

Διαχειριστής της ιστοσελίδας είναι η M.F.C. Company (Διαχειριστής). Ο επισκέπτης/χρήστης/Δημιουργός της ιστοσελίδας και των υπηρεσιών που παρέχονται από αυτήν, αποδέχεται ανεπιφύλακτα τους κατωτέρω όρους χρήσης, που ισχύουν για το σύνολο του περιεχομένου της ιστοσελίδας, των γραφικών, των εικόνων, φωτογραφιών και παντός είδους αρχείων και εφαρμογών που περιλαμβάνονται στην ιστοσελίδα.

Ο Δημιουργός της ιστοσελίδας φέρει ακέραια την ευθύνη για κάθε περιεχόμενο, ανάρτηση ή εν γένει ηλεκτρονικά τελεσθείσα «πράξη» που προσβάλλει την προσωπικότητα, τιμή ή υπόληψη τρίτων, παραβιάζει τον Ν. 2472/1997 περί προσωπικών δεδομένων, ή τις διατάξεις των αστικών και ποινικών νόμων εν γένει.

Κατά γενική ομολογία στον ψηφιακό κόσμο εκτελείται πολύ πιο εύκολα η εξουσία της πνευματικής ιδιοκτησίας και η απόδειξη γνησιότητας του έργου. Για το λόγο αυτό καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για μεγιστοποιημένη προστασία προς το δημιουργό και των φορέων των συγγενικών δικαιωμάτων. Επίσης κρίνεται αναγκαία η ταυτόχρονη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην ελευθερία μετακίνησης της πληροφορίας που προέρχεται μέσα από το κοινωνικό σύνολο και από την προστασία των περιουσιακών και ηθικών δικαιωμάτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Αποστόλου Αριστείδης, (2008), «Η Καθημερινή - Το Internet στην Ελλάδα», Παρατηρητήριο για την Κοινωνία της Πληροφορίας, Ινστιτούτο Επικοινωνίας

Βέργη Ελένη, (2009), «Η διακυβέρνηση στην εποχή των Web 2.0», Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας, Αθήνα

Δεληδίνα Κλεοπάτρα & Φτεργιώτη Παρασκευή, (2008), «Χρήση τεχνολογιών Web 2.0 για την υποστήριξη συνεργατικής μάθησης», Διπλωματική εργασία, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Σχολή Θετικών Επιστημών - Τμήμα Πληροφορικής, Θεσσαλονίκη

Δεσποτίδου Α. (2003). Κοινωνία των πληροφοριών & Πνευματική ιδιοκτησία

ΔικΕΕ, Απόφαση Promusicae, C-275/06, σκέψη 68, Απόφαση Scarlet Extended, C-70/10, σκέψεις 45 – 46

ΕΔΔΑ, απόφαση Öztürk κατά Τουρκίας της 28ης Σεπτεμβρίου 1999, αριθ. προσφυγής 22479/93, Recueil des arrêts et décisions 1999-VI, § 49

ΕΔΔΑ, απόφ. της 10.10.2013, υπόθ. Delfi AS κατά Εσθονίας προσφ. No 64569/2009

Ιντζεσίλογλου Ν.(2006), Δίκαιο Πληροφορικής. Πανεπιστημιακές σημειώσεις. Α.Π.Θ.

Καλλινίκου Δ. (2005), Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα. Β' έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα

Καλλινίκου Δ. (2005), Αρχεία, βιβλιοθήκες και πνευματική ιδιοκτησία. Μυτιλήνη

Καφούρος Ν., Μανταντζής Ανδρέας , (2008), Δημιουργία διαδραστικής ιστοσελίδας για το μάθημα της νανοηλεκτρονικής, ΤΕΙ Λαμίας

Κούρτης Ν., (2009) Κατασκευή Ιστοσελίδας Ηλεκτρονικού Καταστήματος με χρήση Php – MySQL – Apache, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Πανεπιστήμιο Πάτρας

Κόμης Βασίλης Ι. (2004): Εισαγωγή στις εκπαιδευτικές εφαρμογές των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, Αθήνα: Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών.

Κουμάντος Γ. Α., Α. Δεσποτίδου, Μ.Θ. Μαρίνος, Δ. Οικονομίδης, Π. Κοριατοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Ε. Σταματούδη (2003), Κοινωνία των πληροφοριών & πνευματική ιδιοκτησία, η ελληνική ρύθμιση. Εκδόσεις Σάκκουλα

Κουμάντος, Γιώργος, (2002), Πνευματική Ιδιοκτησία, 8η Έκδοση, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή

Μαρίνος Μ.Θ. (2004) Πνευματική ιδιοκτησία. Β' έκδοση Εκδόσεις Σάκκουλα.

Παναγιωτοπούλου, Ρ. (2003), «Η ψηφιακή πρόκληση : ΜΜΕ και δημοκρατία», εκδόσεις Τυποθήτω, Αθήνα

Ράπτης Αρ. & Ράπτη Αθ., (2002), «Μάθηση και διδασκαλία στην εποχή της πληροφορικής», εκδόσεις Ράπτης Α., τόμος Β', Αθήνα

Σιδηρόπουλος Θ. (2003) Το δίκαιο του Διαδικτύου. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα

Συνοδινού Τατιάνα-Ελένη (2007), Η εικόνα στο δίκαιο, Σάκκουλας, Θεσσαλονίκη

Τζικόπουλος Α., (2013), Δημιουργία Ιστοσελίδας, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ

Ξενόγλωσση

Andreopoulou, Z., Vourantonis, S., Tzortzios, S., Batzios, C., (2011), «Assessment and Classification of Greek Environmental Organizations in the Internet», Journal of Information Technology in Agriculture. 4 (1)

Bently, Lionel / Sherman, Brad, (2004), Intellectual Property Law, 2nd Ed., Oxford University Press, Oxford

Cornish, William / Llewelyn, David, (2003), Intellectual Property, 5th Ed., Sweet & Maxwell, London

Dreier, Thomas / Schulze, Gernot, (2006), Urheberrechtsgesetz-Kommentar, 2. Aufl., C.H.Beck, München

Graham, G. (2001), «Το Ίντερνετ: μία κοινωνιολογική προσέγγιση», Περίπλους, Αθήνα

Hsieh et al, (2010), “Assessing blog-user satisfaction using the expectation and disconfirmation approach”, Computers in Human Behavior 26, 1434–1444

Kent, M. & Taylor, M. (2003), «Maximizing Media Relations: A Web Site Checklist», Public Relations Quarterly, pp. 14-18

Nimmer, Melville / Nimmer, David, Nimmer on Copyright, Matthew Bender (looseleaf)

Rappa, M., (2010), «Business models on the Web». <http://digitalenterprise.org/models>

Νομοθεσία

Ευρωπαϊκή οδηγία 20/2002, Αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση)

Ν. 2121/1993, Πνευματική Ιδιοκτησία, Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα

Ν. 5060/1931, Τη δημόσια αιδώ, όπως συμβαίνει όταν μέσω του φιλοξενούμενου περιεχομένου τελούνται εγκλήματα περί ασέμνων

Ν. 927/1979, Ποινικά αδικήματα έκφρασης ρατσιστικών απόψεων και δημόσιας υποκίνησης ρατσιστικής βίας

Ν. 3184/2003, Κύρωση της Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για την Πνευματική Ιδιοκτησία

Ν. 3057/2002, Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και των Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 81 (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2001/29)

Ν. 2819/2000, Νομική Προστασία των Βάσεων Δεδομένων και Άλλες Διατάξεις, Άρθρο 7 (Εναρμόνιση με την Οδηγία 96/9/ΕΟΚ)

Ν. 2557/1997, Θεσμοί Μέτρα και Δράσεις Πολιτιστικής Ανάπτυξης, Άρθρο 8 (Τροποποίηση του Ν. 2121/1993)

Ν.2121/1993, Η Πνευματική Ιδιοκτησία, τα Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα

Ν.3034/2006, Περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άλλες διατάξεις

Ν.4070/2012, Ρυθμίσεις Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις,

Οδηγία 92/100/ΕΟΚ σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, ΕΕΕΚ Αριθ. L. 346/61-27.11.1992

Οδηγία 2001/29/ΕΚ για την Εναρμόνιση Ορισμένων Πτυχών του Δικαιώματος του Δημιουργού και Συγγενικών Δικαιωμάτων στην Κοινωνία της Πληροφορίας.

Οδηγία 96/9/ΕΟΚ σχετικά με τη Νομική Προστασία των Βάσεων Δεδομένων.

Οδηγία 93/98/ΕΟΚ σχετικά με την εναρμόνιση της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενών δικαιωμάτων.

Οδηγία 91/250/ΕΟΚ για τη Νομική Προστασία των Προγραμμάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών

Οδηγία 92/100/ΕΟΚ σχετικά με το Δικαίωμα Εκμίσθωσης, το Δικαίωμα Δανεισμού και Ορισμένα Δικαιώματα Συγγενικά προς την Πνευματική Ιδιοκτησία στον Τομέα των Προϊόντων της Διανοίας.

Οδηγία 91/250/ΕΟΚ για τη Νομική Προστασία των Προγραμμάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών

Οδηγία 2000/31/ΕΚ, Νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)

ΠΔ 131/2003, Προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων (δικαιώματα εμπορικού σήματος, πνευματικής ιδιοκτησίας)

ΠΔ 39/2001 σε ενσωμάτωση της Οδηγίας 98/34/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 98/48/ΕΚ

Υπ' αριθ. 3431/2002 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών Χρ. ΙΔ. δ/2003 σ. 652-654

Διαδίκτυο

<http://lawandtech.eu/2014/11/04/right-to-be-forgotten/>, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

http://www.giveandfund.com/giveandfund/Give_and_Fund_Terms_el.pdf, προσπελάστηκε στις 19/1/2016

